173/நூ.தொ 47 1 / கொங்கடை 1
கொங்கணர் கடைக்காண்டம் 500
பக்கம் - 79.

கடைக்காண்டம்-நூ.

10

பு. சு. துரைசாமி முதலியார்,

அவர்களால் தமது

சென்னை

புவனேஸ்வரி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

உ

கடவுள் துணை.

———————

கொங்கணநாயனூர் அருளிச்செய்த

கடைக்காண்டம்

நூா.

——*‌*‌*——

இஃது

திருமயிலை

வைதிலிங்கதேசிகரால்

பார்வையிடப்பட்டு.

பு சு. துரைசாமிமுதலியார்,

அவர்கள் தமது

சென்னை

புவனேஸ்வரிஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இதன் விலை 1924 அணு 6

போகர் 7000 பாடல்.

மஹா மகிமை வாய்ந்த சித்தர்களும், நாற்பத்தெண் முனிவர்களும் நவகோடி ரிஷிகளும் ஜீவர்களின்பேரில் உள்ள காருண்யத்தால் 21-இலட்சம் கிரந்தங்கள் சய்தருளினர் ஒவ்வொருகிரந்தத்திலும் அநேக மகத்துவங்கள் நிறைந்தன போகர் சப்தகாண்டமாகிய இந்நூலில் அநுபவ வைத்திய முறைகளும் வாத முறைகளும்' சரக்குகளின் கட்டுகளும் கற்பங்களின் முறை உப்புவகைகளின் கட்டுவேதைகளும், பாஷாண வகைகளும் போகர்தமது சமாதிகளில் விளங்கியதும்இத்துடன் விரிவாக எழுதுவதற்குஇடம் தராமையால் இத்துடன் நிறுத்துகின்றனம் இதன் விபரமும் புஸ்தகத்தின் விஷய அட்டவணையில் விபரமாக காண்க. விலை ரூபா 4

நீங்கள் சுதேச வைதியராக வேண்டுமானால்,

அனுபோக செய்முறை
பாக்கெட் வைதியம்.

இதில் நமது சித்தபுருஷர்களின் அநுபோகத்தில் வந்த ஔஷத முறைகளை அநேக ஆண்டுகள் தொண்டுசெய்து நமது முன்னோர்கள் அறிந்து அதனை அநுபோகத்தில் கையாடி வந்த சுமார் 800 முறைகளை திரட்டி லோகோபகாரமாக சுதேசவைத்தியர்களின் சகாயத்தின் நிமித்தம் சொக்காய் பைக்குள் அடங்கக்கூடிய பாக்கெட் அளவில் புதிதாக அச்சிடப்பெற்றது.

இதன் விலை ரூபா 1. (தபால் சார்ஜ் வேறு)

போகர் ஜனனசாகரம்	0	10	0
போகர் 700 பாடல்	0	10	0
அகஸ்தியர் வயித்திய காவியம் 1500 பாடல்	1	0	0
ரோமரிஷி வயித்தியம்	0	10	0
அநுபோகவயித்தியம் 8 காண்டம்	4	0	0
சிகிச்சா ரத்தினதீபம்	2	0	0
கண்ணுசாமியம் ஷை இரண்டாம்பாகம்	2	0	0
ஞானவெட்டியான் மூலம் உரை	2	8	0
நவரத்தின வயித்திய சிந்தாமணி 800	1	4	0
ஜீவரக்ஷாத்திரம்	7	8	0
வயித்தியசார சங்கிரசம்	1	4	0
ஷை திக்கு	2	0	0
பதார்த்தகுணசிந்தாமணி	1	4	0
18-சித்தர் வைத்திய சேர்வை	1	8	0
சாதக அலங்காரம்மூலம்	0	12	0
ஷை மூலம்உரை	2	0	0
மாட்டுவாகட அஸ்வசாஸ்திரம்	1	4	0
அகஸ்தியர் ஜாலநிகண்டு	0	4	0
புலிப்பாணி வயித் யம் 500	0	4	0
மெடீரியா மெடிகா இங்கிலீஷ் முறை	3	0	0

த. துரைசாமிமுதலியார்

நெ 23 பாளையப்பன் தெருவுமிண்ட போஸ்ட், மதராஸ்.

உ

5.447

கடவுள் துணை.

கொங்கணநாயனார் அருளிச்செய்த

கடைக்காண்டம்-௱.

காப்பு.

அண்டரண்டங்கடந்தபொருள் நிற்குணமாய்நின்ற
அளவில்லாப்பூரணமே சூட்சாசூட்சம்
எண்டிசையும்பரந்து நிரஞ்சனமேயாகி
ஏகசச்சிதானந்த வாலைஞானங்
கொண்டதொருபூரண மெந்நாளுங்காப்பு
குறியானவெளியாளு மொளியாளுங்காப்பு
புண்டரிகவெளியொளியாஞ் சுழிமுனைமேவும்
போதமுறும்வேதாந்தத் தாதிகாப்பே. (1)

மவுனநிலை:

ஆதியேதந்தமே தகண்டமேது
அப்புறத்தேநின்றபூ ரணந்தானேது
நீதியேதறிவேது நினைவங்கேது
நேரானசுழினை தனை நினையாதார்க்கு
சோதியேது துரியமென்ற துரியமேது
துரியாதீதத்தடங்குஞ் சூட்சமேது
பேதியாதொருமனமே பிலக்கவேணும்
பிலத்தக்கால்மவுனமது பிலக்குந்தானே (2)

தேவிபூசை மகிமை

தானென்ற ஆணவமா மலத்தைப்போக்குந்
தருநாதேகிரியைவிட்டு யோகத்தேசெல்
மானென்றபெண்மயக்க மாகாதப்பா
மாயிதுரோதாயியுட வலுமைமெத்த
ஊனென்றதிரிகோணத் துள்ளேநின்று
ளுரைத்துவிட்டாள் ஞானமெல்லா மோகோபாரு
ஏனென்றுற்றேசமெல்லாஞ் சித்தாய்ப்போகு
மெளிதல்லதேவியைநீ பூசைபண்ணே. (3)

பூசையிலே வெகுகோடி பூசையுண்டு புகழானமந்திரமோ கோடாகோடி, பூசையிலே வெகுநுணுக்கமறியமாட்டார் பூரணமாம் வழலையல்லோவாம்பூசை, பூசையிலேயிதுவல்லோமறைத்தார் சித்தர் போக்கறியாரதினாலேகெட டுப்போனார், பூசையென்றால் திரிகோண வாம்பூசை பொன்னானநாற்பத்து முக்கோணந்தானே. (4)

நாற்பத்துமுச்கோணம்.

தானென்றநாற்பத்துமுக்கோணத்தைச் சார்வான எந்தனிட பிள்ளாய்கேளு' வானென்றசதிரமிட்டு ரேகைமூன்று வளமிதுக்குள் சூரியன்போல் வட்டமிட்டுக்' கானென்றநவரேகைவட்டத்தைக்கீறி கைமுறையாய்நாற்பத்துமுக்கோணத்தை, நானன்றாய்ரேகை பிரமாணஞ்சொல்வே னன்றாக நெல்லிடை பிரமாணந்தானே (5)

பிரமாணம்மேல்ரேகைரவியின்ரேகை பேறானரேகையின்மேல் வட்டத்திற்கீறி, திறமாகஆறரைநெல்பங்குபோடு சிறப்பாகரவியின்கீழாறுபங்கு, அறமானமதிரேகையதின்கீழ்வீதி யப்பனே அஞ்சேகால்பங்கு போடு, நிறமானசெயரேகையதின்கீழ்வீதி நிலைக்கவே மூன்றரை நெல்பங்குபோடே. (6)

போடப்பா புந்தியுட ரேகையின்கீழ் புகழானரெண்டரை நெல்பங்குபோடு, ஆடப்பாகுருவினிடரேகையின்கீ ழப்பனேநாலரை நல்பங்குபோடு, சூடப்பாபுகருடைய ரேகையின்கீழ் சுழன்ற மூன்றேமுக்கால்பங்குபோடு, தேடப்பாமந்தனிடரேகையின்கீழ் திறமானஆறுபங்குதீர்க்கங்காணே (7)

காணப்பாராகுவின்கீழாறுபங்கு கைமுறையாய்க்கேதுவின் கீழாறுபங்கு, தோணப்பா அன்பது நெல்பங்குமாச்சு தொடுகுறி போவின்ளமொருகுறிசொல்வேன்கேள், பூணப்பாரவிரேகைநீளஞ் சொல்வேன் புகழாகவிருப்பத்து அஞ்சுபங்கு, ஊணப்பாமதிரேகை நீளஞ்சொல்வே னுத்தமனேமூன்றுபத்து நாலரரையேகீறே. (8)

கீறடா செவ்வாயின்ரேகைநீளங் கெடியாகவிருப்பத்து ஏழரைதான்பங்கு, கீறடாபுதரேகைபதினேழப்பா கெடியானகுருரேகைபதினொன்றேதான், கீறடாவெள்ளியுடரேகை பதினேழு கீழாகச் சனிரேகைநீளங்கேளு, கீறடா நாற்பத்தேழரைதான் பங்கு கீழ்ராகுமூன்றுபத்துநாலரைதான்பங்கே (9)

பங்கிருபத்தஞ்சாகுங்கேதுரேகை பண்பாகவங்குலமோ பிரமாணந்தான், நங்குமிந்தப்படிகீறிகும்பமுனிஅய்யா நடுரேகைமூனே மெய்யம்நன்றாய்ச்சொன்னா, ரங்கதிலேதிட்சைவிதியிருநூற்றுக்கு ளப்பனேதிரிகோணம்வகுத்தார்பாரு, சங்கைபெற்றநாற்பத்து முக்கோணந்தான் சாற்றியதோர்வகைகேளுதர்மமாமே. (10)

ஆமப்பர்வுட்கோண முக்கோணந்தா னதின்மேலேயெண்கோணமதின்மேற்கேளு, ஓமப்பா தசகோண மதின்மேற்கேளு உத்தமனே தசகோண மதின்மேற்கேளு, நாமப்பாபதினான்குகோணமாகும் நாற்பத்துமுக்கோணம்மிட்டாச்சு, காமப்பால் கானப்பால் கொண்டார்க்கல்லாற் கருத்திலேநினைத்தாலுங் கருமந்தானே. (11)

கருமமெல்லாந்தீர்ப்பதற்கு வகையைக்கேளு கைமுறையாய்ச் சொல்லுகிறேன்கபடில்லாமல், தருமமென்றசதுர்த்திசைமேற்கோணந்தான் சம்புவென்றசிவந்தவர்ணஞ்சார்வுசொன்னேன், வறுமையெல்லாந் தீருமடாபின்கலையிற்பாரு வேதாந்தமேற்கோண மதின் கீழ்கோணம், வற்மமடாசிவந்தவர்ணமதின்கீழ்கோணம் வளமான வர்ணமது கறுப்புத்தானே. (12)

தானென்றதிரிகோணமதின்கீழ்கோணந் தான்கறுப்பாமிதின் கீழேசிவந்தவர்ணங், கானென்றவிதின்கீழே கார்மேகம்போல்கறுப்பானவர்ணமடாவதின்மேற்கேளு, வானென்றவிதின்கீழேவெளுத்த வர்ணம்வகையாகவிதின்கீழேசிவந்தவர்ணம்கோனென்றசிவபாகுமதின்மேற்கோணங்கொள்ளையடாவெள்ளைநிறங்கொண்டவாறே. (13

வாருனவிதின்மேலேசிவந்தவர்ணம் வாய்ப்பானவிதின்மேலே கறுத்தவர்ணம், வீருனவிதின்மேலேகறுப்பாம்வர்ணமேற்கொண்டு சிவந்தவர்ணம்பதினான்குமாச்சுகூருனதசகோணமேறகோணந்தான் கொள்ளையடாவெள்ளைநிறம் பின்கலைக்கீழ் பேருனகறுப்பிதிற்கீழ் கோணந்தன்னில்பெருமையுற்றகறுப்புநிறம்பேசிப்பாரே. (14)

பாரப்பாகீழ்க்கோணஞ்சிவப்புமாச்சு பண்பானகீழ்க்கோணம் வெண்மையாகு,மாரப்பாகீழ்க்கோணங்கறுப்பதாகு மப்பனேமேல் கோணம்வெண்மையாச்சு, சீரப்பாமேற்கோணஞ்செம்மையாச்சுசிறப்பானமேற்கோணங்கறுத்தவர்ணம்மாரப்பாமேற்கோணங்கறுமையாச்சு வகுத்தவட்டதசகோணம்வளத்தைப்பாரே. (15)

வளமானவிதினுள்ளேதசகோணத்தில்வாரமுள்ளமேற்கோணம்நீலவணர்ம்,களமானபின்கலைக்கீழ்கோணந்தன்னில் கருமைநிறமீதின்கீழேசெம்மையாச்சு, பளமானவிதின்கீழேநீலவர்ணம்பண்பாகவிதின்கீழேசெம்மையாச்சு, உளமானவிதின்கீழேசெம்மைகாணு முத்தமனேயிதின்கீழே செம்மைதானே. (16)

தானுனவிதின்மேலே நீலவர்ணமாச்சு தருவானவிதின்மேலே சிவந்தரூபங்,கானுனவிதின்மேலேகருமையாச்சு கைமுறையாச்சொல்லிவிட்டேன்தசகோணரூபம் வானுனவிதினுள்ளே அட்டகோணம்

வகையானமேற்கோணங் குங்குமத்தின்ரூபங், தேனானபின்கலைக்கீழ்க்கோணமஞ்சளாமே. (17)

ஆமப்பாவதின்கீழேநீலமாச்சு அழகானகீழ்கோணஞ்சிவந்தரூபந்தாமப்பாமேற்கோணம்நீலவர்ணந்தயவானமேற்கோண,மஞ்சள்வர்ணமோமப்பாமேற்கோணஞ்செம்மையாச்சு உத்தமனேஅஷ்டதசகோணத்துள்ளே,வாமப்பாவாமியடாவாலைரூபி மகத்தானகோணமடாமொன்றுதானே. (18)

ஒன்றானகோணமது சிவந்தரூப முத்தமனே முருக்கம்பூவர்ணமொவ்வா,ஒன்றானசிவகலையிருந்தமார்க்கமூலமெல்லாம்படைத்தழிக்குமுறைமைத்தாய்வீடு, ஒன்றானதிரோதாயிகாமரூபி யுத்தசனங்களைமடக்குமோமரூபி, ஒன்றானதிதுக்குள்ளேவித்துவாசலுமென்றவாமமாமவுனந்தானே. (19)

மவுனமென்றதிரிகோணம் ரீங்காரபீடம் வாச்சுதடா நந்திக்குகொலுவிருக்க,மவுனம்போலிருந்தல்லோதாண்டவங்கள் மகத்தானநடனமதுகாணலாகு, மவுனமதுநாவிற்சொல்வதல்லவறுமையெல்லாமகற்றிவைத்தாள் மாதாவப்பா, மவுனததையுச்சரித்துதிரிகைபூசை வளமானசக்கரத்தைவகுத்திட்டேனே. (20)

வகுத்திட்டேனறுபத்துமுக்கோணததை வளமான கோணமெல்லாந்தானந்தோறும், வகுத்திட்டேன் முப்பத்திரண்டுதீட்சை வகையாகப்பாடிவைத்தேன் கற்பநூலில், வகுத்திட்டேனிதுவறிந்துகோணந்தோறும் வரிசையாய்வண்மையுள்ளகோணமெல்லாம், வகுத்திட்டேன்சிவதீட்சை வரைந்துபோடு வளமானகுங்குமத்திற் சமாதிவையே. (21)

தீட்சைமுறை.

வையப்பாசிவப்பெல்லாஞ்சத்திதீட்சை மார்க்கமாய்நீலமெழுசபையின்தீட்சை,செய்யப்பாகறுப்பெல்லாமவுனதீட்சைதிரமானபூரணமேநவமுக்கோண,மெய்யப்பாதீட்சையெல்லாஞ்சிவனிற்கவிளங்கவேபிரணவத்தைவீடுதோறுந், தொய்யப்பா மகாரத்தையாருஞ்சொல்லார் சுழிமுனையின்கண்டத்தேதுடாந்துபாரே. (22)

பாரப்பாமற்றவைகள்பச்சைவர்ணம் பரிசமதுபிரணவத்தைப்பத்திவைப்பாய, ஆரப்பாவட்டத்தின்மேலேகேளு அங்குலமபத்ததின்மேலேவட்டமொன்று, சீரப்பாவங்குலம்பத்தானதின்மேற் சிறப்பானவட்டமொன்று அதின்மேல்கேளு சாரப்பாவங்குலம்பத்தானதின்மேற் சக்கரம்போல்வட்டமொன்றுதன்னைக்கீறே. (23)

தீற்றெல்லாமிட்ட பின்புவீதிகளுள்ளேகிருபைபெறபெறவென்
று ஓம்சிவயநாட்டு, சேர்த்தெல்லாமவவீதிக்குள்ளேகேளு சேரவே
பதிஞலுஇதழும்போடு, பார்த்தெல்லாமறுவீதிக்குள்ளேகேளு ப
ண்பாகரெண்டுபத்தோடஞ்சிதழும்போடு, காத்தெல்லாமுள்ளடங்
குமிதழ்கள்தோறும் கைமுறையாயகாரமுதற்சகாரமாமே. (24)

அட்சரமுறை.

ஆமடா அன்பத்தோரட்சரத்தை அஷ்டவிதழ்முதலிருபத்த
ஞ்சுமட்டும், நாமடா நாற்பத்தொன்பதுவெழுத்தை நாட்டுவாய்பிர
ணவமும்நாட்டித்தீரும்' ஓமாடாவென்றுவைக்கில் சிவனுச்சு வுத்த
னேவிதின்மேலங்குலமொன்றின்மேல், தாமடாசதுரமாய்நசாரமா
கச் சாத்துவாய் நால்வால்விட்டுத்தானே. (25)

தானென்றவிதின்மே லங்குலமொன்றின்மேல் சார்வாகசசது
ரமொன்றுநால்வாசல்விட்டு, தானென்றதிவ்வண்ணமூன்றுவரையி
ட்டுதளமானவுள்விதிக்குளேகேளு, தானென்றவட்டபெலிதம்மென்
றிட்டு தருவானமறுவீதிக்குள்ளேகேளு, தானென்றஅஷ்டசத்தி
அஷ்டநாகந் தருபாலாள்திகிலியொடுசாத்தினேனே. (26

சாத்தினேன் பாலருக்குமும்மென்றேதான் தருகிரிக்குப்பவ்வென்
றுங்கிசகெம்மென்றும்' போத்தினேன்ராவுக்குமங்சென்றேதான் பு
கழாகத்பிரவணவங்கொண் டிட்டுவைப்பாய், தேத்தினேநால்வாசல்
தோறுமேகேள் சிறப்பாகதுவாரபாலாளிருக்க, வாத்தினேன்உம்
மென்றுநிருதிமூலே யப்பனேகணேசனுக்குகெங்கின்றிட்டே. (27)

ஈடாகமுகத்தடுக்கமேன்முகத்தில் ஏகாந்தமூர்த்திக்குமங்கெ
ன்றேதான்' சாடார்னவரயுவினிற்சுப்பிரமணியன் சங்கென்றுவடபு
றத்திற்குபேரன்சண்டன்,வீடாகசவ்வென்றுஈசானத்தில்வேதாந்த
வயிரவர்குகென்றேதான், கூடானகீழ்முகந்தான் கிரிடிபிரிக்கி கூற்
றுணசிங்கென்றுகூறினேனே. (28)

கூறுகிறேனக்கினிக்குத்தெட்சணமூர்த்திகோலமடா அவ்வென்
றேவதன்முகத்தில், மாறினேன்ரிஷிகளுடகொலுவாய்மைமந்தாமகத்
தானறிங்கென்றுவரைந்திட்டாய்நீ தேற்றியேயிதின்வீதிபிங்கலைகொ
ண்டேதான் தெளிவானஅட்சரங்கள் சேர்த்துப்போடு, வாறியே
பச்சைநிறக்கோணமல்லா மஷ்டகர்மஅஷ்சரகளடைத்திடாயே.(29

அடைத்திட்டேனுள்வீதிமுகவாசற்கெதிரே அம்மம்மகொடிக்கம்ப
ம்வங்வங்கென்றானு' வுடைத்திட்டேன்வங்குசிங்கென்றேயூனுவுத்
தமனேபிசயொளிப்பில்லாமல்'படைத்திட்டேன்பிள்ளைகளேயுங்கட்

காகப் பண்பாகபூசைசெய்யச்சக்கரத்தை' வுடைத்திட்டேன்வேதா
ந்தசிரோமணியாய் வானவெளியாகக்கிரிகையிலேபூசைபண்ணே.

பூசிக்குமுறை

பூசைசெய்யவகைசொல்வேன்கைமுறையாய்ப்பாரு புகழான
வெளிபூசைகிரிகைபூசை' பூசைசெய்துமவுனத்தேமனமுறைக்கமாட்
டாய்போதமுள்ளயோகத்தைச்செய்யமாட்யாய், பூசைசெய்யகிரி
கையிலேவகுத்தால் மெத்த பூட்டெல்லாமனம்நன்ருய்ப் பூணுபூ
ணு, பூசையிலேமுதற்பூசைவாம்பூசை பொற்சிலைபோல்பெண்ணை
வைத்துபூசைசெய்யே. (31

செய்யப்பாபதினறுவயசுபெண்ணும் தீர்க்கமுடன்ரெண்டுபத்
துவயசுபெண்ணும், செய்யப்பாமூன்றுபத்துவயசுபெண்ணும் செல்
வமுள்ளநாலுபத்துவயசுரெண்ணும்'செய்யப்பாநாலுதிரம்வழியாய்
சொன்னேந்திடமானமுதற்றாமேமகத்தாம்பூசைசெய்யப்பாபெண்
தனச்குச்சாபஞ்செய்து திறகாகமுன்னுலும் பின்னுலுஞ்சேராதே.

சேராதேபாய்படுக்கைதன்னிலேதான் தெளிந்துகொண்டுமூன்
ருநாள்விரதமேசொல், வாராய்கேள்சொல்லுசிறேன்மங்கையர்க்கு
வளமாகப்பச்சைமஞ்சள்வாடைசேர்த்து' நீராடிப்பட்டுடுத்திபணி
கள்பூண்டுநீதிபெறப்பூதியிட்டுவகிலூட்டி, சோரோசனைகஸ்தூரி
குங்குமப்பூசும்பமென்ற கற்பூரஞ்சவ்வாதுகூட்டே (33)

கூட்டுவாய்புகழுடனே பூரஞ்சேர்த்து கொட்டுவாய்தாழம்பூ
தூளிதன்னை,நாட்டுவாய்மருக்கொழுந்துமிச்சிமுல்லை நண்பானசெ
ண்பகப்பூவாடைதானுங்,கீட்டுவாயவளதனச்குப்பன்னிருக்குள் சிற
ப்பாகவிடுவாடைதேகமெல்லா' மூட்டுவாய்துடைவரைக்குமுடியப்
பூசிமூன்றுநாள்கழித்தபின்புநாலாநாளே. (34)

நாலாநாள் பூருவபட்சநவமியன்றுநன்றடா நாதவிடைவாம்பூ
சைமாலானவாலேயடா சிறுபெண்தேவி மனமகிழப் பூசைபண்ண
வகையைக்கேளு'சேலானவடமுகமாய்பூசைபட்சஞ் செய்துதிடமா
கநாற்காலின்பலகைமீதே, மேலாகமெத்தைவிரித்தொலுக்குபோட்
டு மின்னனையார்தன்னையதின்மேல்வைப்பாயே. (35)

வைப்பாய்நீயிவ்வண்ணங்கைமுறைதான்செய்யில் மகத்தான
நால்வருமோநாற்காலாச்சி,மெய்ப்பானதானங்கிபலகையாச்சுவிடங்
கொண்டபடநாகமெத்தையாசசு, கைப்பாகமறவாதேபராபரமே
போலுங்கயிலாசபராநந்திமடிமேற்சென்ருன்,பொய்ப்பானதியல்
லோவாத்தாள்பூசைபூரணியேகாரணியேயென்றுபோற்றே. (36)

போற்றியல்லோ பூசைசெய்யவகையைக்கேளு புகழானமெத்
தையின்மேல்தாயைவைத்துபோற்றி யேயரவபடமீர்விட்டாட்டி
பூட்டடாகைகரணஞ்செய்தாற்சித்திபோற்றியே சிவசூட்சங்காதிற்
செப்புபுகழானமனத்தையல்லோஒன்றாய்ச்சேர்த்துபோற்றியேவிர
லுகிரிற்சனசபாஞ்செய்து,பூணவேபிங்காணிற்றேனைவாங்கி. (37)

வாங்கிறதோர்வகையேது புழுகுபூரம்வழலையொத்த பரிகார
ஞ்சுன்னங்கூட்டாய்,காங்கிசையாய்புழுகுமொருகாசு தூக்குகற்பூரங்
காரம்பணவிடையேபோடு,பாங்கானபசுத்தழையினபால்மாகாணிப
ணபானதேவங்காற்படியேகூட்டி, தேங்காமற்கறுப்பஞ்சாறுபடிய
ரைக்கால்விட்டு திருமந்திரப்படிதான்சேரவாரே. (38)

வாரப்பாபச்சையதிற்படிமாகாணிவயமாகக்கலக்கியல்லோவை
த்துக்கொண்டுசேரப்பாதறகனியிற்றேய்த்துத்தோய்த்து சிரப்பா
கைகரணஞ்செய்துவாங்கு,கூரப்பாகாமிகளைதிருத்தியூறி குமுகு
மெனவேவடியுந்தேனைவாங்கு சாரப்பாபிங்காணிற் றூபதீபந்தான்
காட்டிநாற்காலிக்குள்ளேவையே. (39)

வைத்தபின்புசலம்விட்டுகழுவிப்போட்டு வாகானசெம்பாத்த
ம்பூவுள்ளாக்கிநைத்ததின்மேலமலர்தெரியவிட்டுச்சாத்தி நன்றாகத்
தங்க மாருபலத்தகட்டில், மெய்த்திடவேநாற்பத்து முக்கோணத்
தைவியங்கவேவரைந்துகடிதடவாய்மேலாயத், தைத்ததிலேதாழம்
பூசென்றெருகைச்சாற்றி செண்பகப்பூசாஞ்சாற்றி சவ்வாதுசாற்
றே. (10)

சாற்றுவாய்தகட்டுக்குபூரமொடுபுழுகுசாதிககோரோசனைகுங்
குமப்பூவோடு,சாத்துவாயரையிடையிறசிவந்தபட்டு தருவானகோ
ஙகைக்குவாடைபூசி, சாத்துவாய்முடிக்கண்டசரமோடு பதக்கந்தங்
காத்தினக்கட்டுப்பொட்டுக்காறை,சாத்துவாயிருகாதில் பொற்றோட
ப்பாதங்கமணிக்கொப்பணிந்தங்கரைநாண்பூட்டே. (41)

பூட்டுவாம்மோகமாமுத்துமாலை புகழானகைக்கடகஞ்சரிகை
விரலாழி,பூட்டுவாய்மணிக்காப்புபாதமிரண்டுக்கும் பொற்பணியாம்
நூபுரங்கள்பூணச்சாத்தி,பூட்டுவாம்பணிகள்புஷ்பம்பாத மிரண்டுக்
கும்பொற்றகடுகுதிகாலின்கீழேவைத்து,பூட்டுவாய்மனத்தையங்கே
பாதபூசைபுகழானபெருவிரலிற்புஷ்பஞ்சாத்தே. (42)

சாத்தியபின்ஓமென்றபூதியிட்டுஸ்தன்னியத்திற் சாமனையைத்
தியானம்பண்ணி,நேத்தியேயாமனையின்தியானம்பண்ணு நிலையான
திரிபுரையும்புவனையோடு, தோத்தரிக்கவிருப்பத்தின்பெருவிரலிற்
தியானந்தோணவேசிரசினமேற்பரையின்தியானந்,தோத்திரமாம்ப
ஞ்சசத்திமுகத்தியானங்கூறட்டாவாமத்தேவாலைதானே. (4

தானென்றவாலைசிறுபெண்தாய்தேவி தனைப்பெற்றாயம்மம்மா
திசநாதங்கொண்டாய்,வானென்றவாலையிருந்தாயேயென்று மவுனக
த்தேகேசரியாமகண்டந்தன்னில், ஏனென்றசுழிமுனையாம்புருவமய்
யமிடைகீழாய்லட்சியத்தினியல்புகாணுங்,காமனென்றபுருவமய்யத்த
ஞ்சனேழாய்க் கண்கொள்ளவெளியிருந்தசிவத்தைக்காணே. (44)

காணப்பாகண்மூடிவிழியைத்தானே கண்டமெனுஞ்சுழிமுனை
யில்கருத்தைவைத்து, தோணப்பாநேத்திரத்தையோட்டிப்பாருசு
சமாகக்கடைக்கண்ணைவிரலாலாட்டு, பூணப்பாசூரியன்போல்வட்ட
மாகும்புகழாகவொளியினிடபிரகாசம்வீசும்வீணப்பாமற்றதெல்லா
ந்தேவிபூசை வேதாந்தஅந்தமிதுவிளம்பினேனே. (45)

விளம்பினேன்சிவரூபமிதுதானப்பா வேதாந்தசாயுச்சியதபமீ
தப்பா,விளம்பினேன்கிரியையுடபூசையாலேவெளிப்பூசையான்சொ
னனேன் சுழினைக்குள்ளே, விளம்பினேன்பிறப்பிறப்புரெண்டுமங்கே
விந்துவொடுநாதமங்கேமவுனமங்கே, விளம்பினேன்ஓங்காரவட்டங்
கொண்டவிடமதிலேஎட்டும்ரெண்டும்விளங்கும்பாரே. (46)

பார்அப்பாபிள்ளைகளேயுங்களுக்குச்சொன்னேன் பரமானதிச
வாலையோகவாலை,யோரப்பாமாமத்திற்கடிதடத்தி லேகாந்தமாயிரு
ந்தவாலைப்பெண்தான், சாரப்பாமகாரவித்தைமூன்றுமொன்றாக்கி சந்
திரகலைக்குள்ளாகசோமவட்டம்,வேரப்பாஅசவையுறுமவ்விடமேய
ன்றிவேறொன்றுமில்லையில்லைவேரைப்பாரே. (47)

வேரானகேசரமாமதின்மேல்உண்மைவேதாந்தத்திரிகோணமூ
லதாரஞ், சீரானசுழினையிலேநந்திநந்திதெளிந்துபார்பின்கலையில்ர
வியிருட்டங்,தாரானவிடகலையேசந்திரன்வாழ்க்கை சாதகமாய்ப்பூரி
த்துக்கும்பத்துத்தான், பாராதேரேசித்தார்பண்பதாகும் பாங்கு
பெறவாசிதனைப்பகாக்கேளே. (48)

கேளப்பாபூரகத்தால்மாத்திரைதான்கொண்டு கெடியானகும்ப
கந்தான்மாத்திரைதானுலுவாரப்பாரேசகத்தால் மாத்திரைதானொ
ன்று வளமாகஇப்படியேவாசியோகம், காளப்பாவருஷமொன்றிற்
சித்தியாகுலமானவாலையப்பா மவுனஞ்சொல்வாள், கேளப்பாவா
ராதுவொருநாளுந்தான் கூறினேனண்டாண்டங்கூறினேனே (49)

கூறினேனிப்படியேதேவிபூசைகொடுத்தாக்கால் தாயங்கேவார்
த்தைசொல்வாள்மீறினேன்தேவிக்கு நெய்பாலன்னம் வெண்டயிரு
மண்டமொடுகொய்கறிகளெல்லா, மாறியேபடைத்துவைத்துபலகார
ங்கள்வகையாகப்படைத்துவைப்பாய்மாங்கிஷங்களோடு, தேறியே
நெய்வேத்தியஞ்செய்தபின்பு தீபதூபங்காட்டிச் சங்கமூதே (50)

சங்கமொடுசெய்க்கண்டிமணியினோசைசத்தமுழங்குஞ் சின்னங்கள்சார்மத்தாளம்,பொங்கமாய் சோடசங்களுபசாரங்கள்செய்துபோதமெல்லாம்நிறைந்திருந்த பீங்கான்தன்னை, அங்கமுடன்றாய்கரத்திற்கொடுத்துரெண்டுவங்கையினாலணைத்துப் பாரதனில்வைத்து, கொங்கையிட நடுவாக பூசைசெய்து கொடுத்திடுவாய் கற்பூரதீபந்தானே. (51)

பரிகலசேடங்கொள்ள.

தாஞானமந்திரத்தைமாறுகால்வாங்கிசார்வானகுருநாதன்கரத்திலேந்திப் பாஞானமயமுதமாமென்றெண்ணி பரமகுருநாதனுடபருவமையத்தே, காஞானகாமகளைமந்திரத்தை கருணைபெறவேயுட்டியசையாமற்கொண்டே, ஞேஞானதேவிகையிற் கொடுக்கக்கொள்வளேகமாமவள்பொசித்தசேடம்வாங்கே. (52)

வாங்கியல்லோகுருநாதன்பின்புகொள்வார் மறுபடிதான்மிஞ்சினதோர்சேடமெல்லாந்,தாங்கியல்லோசீஷருக்குக்கரத்திலீவார் தன்னையெனும்பிள்ளைகட்குதயவாய்ப்பேசு: தேங்கியேதெண்டனிட்டுபதங்கைகொண்டு தேவிதனைப் பூசித்துபூதிசாத்தி, பாங்குடனேதுளசிபத்திரந்தலைமேற்கொண்டு பாங்காகமந்திரத்தை யுட்கொள்வாரே. (53)

வாரமுடன்மந்திரங்கள்கொண்டபின்புமாயிக்குப்படைத்தபடைப்பெல்லாம்வாங்கி,சிராகநிர்மால்யஞ்சுத்திபண்ணி சிறப்பாகவல்லோர்க்குமன்னமீந்து, சாரமுள்ளபலகாரங்கனிகளீந்துதானைமுதற்பிள்ளைவரைதாகந்தீர்த்தே, பாரமெனும்நாதாதியொழிந்தார்சிஷ்யபத்தியுடன்குருநாதன்பரங்கொண்டாரே. (54)

பரங்கொண்டார்வாலையெனும் பெண்ணாரப்பாபாவமெல்லாமெய்தவுண்டாள்மோட்சம்பெற்றாள் தரங்கொண்டபூசையிதுகிறிகைபூசைசாதித்தால்மவுன்மிதுயோகபூசை, திரங்கொண்டேசெய்யலாமவழுவாராதுசெல்லாட்டாற்சிதறிப்போஞ்சித்தியில்லை,வரங்கொண்டபுண்ணியர்க்கிந்தநூல்கிட்டில் வகையாகக்கைமுறையாய்ப் பூசிப்பாரே. (55)

பூசிப்பாரிப்படியேமவுனத்தானேபுகழாகமனத்தாலே தியானஞ்செய்து,பூசிப்பார்சொர்னகும்பந்தாய்யெண்ணிப்புகழாகஸ்தன்னியத்தின்பதத்திலேதான்; பூசிப்பார்பொற்றகட்டில்விக்கிரத்தில் பூமேருகொண்டகையிற் சாளக்கிராமம், பூசிப்பாரிதுக்கெல்லாமனமுறைத்தால் புகட்டலாம்புருவமய்யம்புகட்டலாமே. (56)

ஆமப்பாசிவயோகிசெய்யும்பூசை யவர்க்கெல்லாமனமுறைக்குதியானம்பண்ணு, வோமப்பாலோகருக்குமனமுறைக்கமாட்டாவுத்

தமனேயதினுலே வெளிப்பூசை சொன்னேம் நாமப்பாவொளிககறி யோங்தேவிபூசைநலமாகசொல்லிவிட்டேன்வடுகன்பூசை,தாமப்பா வரவரவேவெவ்வேறேபூசைசாதிப்பார்சடாதாரவடுகன்தானே. ()

தானென்றமூலத்திலறு கோணத்தில்சமமானயிடகலையின்கீழ் கோணத்தில், வானென்றநிர்வாணிமவுனசூட்சமனக்கியானத்தியான மதுவலுக்சப்பூணி, தேனென்றவபிஷேகமெல்லாஞ்செய்துதிறமாக வஸ்திராபரணஞ்சாத்தி,மானென்றபுஷ்பபரிமளங்கள்சுகந்தம்வாச முறுங்கிரீடம்வைத்து வடமாலைசாத்தே. (58)

சாத்தியபின்கயிலாசசட்டமுனிநாதன் தருவானசுந்தரானந்த ரோடு,தேத்தியபின்னடுச்சாவலாறுசூட்சஞ் செப்பினேன் றாலத் தேயலக்கவென்று போற்றியேபொங்கவிட்டுக்காய கறிகளெல்லாம் பொறித்துவைத்துமாங்ஷ்முமதுக்குடமும்வைத்து,நாற்றிசையும்ப ந்தனஞ்செய்யிற்கோணத்துநடுவிலேவங்கென்றுநாட்டிடாயே. (59)

நாட்டியபின்தாம்பூலம்பால்பழங்கள் நற்கனிகள்பரமானமுட ன்படைத்து,தாட்டிகமாய்தீபமொடுதூபங்காட்டிசகலமெல்லாம்நெ ய்வேத்யமானபின்பு, பூட்டிவாய்மணியோசைங்கிணேசை புகழான நாதசெபகண்டியோசை, மீட்டியேபிரணவமேயிதுக்குள்ளாதி மிகு த்தமயேஸ்பரமூலம்நிற்வாணியென்றே, (60)

வடுகன்பூசை.

என்றேதுவடுகாயாசுவாஆவென்று வென்னசொல்வே நூற்றெ ட்டுவுருவிற்சித்தி, நன்றானமூதண்டலேகியத்தை நலமானமவுனத் தால்தொடுதுவாங்கு, சென்றுடும்யோகபடாவுள்ளேகொள்ளுஞ் சி த்தனும்வடுகனங்கேநிருத்தஞ்செய்வார் வெற்றியுள்ளஅஷ்டமாசித் தியெல்லாம்விளங்கவேகைவசமாய்விள்ளுவாரே. (61)

கணபதிபூசை.

விள்ளக்கேள் கணபதியின்பூசைதன்னை வேதாந்தமூலத்திலறு கோணத்துள், பிள்ளையைக்கேளபின்கலையின்மேற்கோணத்தில் பில க்கவேகணேசனுடசூட்சஞ்செய்வாய்.வள்ளலேசகலவபிஷேகஞ்செ ய்துவஸ்திராபரணங்கள்பரிமளங்கள்சாத்தி, ஒள்ளியதோர்முடிசூ ட்டித்தங்கப்பூணுலாணியேயிதிற்சூட்சமுறைக்கச்செய்யே. (62)

செய்யப்பாபொரிகடலைவடைதேங்காயும் செவ்விளநீர்க்கரும்பு வால்பரமானங்க, ளுய்யப்பாசக்கரைதேன்கனிகளோடுவுத்தமனே தாம்பூலமெல்லாம்வைத்து,மெய்யப்பாகமலமுனிபிட்சா வேதமுனி

மூவரையுஞ்சூடப்பண்ணிபையப்பாசகலமது நெய்வேத்தியம்பண்
ணிபண்பாகதீபமொடு தூபங்காட்டே. (63)

காட்டியேமணியோசைசங்கவோசை கணமானசேகண்டிநாத
வோசை, யூட்டியேபிரணவமுமுதலாயாவும்அவ்வுமுவ்வுஞ் சிறீங்
சிவாயகணபதியே நாட்டினமாவென்றோதுமவுனத்தாலே நாதாங்
தமூலத்திலொளிகாண்மட்டுங், காட்டியேவாசியுடயோசம்பாரு
கணேசனங்கே வார்த்தை சொல்வாசித்தியாமே. (64)

நந்திபூசை

சித்தியாமஷ்டகாமமெல்லாமப்பாசெகசாலமந்திரயிந்திரசால
மெல்லாம், முந்தியாம்நந்தீசர்பூசைசகேளு மூலத்திலறுகோணமேற்
கோணத்தில், பத்தியுடன்மவுனத்தால்நந்திமூர்த்தி பரமகுருசூட்
சமங்கேதிருமூலரங்கே, சத்தியானந்தரங்கே மூவரையும்போற்றி
சகலவபிஷேகமுறைவைத்திட்டாயே. (65)

வத்திராபரணங்கள்புட்பபரிமளங்கள் வளமானமுடிசூட்டி தி
யானம்பண்ணி, பத்தியாய்பால்பழங்களிளநீர்தேங்சாய்தோன்றுபர
மானங்களபலகாரங்கள்,வெத்திபெறச்சக்கரைநெய்வேத்தியஞ் செ
ய்துவிளங்கவேதாம்பூலமிகவேவைத்து, அத்தீபதூபமொடுகற்பூ
ராலாத்தியன்பாகம்வுனத்தேபூசைபண்ணே. (66)

பண்ணப்பாமணியோசை சங்கவோசைபரத்திலேநந்திதனைத்
தோத்திரமேபண்ணு, வெண்ணப்பாபிரணவமுமிதனுள்மூல மென
சிவாநந்தியேநமா வென்றோது, வுண்ணப்பாமூலத்தில்நந்திதானுமு
ரைத்தாக்கால மவுனத்தேதெரிசினையுமுண்டாம், விண்ணப்பாமூல
த்தேயாருஞ்சொல்வார் வேதாந்தசாஸ்திரத்தைவெளிவிட்டேனே.

யோகநிலை.

வெளியொளியாய்நின்றுதடாசுழினை நாடிவேதாந்தவாதத்தே
நிற்குணத்தினாடி,யொளியானவிழியாலேமருட்டிப்பாருவுத்தமனே
கண்கடுத்தலுருட்டிப்பாரு, தெளிவானசிவனங்கேவார்த்தைசொல்
வார் சித்தியொடுமுத்தியெல்லாஞ்சேரசசொல்வார், வளியானயச
வைகொண்டுஇடைகலையிற்பாரு மகத்தான பூரணத்தினவங்
கெள்றாதே. (68)

ஊதடாவங்கென்றுகும்பித்தேநில் ஓகோகோசிங்கென்றுரேச
கஞ்செய், வாதடாவாலைவிட்டாலொன்றுமில்லைவாயுத்தம்பனக்கு
ளிகைவாயில்போடு,போதடாமூதண்டலேகியங்கொள்புருவமய்யத்
தமர்திறக்கும்புக்காலம்பின், னேதடாவாதுவட்டும்சுழினைபாருவே
தாந்தவெளிகண்டாற்சித்தியாமே. (69)

சுப்பிரமணியர்பூசை.

ஆமப்பாசுப்பிரமணியன்பூசைகேளு அந்தரமாமூலத்துளறு
கோணத்துள், நோமப்பாவிடகலையிற்சரவணபவாவென்றிட்டுநாம
ப்பாமேற்கோணத்துள்ளே, வோமப்பாசரவணபவாவென்றிட்டு
வுள்ளறையில்விந்திட்டுவங்கிங்கிட்டு தாமப்பாசண்முகமாஞ் சுப்பி
ரமணியன்தன்னையேசூட்சஞ்செய்தியானத்தாலே. (71)

தியானத்தாலபிஷேகமெல்லாஞ்செய்து சிவந்தவஸ்திராபர
ணஞ்சுகந்தஞ்சாத்தி தியானத்தால்முடிகிரீடம்பரிமளங்கள்சிறக்க
வேமவுனத்தால்திரமாயூணு, தியானத்தால்பரமானம்பால்பழந்தே
ங்காயுந்தேனுருபலகாரந்தாம்பூலமுதலாய், தியானத்தால்நெய்வே
த்தியஞ்செய்துகொண்டு தீபமொடுதூபமிடுதேத்திரஞ்செய்யே. ()

செய்யவேமணியோசைசங்கவோசைசேகண்டிநாத ஒலிகின்ன
மூது, வையாடசோறுசுறிபானம்அரு கண்ணரிடைகாட்டார்மூவ
ரைமூலசூட்சங், கையடாபிரணவமும்வங்சங்கோடுங்சுப்பிரமண்யா
நமாவென்றோது, மெய்யடாவேலனங்கேநிருத்தஞ்செய்வான் வே
ண்டியதோர்சித்தியெல்லாம்விளம்புவாரே. (72)

தட்சிணாமூர்த்திபூசை.

விளம்புவேன்தட்சிணாமூர்த்திபூசைவேதாந்தமூலத்திலருகோ
ணத்தில், தளங்கினேன்பின்கலையின்கீழ்கோணத்தில் வட்டத்தில்தி
ரிகோணராசியென்றிட்டு, குளம்பாதேஎன்னுடனேகோரக்கநாதன்
கூறினேன்குறுமுனியானந்தரோடு, தளம்பெறவேமூவரையுஞ்சூ
ட்சஞ்செய்து சாதித்தால்மவுனமங்கே தடைகொள்ளாதே. (73)

மானதபூசை.

தடையில்லாமனத்தாலேமானதமாம்பூசைசாதித்தால்கூணத்
துள்ளேசித்தியாகு, முடையவனுமபிஷேகமெல்லாஞ்செய்துவுற்ற
தோர்வஸ்திரஆபரணம்புஷ்பம், விடையமாம்பரிமளங்களெல்லாஞ்
சாத்தி வேணபடிபரமானமிரசவர்க்கங்கள், திடமுறவேதாம்பூல்மு
தலாய்க்கொண்டு தீபமொடுசாம்பிராணிதூபங்காட்டே. (74)

காட்டியேகற்பூரம்பணிமாரப்பாகலங்காதேமணியோசைசங்கி
னோசை, சூட்டியேசேகண்டிநாதவோசை துய்யதாம்பூலம்நெய்வே
த்தியஞ்செய்து, பூட்டியேதோத்தரிக்கபிரணவந்தான் புகலுவேன்
மாவென்றுபிரணவத்தாதி,காட்டியேமறவாதேயதோர்முகத்தில் நல
மானசிறீயுமகத்தியாவென்றோதே. (75)

அகத்தியமாரிஷிநமாவென்றேது அட்டசித்திதனையிவார்குளி கையிவார், அகத்தியரேகாஷாயம்வேடமீவா ரப்போதுசித்தரெல் லாஙகைக்கொள்வார்கள், அகத்தியரைத்தண்டனிட்டுமேதுசொல் வார்யாருக்குந்தடையில்லைஅரசேயென்பார்அகத்தியர் தாமெக்கியத் தில்பிறந்தயோகி ஆயிரத்தெட்டண்டமெல்லாமாணையாச்சே. (76)

சண்டிகேசர்பூசை.

ஆச்சப்பாமூலத்திலறுகோணத்துளளவில்லாப் பேர்களொடு சண்டிகேசர், வாச்சப்பாதிரோதாயிகீழ்கோணத்தில்வளமானகரு வூரானந்தரோடு, பாசசப்பாமூவரையுஞ்சூட்சஞ்செய்து பரிவாக வபிஷேகமெல்லாஞ்செய்து,நீசசப்பாசகலவஸ்திராபரணஞ்சாத்து நீதிபெறபரிமளங்கள்சுகந்தஞ்சாத்தே. (77)

சாத்தியேமுடிசூடிபால்பரமானங்கள் சக்கரைதேங்காயொடுப லகாரங்கள், நீத்தியேதாம்பூலநெய்வேத்தியஞ்செய்துநேசமுடன் தூபதீபங்களோடு, போத்தியேமணியோசைசங்கிேனசைபுகழான செயகண்டிநாதவோசை, தோத்திரமாமுவமெனவுமாங்வாங் துரிச ண்டிகேசாயநமாவென்றேதே. (78)

ஓதப்பாகுபேரனங்கேநிதிகளிவார் ஓகோகோவாதமெல்லாம் வாகாய்காணும், வாதப்பாவருமையெல்லாமோடிப்போகுமகத்தான யோகமொடுஞானம்ரெண்டும், போதப்பாசெல்லாது அஷ்டசித்தி பொன்னோடு வெள்ளிவித்தைரெண்டுஞ்சித்தி, யேதப்பாமூலத்தே சண்முகமாம்பூசையிதுவுண்டாய் தேவியைப்பின்பூசைசெய்யே.(79)

செய்யவேதேவியங்கேவார்த்தைசொல்வாள் தேகமெல்லாமு த்திபெறமார்க்கஞ்சொல்வாள், அய்யனேநாங்களெல்லாஞ்சிவனெ ஙகேயென்று ஆத்தாளைப்பூசித்தோமன்பாய்ச்சொன்னாள், மெய்யா னகடைக்கண்ணில்விரலமிழ்த்தி மெருட்டினால் சிவனங்கேகாண்பா யென்றாள், மையானமணம்புணவேணுமென்றால் வளமானசுழினை தனைப்பற்றென்றாளே. (80)

பிரதேவர்பூசை.

பற்றுசைவைப்பதற்குபிரமதேவன் பாங்குசொல்வேன்சைவி திநன்றாய்க்கேளு, சித்தானநாற்கோணமந்தாரபீடந்தேவிசரஸ்வதி யோடுபிரமதேவர், முத்தானவுள்ளத்தேமனத்திபான மூடியல்லோ பிரமற்குச்சூட்சஞ்செய்து, சத்தானநூலம்விட்டுயோகம்பாருசகல வபிஷேகமெல்லாம்செய்தபின்பே. (81)

பின்புநீவத்திராபரணம்புட்பம்பிரளாதேபரிமளங்கள்ளெல்லா ஞ்சாத்தி, இன்பமுடன்பதமானபால்ரசவர்க்கமிளநீர் சக்கரைதேங்

காய்பலகனிகளோடு, முன்பாகவைத்தங்கேதாம்பூலமுதலாய்முழ
க்கமுடன் நெய்வேத்தியஞ்செய்தபின்பு, வன்பாகதூபமொடு தீபங்
காட்டியஞ்சோடேமூன்றெழுத்துஅங்கென்றூதே. (82)

ஓதவேபிரமசிஷ்டிதன்னையிவா ருத்தமனேஅஷ்டசித்திகைக்
குள்ளாச்சு, மாதவேசரசோதியென்றேயோத வாச்சுதடாகற்பன்ன
பாழையின்விஸ்தாரம், வேதரிசிஎன்பார்களிவர் புவனையென்பார்
மேலுமிவனறியாதவறிவுமில்லை, யாதாவாய்ப்பூசைசெய்துதீர்ந்தா
லப்புறத்தேமணிபூரகத்தைப்பாரே. (83)

விஷ்ணுபூசை.

பாரப்பாபிறைகோணமகாரபீடம்பாங்கானவிஷ்ணுவுமகாலட்
சுமியுமொன்றாய், சேரப்பாயிருந்தவர்தாமொன்றாய் சிந்தையிலேம
வுனமாய்சூட்சஞ்செய்வாய், சாரப்பாவபிஷேகமெல்லாஞ்செய்துச
கலவஸ்திராபரணஞ்சுகந்தபுட்பம், மாரப்பாபரிமளங்களெல்லாஞ்
சாத்திவளமாகப்பரமானம்பாலும்வைத்துவையே. (84)

வைய்யப்பாரசவற்கம்பலகாரங்கள்வாகானதாம்பூலம்பழந்தேங்
காஎல்லாஞ், செய்யப்பாநெய்வேத்தியஞ்செய்தபின்புதிறமாகதூப
மொடுதீபங்காட்டி,மெய்யப்பாவெட்டெழுத்துஞ்சாத்தியங்கொண்
டோதுவிளங்கவேலட்சுமியும்விஷ்ணுமாவாய்,பொய்யப்பாசொல்ல
வில்லைபுருவமய்யம் பூட்டடாதிறவுகோலசவைதானே. (85)

தானென்றயோகத்தில் வாசிபார்க்கில் தடையறவேமவுனமுன்
னுங்கண்டத்தேதான், கானென்னசுழினையடாபிடரிகண்டங்கை மு
றைதானிவ்வண்ணமாருஞ்சொல்வார், வானென்றகேசரியமவுனமு
ட்டில்மக்களேசிவயோகம்வழியேகாணு, மூனென்றமந்திரமேயனாதி
பீடமுரைத்தாக்காலமவுனமதுஞானமாமே. ,86)

ருத்திரபூசை.

ஆமப்பாவனுகதத்தில்முக்கோணத்தி லப்பனேனடுவேகேள்சி
காரபீடம் ஓமப்பாருத்திரனும்பார்வதியுமாகஒளிபோலேயிருந்தார்
களுள்ளத்தேதான் நாமப்பாமனத்தியானபூசைசெய்தோம் நன்றாக
வபிஷேகமெல்லாஞ்செய்துவாமப்பாவஸ்திராபரணம்புட்பம்மலரா
னசுகந்தபரிமளங்கள்சாத்தே. (87)

சாத்துவாயுருத்திரனைச்சூட்சஞ்செய்து தாம்பூலம்பால்பரமா
னங்கள்கனிகளோடுஎத்துவாய்தீபமொடுதூபங்காட்டே யேகாந்த
புருவமையத்தேறிப்பாரு, தோத்திரிக்களட்டெழுத்து சாத்தியங்
கொண்டோது துரியமென்றசுழித்தியிலேமனம்புகாது, நாற்றிசை
க்குஞ்சங்காரகர்த்தனுவாய்நாதாந்தசுழினையிலேநாட்டுநாட்டே. ()

மகேஸ்வரபூசை.

நாட்டாதபேருக்குவாதமென்னஞானமென்ன யோகமென்னஅ
றிவங்கேது, சூட்டாதலட்சியந்தானிருந்தாலேது தொடுகுறியுஞ்
சுழினைநந்திகாணாதார்க்கு, காட்டாதேயோகமொடு ஞானமிரண்டு
ங்கசடனென்றபிள்ளைகட்குச்சொல்லவேண்டா, மூட்டானவிசித்தி
யறுகோணந்தன்னில் மூத்தியாம்வகாரவித்தைமுறையைக்காணே.

காணப்பாமயேசனம யேஸ்பறியுமார்க்கங்கலந்துநின்றகண்டம
துசுழினைநாடி, தோணப்பாவிதுசூட்சந்தூலங்கேளுசொல்லுகிறே
ன்கழுத்துள்ளேபிடரிகண்டம், வீணப்பாதூலமதுவேறிப்பாருவே
தாந்தவந்தத்தேயாறும்பாரு, ஆணப்பாவிதுவல்லோ சூட்சமார்க்க
மொளிகண்டால்வெளியாகுமுற்றுப்பாரே. (90)

மவுனபூசை.

பாருநீமனத்தியான மவுனபூசைபண்பாக வபிஷேகமெல்லாஞ்
செய்து, சாருவாய்வஸ்திராபரணம்பூட்டிசகலபுஷ்ப பரிமளங்களெ
ல்லாஞ்சாத்தி, நேருநீயசங்கமயேசுவாசூட்சம் நினைவாலேலட்சிய
த்தினடுக்கைப்பாரு, காருநீரசவர்க்கம் பலகாரங்கள் கட்டாகத்தீப
மொடுதூபங்காட்டே. (91)

காட்டியேநெய்வேத்தியஞ்செய்தபின்பு கயிலாசதேகமதாந்தூ
லசூட்ச,மூடடியேயெட்டெழுத்துஞ்சாத்தியங் கொண்டோதுமுத்
திபெறவாசியொடுவாதம் யோகம், நாட்டியேகோபமென்றஅக்கினி
தான்போச்சுநலமானகற்பமெல்லாஞ்சித்தியாச்சு, பூட்டியேயட்டக
ர்மமவர்க்கேயாச்சுபுகழானவாதமங்கேபொருளுமாச்சே. (92)

ஆச்சப்பாலட்சியமே இடமதாச்சு வாகாரமூன்றுமொன்றாய்சு
ழிமுனைநாடி, வாச்சப்பாசுழிமுனையிலிலட்சியமாம்வீதி மவுனமுற்
றவாலையங்கேகொலுவிருந்தாள், பேச்சப்பாஇவள்பூசைவாமபூசை
பிலப்பதற்குதவனத்திற்கண்முகமாம்பூசை மூச்சப்பாவற்றிடத்தே
சூட்சபூசை மூவுலகாம்வெளிப்பூசையொளியைக்காணே (93)

காணப்பா வாங்கினையேலலாடபீடங்கயிலாசபுருவமையஞ்சக லருக்குஞ்சித்தி, பூணப்பா,மவுனமிட்டபிறைபொற்கோணம் புகழா னநடுவிருந்தாள்சதானந்திமணியுந், தோணப்பாயிருவருந்தானொளி யாய்நின்றூர்சொர்க்கமென்றபதவியிதுமவுனத்தோர்க்கு, வீணப்பா மற்றதெல்லாங்கிறிகையாச்சு மேலாமாதாரமென்ற சூட்சந்தானே.

சூட்சத்தைப்பார்த்தறியார் சொன்னாலுந்தான் தூலத்தேபார் த்தறிவாருலகமாடு, சூட்சத்தையாராலே சோதிக்கப்போம் துரிய மென்றவதனத்தேசூட்சமெல்லாஞ், சூட்சத்தையாராய்ந்து பூசை செய்தேன் சுகமாகவாய்க்குள்ளேகுளிகைபோட்டு, சூட்சத்தையபி ஷேகமெல்லாஞ்செய்துசுகந்தவஸ்திராபரணஞ் சூட்சஞ்சாத்தே(95

சாத்தினேன்சதானந்திசூட்சஞ்செய்து தாய்பேசப்பூசைசெய் தேன்பரமானம்வைத்து, நேத்தியாய்பால்பழஞ் சக்கரைபலகாரங்க ள்நிட்டையிலே நெய்வேத்தியமார்க்கமீந்தேன், போத்தினேன் தூப தீபங்கள்காட்டிபுகழாகவெட்டெழுத்தாற் சாத்தியங்கொண்டே,தே த்தினேன் தேகமடாயோகத்தாலே சிறப்பானகுளிகையிற்கைக்குள் ளாச்சே. (96)

கைகுள்ளாஞ் சகலசித்துங் கர்த்தாவேயென்று கண்கொள்ளா தொளிப்பார்க்கப்புருவமையமெய்க்குள்ளே மேலாறுங்கீழாறுந்தா ன்வேதாந்தசதாசிவத்தினபூசைமார்க்கம், பொய்க்குள்ளாய்ப் போ காதுபோதஞ்சொன்னேன் புத்திகெட்டசித்தர்களே புகலக்கேளு, மூக்கியமுடன்பராபரமாம் பதத்தில்நின்ற முத்தியுமேலொன்றுன பூ சைகேளே. (97)

கேளப்பா சரிகையொடு கிரிகையோகம் கேவலமாஞ்சாலோக சாமீபந்தான், நாளப்பாசாரூபங்காணமூன்று நல்மான வெளிப்பா ருமொழிப்பாமூந்தான், வேளப்பாசித்தரொடுசித்தானந்தம் வேறு விதமாகவேகாணுதப்பா, வாளப்பாஇடகலையின்கலைசுழிமுனையோடு மகாகோடிமூன்றுவிதமாகக்காணே. (98)

காணப்பா இதுகடந்தால் சாயுச்சியமென்பார் கண்வெளுத்தநி ற்குணத்தின்பரந்தானென்பார், தோணபபாஞானமென்பார்கேசரி தானென்பார் சொல்லுக்கு மெட்டாதபொருள்தானென்பார், ஆண ப்பாவல்லவென்பார் பெண்ணேஎன்பார் ஆச்சரியஞ்சச்சிதானந்த மென்பார், பூணப்பாவேதாந்தவந்தமென்பார் பொற்சடையோன் கோலமுற்றபூட்டென்பாரே. (99)

பாரப்பாஇதுவெல்லாந் தூலப்பேச்சு பராபரத்தைச்செல்லு கிறேன்சூட்சமாக, வாரப்பா சொல்லார்கள் நூலிற்சொல்வாராச்

சரியஞ்சிரசுநடுசெத்தவெள்ளஞ், சாரப்பா தாமரைபூவாயிரத்தெட்டி
தழாய்தத்துவங்கள்சூழ்ந்துநிற்கச்சத்தியெட்டு, வாரப்பாநாடியெ
ல்லாஞ்சூழ்ந்துநிற்க வாழுமேநாற்பத்துமுக்கோணந்தானே.(100)

தானென்றநாற்பத்துமுக்கோணந்தான் தாமரைக்காயதின்மே
லேநால்வர்காலாய்,வாணுலுஞ்சதானந்திபலகையாகவாசமுறுமனந்
த்படநாகமெத்தை, பரனானவதின்மீதிற்பராபரந்தான் பரையோடு
கூடியொன்றாயொளியாய்நின்றார் தேனானவமுதர்களையுண்டநாதன்
சித்தியெல்லாமிவராலாம் பூசைபண்ணே. (101)

பண்ணப்பாகுருசூட்சங்கணேசபீடம் பரிவானபிரணவத்தின்
பீடவட்டம், ஓண்ணப்பாமவுனமென்பார்சுழிமுனைமேலே ஓகோ
கோபுருவமையமொளியைப்பாராய், விண்ணப்பாவிந்துவல்லோம
வுனசூட்சம்வேதாந்தசித்தாந்தமெல்லாமாகுங், கண்ணப்பாபற்றிய
ல்லோநந்திகாணும் கலங்காதேசுழிமுனையிற்கண்கொள்ளாதே. ()

கண்கொள்ளாதிருப்பதென்னசூடுசூடு கண்மூடியுருட்டிப்பார்
கடுப்பத்தீரும், விண்கொள்ளாதிருப்பதுண்டோ வேதாந்தசித்தி
மேலெழுந்தவந்தமல்லோ பூரணந்தான்பண்கொள்ளாரிசைகொள்
ளார்பாடுநூலிற்பரிபாஷைபோலாகும் பாட்டெல்லாந்தான், நண்
ணப்பாமவுனமடா பூசைமார்க்கம் நலமாகவபிஷேகமெல்லாஞ்
செய்யே (103)

செய்தபின்புவஸ்திராபரணம்புஷ்பம்சிறப்பானசுகந்தபரிமளங்
கள்சாத்தி, செய்தபின்புபால்பழம்பரமானஞ்சர்க்கரைதேங்காய்ப்ழ
ரசவர்க்கம்பலகாரங்கள், செய்தபின்பு தாம்பூல்முதலாய்ச்செய்து
தீபதூபங்காட்டிகருணைகூறச், செய்தபின்புமணியோசைசங்கவோ
சை சேகண்டிநாதலுசையுடன்தோத்திரம்பண்ணே. (104)

பண்ணப்பாஅறியோமஞ்சங்கிவாய்யா பராபரதேவாய்நமாவெ
ன்றோது, விண்ணப்பாசுழிமுனையிலொளியேகாணும் வேதாந்த
தத்துவங்களில்வெளியாக்காணு மொண்ணப்பாபராபரமாமனமு
மொண்ணுமொய்த்துப்பார்த்தம்மனமாங்குளிகைரசம்நேருங், கண்
ணப்பாவப்பவல்லோவெல்லாங்காணுங் கயிலாசசொர்க்கமென்பார்
காணலாச்சே. (105)

ஆச்சப்பாவஷ்டசத்தியேவல்கேட்கு மஷ்டபாலர்கணங்க
ளெல்லாங்கேட்கு, மாச்சப்பாபஞ்சகர்த்தாளேவல்கேட்குமகத்தா
ணவரதாரபூசைமார்க்க, மூச்சப்பாவற்றிடத்திற்சித்தியாகு மூதண்
டகுளிகையிலூற் சித்தியாகும், பேச்சப்பாஇதினாலேகற்பஞ்சித்தி
பேய்மக்களிறப்பதெல்லாமிதினாற்பாரே. (106)

சிதம்பரபூசை

பாரப்பாசிதம்பரத்தின்பூசைகேளுபண்பானரவிவட்டமெட்டு மிட்டு, நேரப்பாவெழுவீதிக்குளளேகேளு நேராகக்கும்பமுனிதீட் சைச்குள்ளே, சாரப்பாஇதனுட்டவகையைச்சொன்னர் சார்வறிந் துவீதிதொறுந்தானேயிட்டு, காரப்பாவஞ்சுபத்தோடக்கரமுமிட்டு காணவேநடுவெளியோமாமென்றிட்டே (107)

இட்டபின்புவட்டத்தின்மேலேகேளு என்மக்காள்மூன்றுவரை சதுரமாக, இட்டபின்புஉள்வீதிக்குள்ளேசேளுஇளங்கவேயஷ்டகெ சம்ஷ்டகரிநாகம், அட்டசத்திபாலரொடுவீசமிட்டு வாகாகுமவ்வீ திக்குள்ளேகேளு, திட்டமொடுகணேசனெடுகந்தன்சண்டன் திற மானவடுகனெடு துர்க்கைதானே. (108)

தானனக்ஷேத்திர னுங்கிரீடிபிருங்கிதருதட்சிணாமூர்த்திரிஷிக ளோடு,தானனசித்தரொடுதேவரோடுசாதிப்பாயிவர்களிடவீசமிட் டு, கோனனலிங்கத்தில்நோய்நந்திகுருபீசங்கொடிக்கம்பம்பூசமிட் டு, வானனவஷ்டபெலிவீசமிட்டுமவுனமாய்நடுவரையில்சிதம்பரத் தைவையே. [109]

வையடாசிவகாமியவட்குச் சூட்சம்வளமாகத்தியானித்துவபி ஷேகமெல்லாஞ்,செய்யடாவககிராதிபாணம்புஷ்பம்சிறந்த பரிமளசு கந்தமெல்லாஞ்சாத்தி,வையடாஆனந்தநடராய்சூட்ச மவுனமென்ற சுழிமுனையில்மனத்தைப்பூணிமெய்படாபரமானம்பால்ரசவர்க்கங்க ள்விளங்கவேமிகபடைத்துமேவுமேவே. (110)

மேவடாதாம்பூலமுதலாய்வைத்து விளங்கவே தூபதீபங்கள் காட்டி, மேவடாமணிநாதஞ்சங்கநாதமேலானசெயகண்டிநாதவோ சை, மேவடாதோத்திரத்தையோமென்றேதான்விந்து ாதத்துட னேவவ்வுஞ்சிறியு, மேவடா அவ்வுங்கிலியுஞ்சவ்வுமேலானசிவாய மென்றுஞ்சிவாயமென்னே. (111)

என்னவேசிதம்பரதேவாயநமாவென்று இஷ்டமுடன்சேவிக் ப்புருவமய்யத்தே,யுனனவேயொளிகாணும்வெளிமனமு மொன்று பூணவேகண்டாக்கால்வாதசித்தி, யன்னவேகாயசித்திகுளிகைசித்தி யப்பனேமவுனசித்திவாசிசித்தி, மன்னவேகாயசித்தியோகசித்திமவு னத்தேஞானசித்திகற்பஞ்சித்தே. (112)

சித்தானவஷ்டசித்தி கைக்குள்ளாகும் தேகமெல்லாங்கயிலாச தேகமாகும்,பத்தானரிஷியாகுமனந்தங்கோடி பண்பானயுகங்கடிகை யமூர்தஞ்சிந்து, மகத்தானவுதரத்தேபாயும்பாயும்வலமாகவெட்டே

ட்டாந்திருவிளையாட்டாடுங்,கொத்தானநடராசர்திருநடனஞ்செய்
வார்கோலங்கள்பலரூபங்கொடுக்குங்கூடே. (113)

கூடுகட்டிக்கொண்டவர்க்குப்பஞ்சகர்த்தாள்குடியிருப்புநிசமா
குமாதியந்தம், ஆடுமப்பாநடனமங்கேபூரணர்தா னறிவாலேஇத்த
ணையுமறியவேணும்,வீடுகட்டிப்பிலப்பதற்குசிவயோகம்வேணும்வி
ளங்கவேதம்பனமாங்குளிகைவேணும், பாடுபடவேண்டாங்காண்
குளிகைசெயதேன்பண்பானமுதற்காண்டமைந்நூற்றுள்ளே.(114)

உள்ளபடிதம்பனமாங்குளிகையொன்று உத்தமனேலகுவாகச்
சொல்லிவிட்டேன் எள்ளளவுந்தப்பில்லைகுளிகைபோட்டலென்மக
னேயோகமெல்லாங்கைக்குள்ளாச்சு,வள்ளலேயோகத்தின்குறியை
க்கேளு மகத்தானரிஷிசித்தர்சொல்லார்சொல்லார்கள்ளங்களில்லா
மற்சொல்லுகிறேன்கேளுகளவில்லாப்பிள்ளைகட்குவிளம்பிடாயே.

யோகக்குறி.

விளம்புகிறேன் பூரகந்தான்முப்பத்திரண்டுமேலானகும்பகந்
தானறுபத்துநாலு, விளம்புகிறேன்ரேசகந்தான்பதினாறுகும்விரு
தானமாத்திரைகளறியச்சொன்னேன்விளம்புகிறேனநவங்வயநமசி
யென்றும்மீறியொருதிரஞ்சொல்லமாத்திரையொன்றுகு விளம்பிகி
றேனிரண்டுதிரம்பூரமஞ்செய் வெளியொளியை விழிமனத்தால்
மேவியூணே. (116)

மேவியேகண்மூடிஇறுக்கிப்பாரு மின்னொளிபோல்காணுமங்
கேநந்திமூலந், தாவியேகும்பகஞ்செய்மாததிரைக்குதருகாதேஓங்
அங்அங்யநமசிவாவென்று கூவியேநாலுதிரங்கும்பித்தாற்பின் கூ
சாமல் பின்கலையில்ரேசகஞ்செய் சேவியேஓங்சிங்நவாயநமாவென்
றுசெப்பொருக்கால்மாத்திரைசிறுயாகுந்தானே. (117)

ஒன்றானமாத்திரையால்ரேசகஞ்செய்உத்தமனேயோகத்திலி
துவேமூலம்-நன்றானபதினாறு தாமுந்தீர்ந்தால்நந்தியுறுரேசகமே
பௌரணையைத்தொட்டுசென்றாய்அமாவாசைவரைக்குந்திருசிறப்
பானபங்குனிசித்திரைஇரண்டு - லன்றடாஅமாவாசி ஓகந்தீர்ந்தா
லப்பனேமதிதேய்ந்தாப்போலாம்பாரே. (118)

பாரப்பாசோடசமாய்திருவோர்க்குப்பண் பாகச்சொல்லிவிட்
டேனாருஞ்சொல்வார்-சேரப்பாறிதுவல்லோவாசியோகந்தீர்த்தப்
பாசைமுறையாய் தீர்க்கமாட்டார் காரப்பாஎன்னுறக்குச்சிவனுலு
மொவ்வாகைகண்டபடிசொன்னேன்யோகசாதந்திரப்பாரேசகததி
ல்மாத்திரைநாலானல்திடமானமயிற்சாய்கைசென்றுகாணே. 119

சாணப்பாமாத்திரைதானூற்றுப்பன்னிரண்டுங்கைமுறையாய்
மாத்திரைதானன்றுபத்தாறுந்தீர்ந்தால்தோணப்பாபிரதமையாஞ்

சாதகமேசெய்யில் சோதனையாம்சதுர்த்திவரைசொல்லக்கேளு'பே ணப்பாவென் போலவெவருஞ்சொல்லார்பிலக்குமடாஅஷ்டமியிற் பிலத்துப்பாரு - ஊணப்பாமாத்திரையின்குறியைச்சொன்னேனுத் தமனேஅமாவாசைவரைக்குமூன்றே. (120)

ஊணடாபூர்வபட்சம்பிரதமையின்மட்டும் ஓகோகோமாத்தி ரைதாநூற்றுப்பன்னிரண்டுங்-காணடாசம் பூவுண்டுவிடுகுமார்க்கங் கைமுறையாயச்சொல்லிவிட்டேன் வாசியோகம் - பூணடாபௌரா ணையைத்தொட்டேசம்பூட்டிடாயமாவாசை மருநாள்மட்டும்-வீண டாமற்றதெல்லாம்யோகமாமோ விண்மதியந்தேய்ந்தாப்போ விடை கலையுமாமே. (121)

இடைகலையேசந்திரகலைமதிதேய்ந்தாப்போ விதமாகப்பின்கலை யைச்சேர்ந்துபோச்சு-அடையாளஞ்சொல்லக்கேள்பதினாறுமாகமப் பனேஇவ்வண்ணம் யோகந்தீரு-விடையாதேசந்திரகலை தேய்ந்து போச்சு வேதாந்தநந்தியைப்போல் பேசலாச்சு-உடையாணிபோலி ருந்தபுரியஷ்டகந்தான்ஒழுடிந்துபோச்சுதடா உண்மைதானே. (122)

உண்மையென்றபூரணமேதெய்வந்தெய்வ முற்றகுலதெய்வமெ னும்பஞ்சபூதம்வண்மையென்புரியஷ்டமாய்ந்தபோதேமனம்பிலத்து பஞ்சகர்த்தாள்மாண்டாரெல்லாந் தணமையென்றசுழிமுனையேபிட ரியோர்ந்தாக்கியல்லே விழிமனத்தாலறியவுமாச்சு-கணமயலாம்யோ கத்திற்கடுப்புத்தோன்றுங்சக்கவிழியுருட்டிவிடுகண் கொள்ளாதே

யோகத்திற்குப்பத்தியம்.

கொள்ளடாமூதண்டலேகியத்தைக் கொண்டுகொண்டுகேசரியி ல்வாசியூது-யெள்ளடாவானுலுந்தருகாவாசி இரதத்தின்தம்பனமா ங்குளிகையாலே-வள்ளலேபூரகந்தானிவத்தேபூரி வளமாகநந்தியி லேகும்பித்தேநில்-சள்ளடாபின்கலையில்ரேசகந்தான்கற்றுச் சாகார் தனைமுறையாய்ச்சாந்துபாரே. (124)

பார்க்கையிலேயயம்விரித்துச்செந்தூரத்தின் பரிவாகமண்டல மேகொண்டபின்பு-வேற்கையிலேவல்லாரையிதுக்குப்பின்கோளின் பதுன்பமிரண்டுமற்றுஒடுக்கங்காரு-கார்க்கையிலேயறுசுவையுந் தள் ளிப்போட்டால் கடினமுல்லைவழலைதனைவாங்கும்போது-மூற்கமா ய்வையாசிமாதந்தொட்டுமுழுமோசவழலைதனைவாங்குவாயே. (12:)

வாங்கும்போதமுறியிலேகடுக்கய்கொள்ளுவளமாக இருபது நாள்கொண்டபின்பு-தேங்கும்போதமுரியிலேமிள்சேயுண்ணு சேர வேயஞ்சுமுதல்நூறுமட்டும்பாங்குபெறமூதண்டகஷாயந்தன்னை பரி

வாகமாலையிலேபண்பாய்க்கொள்ளு- ஏங்காதநடுசாமப்பசுவின்பால்
கொளிவ்வண்ணங்கைமுறையாய்யியம்பிடாயே. (126

இயம்பாதசேதியொன்றுசொல்லக்கேளு இரவிலேநடுநேரம்
பாற்சோறுண்ணாதயங்காதேயித்தையெல்லாம்விட்டுப்போட்டுதா
றுமாறாய்வேறேகற்பந்தின்னாமுயங்காதுகூடிவரமாட்டாதப்பாமு
ழுமோசமிவ்வளவுமறைத்தார்சித்தர்தியங்காதேஇவ்வண்ணம் செ
ய்தபின்புதிரும்பவுந்தானின்னமொருசேதிகேளே. (127)

கேளப்பாகடுக்காயுஞ் சிவதையுமாய்ச்சேர்த்துகெடியாகச்சம்
பாகம்வென்னீர்கொள்ளு, நாளப்பா இருபதுநாட்சென்றபின்புநல
மாகவார்த்தவனுபானத்தில்வாளப்பா சட்டைமுனிகற்பம்நூலில்
வகையாகவேறுதுறைமார்க்கஞ்சொன்னார் ஆளப்பாவப்படியேயண்
டமட்டுமவர்சொன்னகைமுறையைக்கொண்டுதேறே. (128)

தேறினாலப்புரத்தேலோகங்கொள்ளு திரமானகாந்தமுண்ணு
வப்பிரகமுண்ணு,கூறினேனதின்பிறகுதங்கமுண்ணுகொளகியபின்
னாதமுண்ணுகெந்தியுண்ணு, மீறினேனதுவெல்லாந்தளசெந்தூரம்
வேதாந்த அகஸ்தியமுனிவயித்தியமூந்நூறில், மாறிலாச்செந்தூர
வைப்புச்சொன்னாமடக்கறிந்துசெய்வரும்போதறிந்துபோடே.()

போடடாசெந்தூரந்தின்றபின்புபுகழானஉபசாரங்கள்செந்தூ
ரந்தின்னாவீடடாபிலத்துதடாவழலைமுதற்கொண்டுவிளங்கியதோ
ரூபரசத்தின்செந்தூரமட்டுங், கூடடாமூதாண்ட கிஷாயந்தன்னை
கொண்டுவரச்சலியாதேதோஷமில்லை, காடடாபோவானேனிதும
ட்டுங்கொள்ளகற்பசித்தியானபின்புகுகையிற்செல்லே. (130)

சொல்லவேசித்தரங்கேயெதிர்க்கமாட்டார் ஜெகச்சாலசித்தரு
க்குமெய்க்குருவாய்காணுகல்லடா வுன்தேகஞ்சாவு பொய்பொயக
யிலாசதேகமாங்குளிகையோகம் வெல்லுமேஞானதகைக் கைக்கு
ளாக்கும் வேதாந்தசிரோமணியேயென்றுசொல்வார், வில்லடாவ
ளைந்தல்லோஅம்புதைத்தாப்போலும் விழிமனதேயுருவத்தே விள
ங்கவையே. (131)

வையப்பாநந்திகுருமூலர்போன் மகத்தானபோகருக்குப்பிள்
ளையானேன் செய்யப்பாதீட்சையிலேமுப்பத்திரண்டுசெப்பினேன்
தூலமடாகடைக்காண்டசூட்சம், பொய்யப்பாசொல்லவில்லையாறு
பத்தில்பூட்டினேன்சூட்சமதிற்சொல்லவில்லை மெய்யப்பாசூட்சம
திற்சொல்லவிளங்குமடாசூட்சமொருமூலம்ரண்டே. (132)

ரெண்டானதேதென்றால் விந்துநாதம்நேர்ந்தசுழி முனையல் லோநங்கிமூலங், கண்டேனன்மூலமங்கேபொருளாய்க்காணுங்கரு வறியாப்பிரமாணஞ்சொல்லக்கேளு, கொண்டாடசிவதீட்சைசூட்ச மாகுஞ்குருமூலஞ்சத்தியுடதீட்சையாகுங் தெண்டனிடுவார்களைப் போல்ஜெகத்தோ ரெல்லாந்தீட்சையிலே முப்பத்துரெண்டுங் காணே. (133)

சிவதீட்சை.

காணடாசிவதீட்சைபதினாருச்சு கலையிலேசோடசந்தான்பதி னாருச்சு,ஊணடாசிவதீட்சையுரைக்கக்கேளுவுத்தமனேசூட்சமொ டுமூலம்ரெண்டுங், தோணடாசெவிக்குறைப்பார்பாடவில்லைதொடு குறியாம்வாசில்யப்போலொழித்துப்போட்டார், பூணடாமூலமுத லாறுதீட்சைப்புகழானஒனிமாட்டில்தீட்சையஞ்சே. (134)

அஞ்சோடுசிவ தீட்சைபதினாறாசு அப்பனேசுழியென்றமூ லாதாரம்,வஞ்சகமாயொளியின்மேல் மூலமென்பாகவகையாகமவு னத்தேயிருந்துபாரு அஞ்சாதேபுலகமயக்கதனிற் பட்டாராசையி னுலகமெல்லாமழிந்துபோனார், நஞ்சானசீஷருக்குமூலசூட்சம் காட்டாதேதூலத்தின்தீட்சைகாட்டே. (135)

தீட்சையிலேமுப்பத்துரெண்டு தூலஞ்சித்தருக்குப்பாடிவை த்தேன்சூத்திரத்தில்,தீட்சையிலேமூலமொடுதூலசூட்சந்திடமாக மூன்றுவகைதீட்சமாரக்க்,தீட்சையிலேமுதற்றீட்சைதூலமோது தெளிவானசிங்கதையுற்றால்மூலமோது,தீட்சையிலேமறுபடிதான்சூ ட்சமோதுசீஷாகந்தெளிந்திடவேசெப்பிலேனே. (136)

மூலாதாரநிலை.

செப்புகிறேன்மூலாதாரத்தைக்கேளுகிறப்பானநாதமொடுவிந் துவாபுவொப்புகிறேன்மூன்று மொன்றால்சுழிமுனையுள்ளேயுத்தம னேநந்தியங்கேகொலுவிருந்தார்வப்புகிறேனாதாரமேசிவமதாகுமா தியந்தமிவராகுஞ்சூரியவட்டம்கொப்புகிறேனேரெழுத்துநின்றமூ லங்கோலமெல்லாமிகப்படைகருமவுனந்தானே. (137)

மவுனமென்றால்வாய்மூடலல்லவல்ல மகத்தானரவியினிடபிர காசந்தான்-மவுனமென்றால்மூன்றெழுத்துஎன்பார்மாண்பர்வாரம யோரெழுத்தென்றறியார்வட்ட-மவுனமென்றால்சிவயோகமார்க்கந் தோற்றுமற்றதெல்லாமூலமல்லவிருகண்ணுட்ட-மவுனமென்றால்பி ரணவத்தொடாமுமௌனன வட்டமென்றமூல மென்னுமார்க்கங்கா ணே. (138)

காணப்பாசூட்சமென்றமந்திரங்கேளுகருணையுடன்பிரணவமும் பிரணவத்தாதிஊணப்பாமூன்றெழுத்துஞ்சூட்சமாச்சுவுத்தமனே

மூலமதுசிவதீட்சையாச்சு, தோணப்பாசூட்சமதுசத்திதீட்சை
சொல்லானமுதற்றீட்சைஇதுவேமுத்தி,பூணப்பாமூலமதுசித்தியா
கும்புகழானசிவயோகம்பூட்டிப்பாரே. (139)

பூட்டிப்பார்சூட்சமந்திரஞ்சிவயோகந்தான் போதமுற்றரிஷி
சித்தர்பதவியுண்டா,மூட்டிப்பார்சிவசத்திஇரண்டாந்தீட்சைமுக்கி
யமாய்ச்சொல்லுகிறேன்பிள்ளாய்க்கேளு, மீட்டிப்பாரவிநாதனடுத்
தமூலம் விளங்கவேயபானத்தினவிந்துமூலம்-நாட்டிப்பாரும்மென்
றூலசித்தியாச்சு நலமானசூட்சமந்திரம்ஓதுமென்ன. (140)

என்னவேசிவசத்திமானதாம்பூசையெளிதல்லசிவயோகம்பெரி
யோர்சொல்வார், உன்னவேயிருவிழிபின்கீழொன்றாயுய்த்துப்பார்
சுவாதிஷ்டானத்தின்ரூபம், பன்னவேமூன்றானசிவசத்திதீட்சைபரி
வாசச்சிவதீட்சைமூலஞ்சொல்வே, னன்னவேநமயவசிசிவயோகந்
தான் அங்கென்றார்சூட்சமடாசிவயோகந்தானே. (141)

தானென்றமூலத்தாற்சித்தியாகுஞ் சத்திபுடதீட்சையினாற்
சோதிகாணும், பானென்றபராஞ்சோதிசூரியபிரகாசம்பாங்கானமா
னதாம்பூசையுந்தி, கானென்றதீட்சையிலேகாலாந்தீட்சைகைமு
றையாச்சொல்லுகிறேன்றாலம்விட்டு, வேனென்றமூலத்தைச்சொ
ல்லக்கேளுவிளங்கவேமனத்தின்பிரமாணந்தானே. (142)

தானானமூலமதுபிரணவத்தினோடுசாற்றுகிறேன்காரமுதலஞ்
சுசேரு, பானானலேகியங்கொள்சித்தியாச்சுபண்பானசூட்சத்தைச்
சொல்லக்கேளு, ஓநமாவென்றோதுவுருகுபொன்போலொளிகாணு
முன்போலேஇதுவேசித்தி,வானானமனமாண்டார்பொருளதாகும்வ
ழங்குதற்குவழிவல்லோமூலம்பாரே. (143)

பஞ்சதீட்சை.

பாரப்பாவஞ்சாகுந்தீட்சைகேளு பரிவானசிவதீட்சைபிரணவ
ந்தான், சாரப்பாசிகாரமுதலஞ்சுங்கூட்டிகண்ணொளியிலிருப்பிடந்
தான்சூட்சங்கேளு, வாரப்பாமவுனத்தேயங்கெங்கென்றுமனமிருக
ச்சிங்கென்றுமாட்டியூது, சேரப்பாரவிமதிபோலொளிதான்காணு
ஞ்சித்தரெல்லாங்கைவசமாந்தீட்சைகேளே. (144)

கேளப்பாஇதுவரைக்குமார்தான்சொல்வார் கெடியானசித்த
ர்சொல்வார்ரிஷிகளசொல்வார், வாளப்பாவெந்தனிடநாலே சொ
ல்லும்வாய்ப்பானஆறாகுந்தீட்சைகேளு, வேளப்பாகண்ணொளியே
யங்கென்றோது வேதாந்தசித்தாந்தஞ் சூட்சங்கேளு, மூளப்பாவங்
சங்கென்றுபாரு மூவுலகும்பச்சைவர்ணமாகும்பாரே. (145)

பச்சைவர்ணம்போல்காணுந்தேவிரூபம்பக்தியுடன்சிவயோகமானதாம்பூசை, மெச்சவேயேழாகுந்தீட்சைகேளு வெளியல்லோவொளியென்றும்பிரமாணந்தான், அசசையெல்லாம்படைத்தழிக்குஞ்சிவலோகந்தானருள்மூலமந்திரமாஞ்சிவாயமென்னே, உச்சிதமாஞ்சித்தியதாஞ்சூட்சங்கேளு உண்மையுடன் அங்சங்கென்றோதுவோதே. (146)

ஓதியேசிவயோகஞ்சுழிமுனைமீதி லுத்தமனேரவிபோலேஒளிகள்காணும், நீதியாம்தாயங்கேவார்த்தைச்சொல்வாள் நிலைத்துநின்றவெட்டாகுந்தீட்சைகேளு, ஞாதியென்றநாசிநுணிநந்திநந்தி நடுவானகுண்டலியேசத்திசத்தி, வேதியென்றமூலமந்திரமோங்வங்கென்றுவிளங்குமேசத்திஎட்டாந்தீட்சைக்குள்ளே. (147)

உள்ளபடிசொல்லுகிறேன்சூட்சந்தன்னையுத்தமனேமவுனத்தாலங்கென்றோது, வள்ளலேபஞ்சவர்ணமாகச்சத்திமானதமாம்பூசைசிவயோகத்திற்காணுங், கள்ளங்களில்லையப்பாகண்ணிற்றோன்றுங் கருத்தினுள்ளேயுள்ளமென்றகருத்தைப்பார்க்கில், விள்ளவேலன்பதாந்தீட்சைமூலம் விளங்கவேவயநமசியென்றுமேவே. (148)

மேவடா சத்தியுடசூட்சந்தன்னைவிளம்புகிறேன்ஓங்வங்சங்கென்றுதானே, தாவடாமானதமாம்பூசைபண்ணத் தன்னுருவங்கண்ணாடிபோலேகாணுங் கூவடாசிவசத்திபத்தாந்தீட்சை கொள்ளுகிறேன்வெளியொளியினந்தரத்தே, நாவடாமூலமங்கேநமசியென்றோது நாக்கைமேல்நோக்கியந்தவமுர்தங்கொள்ளே (149)

கொள்ளடாபூரணசந்திரனைப்போலே கூர்விழியிற்காணுமங்கேசத்திதீட்சை, கொள்ளடாசூட்சமதாயங்சங்கென்றேகோணமற்பிராணவாயுவையடக்கி, கொள்ளடா மானதமாம்பூசைபண்ணுகோடிசூரியபிரகாசந்தான்வீசும், கொள்ளடாமானமங்கேசிரிகொண்டேயேறுகூவியேதசதீட்சைகூறினேனே. (150)

கூறினேன்சிவசத்திதீட்சைமூலம் குருவானரிஷிசித்தர்கூறுர்கூறுர், தேறினேன் ஓம்சிவாவாயவென்றுசொன்னேன் சித்தியுண்டாஞ்சத்தியுடசூட்சங்கேளு மாறினேன்ஓம்சிவாயவென்றுமாறுமகத்தானபுருவத்தனடுவேகேளு, ஊறினேன்தாண்டவங்கள்நடனங்காணும்வுத்தமனேசிவயோகமுற்பனமாமெண்ணே. (151)

சடாதாரதீட்சை.

உற்பனமாசடாதாரதீட்சைகேளுஓகோகோவிந்துநிலைப்பிரமாணந்தான், நற்பதமாச் சுழிமுனைநாடியுடேநாமிருந்தோங்குருவிருந்தார்ஜீவகலையங்கே, பொற்பதமேசிவசத்திதுவாசதமாந்தீட்சைபூட்

டுகிறேன்மூலத்தின்சிங்க நமோவென்றுகற்பாந்தகாலமெல்லாம்நெடியாய்க்காணுங்கதிரொளிபோல்தேகமதாஞ்சூட்சங்காணே (152)

காணவேசொல்லுகிறேனங்கென்றோது காயமதுவெண்மையாய்ப்பிரகாசிக்கும், தோணவேபவளம்போற்சத்திதோன்றுந் துடியானமானதமாஞ்சதாசிவத்தின்பூசை பூணவேநாததத்தின்பிரமாணங் கேளபுகழானபதின்மூன்றாந்தீட்சையூண, நாணவேசிவசத்திமூலங் கேளுநன்றாகும்வயவென்றுநாடிப்பாரே. (153)

சத்திசூட்சம்.

பாருநீசத்தியுடசூட்சங்கேளு பத்தியுடனடுமாறுவயமாவென்று, சேருநீஇருதுடையில்இருபதத்தையேற்றி தெளிவாகஇருகாத்தின்விரல்களாலே, கேளுநீஇருகாலின் பெருவிரலைப்பிடித்து கூசாமல்வாய்வதனையுள்ளடக்கிப்பூரி, சாருநீமவுனத்தைவிதிதப்பாமல்சதாசிவத்தின் தெரிசினையுண்டாகுந்தானே. (154)

உண்டாகும்நாதாந்தம்பதினாலாங் தீட்சையுத்தமனேசடாதார சிவசத்திதீட்சை, பண்டாகுஞ்சிவயோகமூலங்கேளு பரமானந்தப் பொருளேசிவாயமென்ன, கொண்டாகுஞ்சத்தியுடசூட்சங்கேளு கொடுத்தாண்டயவசியென்றேகூவுகூவு, சண்டமாருதமெல்லாமுள்ளடங்கிசடைநாதமூற்றுருத்திரனாகுங்காணே (155)

கண்ணொளியாய்விண்ணொளியைக்காணவேணுங் காயமெனுமுருவமேபிரமாணங்கேள், தண்ணொளியேபதினஞ்சாந்தீட்சைமார்க்கஞ்சாத்துகிறேன்சிவசத்திதீட்சைமூலம், பண்ணொளியேபராபரமாஞ்சமாதிரெண்டும்பாகமாமூலத்தைசொல்லுவேன்கேளு, நண்ணொளியேபங்கென்றுநாட்டிபூது நலமானசூட்சங்கள்சிங்கென்றோதே.

ஓதவேலிங்கமங்கேமுழங்கும்பாரு வுற்றதேவக்கனிபோற்சொரூபங்காணுங், காதாரக்காளகண்டமான்மழுவேந்திகருணைதிரிநேத்திரமுமாவும்பூண்டு, வாதாடுநடனமிடுமாயியோடே வளமாகவளாந்தவரைலிங்கம்வாழும், தாதாவெனபாரிஷிகள்சித்தரெல்லாந் தருவானபதினாறுந்தீட்சைகேளே. (157)

கேளப்பாவரூபமேபிரமாணங்கேள் கெடியானசிவசத்திதீட்சைமூலம், வாளப்பா அகாரத்தில்வகாரத்தோடுமருவவேசிவயோகந்தானாஞ்சித்தி நாளப்பாசூட்சத்தின்வகையைக்கேளுநாதாந்தபூரணமாஞ்சிங்வங்சிவங், நீளப்பாசத்தியுடமுத்தியுண்டாநின்றநிலைப்பிறப்பிறப்புமிதிலென்றேனே. (158)

என்றமொதாருசிவசத்திமூலஞ்சூட்சமியம்பாதேபோனார்கள்சித்
தரெல்லாம், நன்றாச்சட்டைமுனிசொன்னார்பாடல்நலமாகத்திரு
மூலர்கிழித்துப்போட்டார்,வென்றியுள்ளமூவரைநான்தெண்டநிட
டுவெளியொளிபோல்ஞானத்தைதமேவிப்பாட என்றெனக்குவருள்
செய்தார்வேதாந்தஞ்சொன்னேனலையாமல்சீஷர்களையாகங்கட்டே

யாகசாலைகட்டுமுறை.

யாகசாலைகள்கட்டவகைகளைக்கேளுயானுரைப்பேனுங்களுக்கா
ய்நன்றாய்மைந்தா வாகானசுற்றசலம்நீளம்வீதிவாய்பாகச்சதுரமா
ய்கட்சக்கோணக்கு, வேகமாயிருப்பது ஆறுமுழங்கொண்டுவிளங்க
வேதனங்கொண்டுகால்கள்நாட்டி- மோகமுடன்பசும்கொம்பில்பச்
சோலைமேய்ந்துமூனறுமுழவகலத்தில்முகப்புக்கட்டே. (160)

கட்டுவதுவடமுகமாய்முகப்புப்போடுகட்டாகவஞ்சுமுழநீளங்
கொண்டு, தொட்டுநீயாகத்தைமூசடுபெறக்கட்டி சோம்பாகலைலெல்
லாந்தெரியாமற்றான், திட்டமாய்பட்டுவஸ்திரம்விரித்துக்கட்டிசிற
ப்பாகமலர்புஷ்பமாலைதூக்கி,யொட்டுவதுமுகப்புமுதல்வாசல்தோ
றுமுத்தமனேகுலைவாழையூன்றிநாட்டே. (161)

நாட்டியபின்மாதுவிருமாங்காய்கொத்தும் நலமானகமுகம்பூ
தென்னம்பூவுஞ், சூட்டியதோர்தாழம்பூசெண்பகப்பூதூக்கிச்சோம்
பாகவெலுமிச்சம்பழரசமுந்தாக்கி;பூட்டியேசன்னலெங்கும்நிற்ககட்
டிபுகழாகஇளநீர்கள்பொலிவாய்ப்பூட்டி,தாஷ்டிகமாய்ப்பலகனிகள்
தமரத்தோடுசந்தோஷமோகமதாயாகஞ்செய்யே. (162)

செய்யப்பாயாகம்வளர்சாலைக்குள்ளேதிசையெட்டிற்பலிப்பீட
ம்செய்ததின்மேல்,வையப்பாவஷ்டகர்மமஞ்செழுத்தால்தளமாகஅ
ஷ்டகும்பமெண்படிநீர்கொள்ளமெய்யப்பாவெண்குடத்தேன் கழுஞ்
சிதங்கமீதுசலம்நிறையவிட்டுவிதமாய்ப்பட்டு,வெயயப்பாவெட்டுகு
ம்பத்தேன்கழுஞ்சிதங்கமிட்டுமாந்தளிர்தேங்காய்வையே. (163

வைத்ததின்மேல் திரிதர்ப்பைமுடிந்துப்போடு வளமாகவிர
ண்டுசாணுகக்கொண்டுகைக்குள்ளேயஷ்டபாலகரைத்தானேகனிவா
கதியானித்தாவாகனித்து, வைத்திடுவாய்வாசல்தொறுந்துவாரபா
லாள்வாசலுக்சப்புறமெண்கும்பம்வைத்துசுத்திபெறவஷ்டகர்மகு
ம்பம்போலதங்கநீர்வஸ்திரமுஞ்சாரப்போடே. (164)

போட்டந்த மணிதேங்காய்மாந்துளிரும்வைத்துபுகழாகவாசல்
தொறுமாவாகனித்துநாட்டந்தடுமுகப்பின்நேராய்க்குண்டம்பாக
மதுவளர்பதற்குதிறிகோணந்தோண்டிதேட்டந்தகைமுழமாய்தனி

யவைப்பாகெல்விசிறப்பாயப்பூசியுலாப்போடு,கூட்டந்தகுண்டத்தி
னமேல்பக்கத்தேகும்பகுடம்வைப்பதற்குத்திரணைப்போடே.(165)

திரணையதுசதுரமாய்முழவுயரஞ்செய்து சித்திபெறவஷ்டகர்
மத்தாலேகட்டிதிரணையின்மேல்நாற்பத்துமூகக்கோணத்தைதியானி
த்துஅதினடுவேவிந்துவட்டந், திரணையதுவட்டத்துட்பச்சரிசியிட்
டுசிலதுவதில்மூக்குறுணிகொண்டகும்பம்வைத்துவருணனைப்போ
ல்நூபமங்கேயாவாகனித்துவட்டகும்பமுதலாக முப்புரிநூல்சுற்றே

சுற்றியேயொபலந்தான் தங்கம்போடு துடிமீறும்பராசத்தி வ
ருவாளங்கே, மூத்திபெறமாந்தளிர்தேங்காய்வைப்பாய்மோகனமா
ஞ்சிவந்தபட்டு வுத்தரீகஞ்சித்தியதாங்கும்பத்தின் நூலுக்குள்ளே,
சிதருமல்கழுஞ்சிதங்கத்தகட்டில்வைப்பாய், பத்தியாம்தம்பனத்தா
ல்கும்வைத்துபாங்கானகும்பமெல்லாம்புழகுபூசே. 167

பூசுவாம்சந்தனங்கோரோசனைசவ்வாது பூரமொடுகுங்குமப்பூ
பச்சைகூட்டி,வீசவேகுளவிந்தமெல்லாமப்பால்விளங்கியதோர்கும்
பத்துக்காபரணம்பூண்டு, வாசமாய்சத்தியங்கேகுடிகொண்டேதான்
வாழுகைக்குமலர்சுகந்தமாலைசாத்து, நேசமுடன்குருகூட்சமாவாக
னித்துநிலைநிற்கச்சாம்பிராணிதூபங்காட்டே. (168)

காட்டுமுன்னேயஷ்டகும்பந் தன்னைக்கேளுகருணைபெறக்காக்
கவென்றேபூசைதன்னை, நாட்டுவாய்வாசலிலேதுவாரபாலாள்நலத்
தாலேயஷ்டகும்பந்தன்னையெல்லாம், பூட்டுவாய்பூசையங்கேசெய்
துகொண்டுபுகழாகம்பின்பல்லோகூட்சகும்ப, மூட்டுவாய்முழுப்பூ
சையாகஞ்செய்துமோசமாய்திருகுண்டமூர்க்கங்கேளே. (169)

கேளப்பாகுண்டசதிற்சதுரமாககெடியாகத்திரணைசெய்துசர்ம
மெட்டால், வாளப்பாவெண்டிசையும்பந்தஞ்செய்துவளமார்க்குண்
டலித்தார்மூலவாலை, ஆளப்பாகுண்டத்துளாவாகனித்து அப்பனே
திரிபஞ்சாட்சரத்தில்தோத்திரம், மூளப்பாவசியத்தாலவசியசெய்
துமோசமுற்றவசமறத்தியைவாங்கே. (170)

வாங்குவாயழைப்பினிலவரவழைத்துமகத்தான தம்பனத்தால்
குண்டத்துள்ளே,சாங்கமாய்த்தம்பித்துமோகனங்கொண்டுசர்க்கரை
தேங்காய்பழமும்பரமானம்பாலும், பாங்கானதாம்பூலமுதலாய்வை
த்துபரிவர்கதிபமோடுதூபங்காட்டித், தேங்காமலசத்தியங்கேதியா
னஞ்செய்துதிரமாகக்குருநாதன்செயலைக்கேளே (171)

செயலிலன்னவென்றகேளோமகுண்டத் தடுக்கத்திருமூலர்கு
ருவாகவடரூகமாய்ச்சென்று, தயவாகநெய்க்குடமுன்பதாகத்தங்க
மொருகாசிடைதான்நெய்க்குடம்போட்டு,வயணமாயாகருஷணமாக

வோதிவளமாகஓமகுண்டந்தன்னைச்சார, நியமாககுண்டத்துள்தங் கமொருகுழஞ்சிநெய்போட்டுநெய்துவலாடம்நோக்கே. (172)

நோக்கியேநந்தியுடன்குண்டலியாணி நேரானபின்பிருந்துஓந மாவென்றோதி, தாக்கியேஆலரசுமாவித்தியத்திதகுந்தெற்பையாத் தியொடுவேறுங்சேளு, பாக்கியமாமெரிதுரும்புமிதுவேயாகும்பரா பரம்போற்குருநாதன்பாங்காய்நெய்யை, வாக்கினல்மந்திரித்துஓம த்தேதூவுவளமாகஓமகுண்டம்வளருந்தானே. (173)

தானென்றகுருநாதன்சரித்திரங்கேளு தன்னுடலைக்குருசூட்ச மாகச்செய்து,கோனென்றநந்திகுருசூட்சஞ்செய்தால்கொடுஞ்சூறு க்காங்குருநாதன்தீட்சையோத, வானென்றவஷ்டகர்மமணிகள்பூண் டுவாசமுடன்காஷாயங்கவிணங்காட்டி, தேனென்றநாவுள்ளேகழஞ் சிதங்கம்போர்டுசித்திக்குமந்திரங்கள்தியானத்தாலே. (174)

தியானென்றகுருநாதன்சிரசினமீதிற் தெற்பையொடுசிவந்தப் பட்டுருத்திராட்சம்பூண்டு, தியானமுடனிருகுழையிலாறுகட்டிசெ ம்பொன்னய்கவசமிட்டகுண்டலமும்பூண்டு, தியானமுற்றகண்டத் திலட்டகர்மம்சேர்மணிகள்கொத்துவடம்நூல்வடம்பூண்டு, தியான முறவுள்கட்டு மணிக்கைக்கட்டுஞ் செங்கைவிரல்பவுத்திரமுந் திரு வாழிபூட்டே- (175)

பூட்டியேசிவந்தபட்டரைக்குக்கட்டிபுலித்தோலைவதின்மேலே விரித்துக்கட்டி, நாட்டியேபாதத்தில்குறடுபோட்டு நலமானசெம் பொன்னல்கோலுபோட்டு, மீட்டியேவிருதுகட்டிமுன்கைமீதின்வி ளங்கவேதங்கரவிகடகம்போடு, சூட்டியேஓமகுண்டம்பின்புசொல் லுசொற்கவரைபதவியுண்டாஞ்சித்தியமாமே. (176)

சித்தியாஞ்சீஷர்முதல்முத்திசேர்வார்தீட்சையவர்செவிக்குரை த்தால்சித்தியாவார்பத்தியாய்குருவுக்கிவ்வளவுஞ்செய்தால்பாங்கா கத்தீட்சையெல்லாமுபதேசிப்பார், சத்திபெறஓமகுண்டந்தன்னைப் பார்த்து தயவாகநத்தியங்கேமுன்னேவைப்பார், சூத்திரமாய்செய யாதேதீட்சைசும்மாகூர்ந்துநீகேளாதேகொடுமையாமே. (177)

கொடுமையென்னமென்றுக்கால்மகத்தாம்பாவங் கோடிசென்ம மானுலுங்குலக்ஷயமாய்ப்போவார், கொடுமைப்பாவொருவனைப் போயொருவருவர்க்காக, சொல்லுமவன்வார்த்தையெல்லாங் கே ட்டுக்கேட்டு,அடிமையாய்ச்சென்றுநிற்பார்ன்புகாணூர் ஆசைவகை யெத்தனையோநாளோநாளோ, சொல்லும்போமாணுக் கர்குருவை க்காக்கபத்திவைத்தாலெத்தனைநாள்செல்லுங்காணே. (178)

காணப்பாபன்னிரண்டுவருஷங்காரு காக்கையிலேமனத்தையல்லோசோதிப்பார்பின்,பூணப்பாதனங்கோடிசுண்ணும்பல்ல போக்கிஷங்களுண்டாகிலெடுத்துப்போடு வீணப்பாவல்லவிதுகுருவின்பின்செல்லேதாந்தககுருநாதன்மனதுவேண்டி, பூணப்பாயிதுவல்லோசிஷர்வர்க்கம் ஓகோகோகாரணமாங்குருவுஞ்சொல்லே (179)

குருவாகவந்தவரேமெய்க்குருவைக்காணில் கோடிதனமீந்தாலுஞ்சொற்கபதங்கிட்டுங்,குருவாகசிஷருக்குநந்திகாட்டி குண்டலியைக்காட்டியபின்தன்னைக்காட்டி குருவாகத்தலைவனையுங்காட்டிப்பின்புகூறுவார்நரகமொடுசொற்சம்ரெண்டுங்குருவாகப்புண்ணியமொடுபாவம்ரெண்டுங்,கொடும்பஞ்சபாதகமுங்கூறுவாரே (180)

கூறுவார்சாபமெல்லாம்நிவர்த்தியாககோலமுறுதாபாசங்கமத்துக்கெல்லாங்,கூறுவார்பிறப்பிறப்புமூலஞ்சொல்வார்கூண்டோடேயேறுதற்குவழியும்சொல்வார், கூறுவாரணேடுபெண்ணிரண்டுங்கொடியானவூழிவரையிருக்கக்கற்பங், கூறுவாரசிவயோகம்தீட்சைமார்க்கங்குளிகையொடுமனவுனமூதற்கொள்ளையாமே. (181)

ஆமப்பாயோகத்திலநுஷ்டானமில்லேஅம்பரத்திநெளிகாணத்தீட்சையில்லேஓமப்பாஉலகமெல்லாம்பொய்க்குருவாய்ச் சேர்ந்தார்ஓகோகோவதினலேகெட்டுப்போனர், நாமப்பாஒளிக்கறியோந்தீட்சைசொன்னேம்நலமானஅனுஷ்டானவிதியைக்கேளு, நேமப்பாநிதியமன்மவனுஷ்டானந்தான்நிலேமேலேவாராமல்சொல்லக்கேளே. ()

அனுஷ்டானநிலே

கேளப்பாசூரியனுக்குமுன்னேகெட்டியாயப்பாயில்விட்டுத் தடாகஞ்சென்று, வாளப்பாபூரித்துககுமபிரேசிமலமெல்லாம்வரையறவேயுட்சாடிக்கும்,வேளப்பாவல்லாமல்வேறேர்சேதி மேற்முகப்பிறவிவட்டமிட்டிருந்து,கோளப்பாகும்பித்துரேசித்தேதான் கோடுமுச்சாடனங்கொண்டுமலத்தைப்போக்கே, (183)

போக்கடாவெள்ளத்தாலாகருஷணஞ்செய்த புத்தரசுசுற்றடியின்பிரத்திவாங்கி,தேக்கடாசெலத்தாலேயுட்சாடித்து திடமாகதட்சணையாலிரேசகஞ்செய், வாக்கடாமலசுத்தியானபின்புவாய்சமூவிகால்கழுவிச்சுத்தமாகி, நாக்கடாதந்தமுதநூற்றைவாங்கிநலமாகக்கறியானையன்பால்வேண்டே. (184)

வேண்டியேதந்தமெல்லாம்விளக்கஞ்செய்துமீறுமாகருஷ்ணத்தால்நாவழித்து, தாண்டியேபித்தநீரெல்லாம்போக்கிசுத்திபெறவஸ்திரங்களீரந்தோய்த்து, தாண்டியேசலந்தன்னில்ரவியின்வட்டம்

தானிட்டுவொருசகலசாபம்நசியென்று, தீண்டியேசலந்தன்னைச்சிர
சில்தூவிசிவசிவாவென்றேதான்தெளியத்தூவே. (185)

தூவியேபுரோட்சித்து ஆகருஷணத்தால் சுகமாகநந்தியுடசூட்
சஞ்செய்து, மேவியேதீர்த்தமங்கேஆடிப்பின்புவிளங்கவேமறுகாலு
ஞ்சொல்லக்கேளு, தாவியேஓம்சகலலோகவசியென்று சார்வாகபு
ரோட்சித்துதீர்த்தமாடி,கூவியேமறுகாலுமிப்படியேதீர்த்தங் கொ
ண்டுசலம்வாரிநீகரையிலேறே. (186)

கரையிலேயேறினபின்மவுனஞ்சென்றால் சலங்காதேபுரோட்சி
த்துச்சாடநீர்தோய்த்து, திரமானவிபூதிதன்னைத்தீர்க்கம்போடுசி
வாநந்தியிருந்திடத்திலோமென்றேதான், கரையிலேநீரருகிலிருந்து
கொண்டுகதிரவன்போல்வட்டமிட்டுஓமென்றுன்னித் தாமாகநீரிலே
தான்தாவியேநீதானத்தின்மேலிருந்துவிபூதிசாற்றே. (187)

சாற்றவேவகைகேளுரவியின்வட்டந்தண்ணீரில்வளைத்ததின்மே
லிதழ்பதினாறிட்டுபெற்ற, வேதிரிகோணம்நடுவேயிட்டு புகழானஐ
ங்காரமுள்ளேயிட்டு, மாற்றியேபிரணவத்துள்ஹ்ரீங்காரமிட்டுவளமா
கநந்திதெரிசனையேசெய்து தோற்றியேஓமாங்கணபதியே நமவென்
றுதிரமாகவிருகரமும்லாடங்கூவே. (188)

அங்கனியாசம்.

கூவியேகைதுவித்தத்தினைப்பால்வாங்கிக்கொண்டுசிரசின்மீது
புரோட்சித்தேதான் மேவியேமூலசடாக்ஷரத்தினாலேவிளங்கவேப
தினாறுகலத்திலுந்தான், பாவியேயனாமிகைக்குமேலிறைதான்பதரு
தேயங்குஷ்டவிரலையூன்றி, கூவியேயங்கத்தினியாசஞ்செய்து கொ
ண்டபின்புகான்னியாசங்கூறக்கேளே. (189)

கரநியாசம்.

கேளுநீஎட்டெழுத்தால்கரன்னியாசங் கெடியாகச்செய்தபின்பு
சிரசின்மீதே,வாளுநீயிரவிவட்டந்தாளத்திறையம் வாங்கியேவலக்
கரத்தால் விபூதிதன்னை,யாளுநீயாகருஷணங்கொண்டுவாங்கி அப்ப
னையிடக்கரத்தாற்றம்பனமாய்வைத்துநீளுநீவசியத்தால்குழைத்து
க்கொண்டுநிலையானபிரணவத்தால்நந்திபாரே. (190)

நந்திதன்னையோமென்றுசுழிமுனைமீதில் நாட்டியேசிவாவென்
றுதிரிகோணமிட்டு, முந்தியேவனாமிகையிற்றிலதமிட்டுமூலமென்ற
வித்தாரபிடரிக்குள்ளே,சந்தியாய்த்திலதமிட்டுகண்டத்தின்மேல்சா
ற்றியுள்ளேவோமென்றுதிலதம்போடுசுந்தலஞ்சேர்சிரசிநடுபராபர
ந்தானங்கேதியானமதிற்பத்தியாய்ச்செப்புறேனே. (191)

செப்புகிறேன்பராபரத்தின்தீட்சையினாற்றானே செங்கைரெண்டினுகிர்ப்பதிப்பாய்பின்புகேளு, ஒப்புகிறேன்பிறைலாடந்தன்னிற்கேளு ஓகோசதாசிவதீட்சையினாலய்யா, வைப்புகிறேன் விபூதியதிற்சாற்றிப்பின்புவதிமயேஸ்வரதீட்சையாலேகேளு, கப்புகிறேன் கண்டத்தில்விபூதிசாற்றுகனருத்திர தீட்சைவிதமார்பில்தானே. ()

மாருக்குப் புயமட்டும்வலுத்திசாற்றிமாலுடைய தீட்சையினாலுந்திமீதில், சீருக்குவிபூதியதிற்சாற்றிப்பின்பு சிருஷ்டிக்கும்பிரமனிடதீட்சையாலே, பாருக்குள் சுவாதிஷ்டானத்தைத்தானே பண்பாக தியானித்துமுட்டிச்சாற்று, யாருக்குங் குண்டலியாள்கணேசன்தீட்சையதினாலேபாதவிரல்திலதம்போடே. (193)

திலதமிட்டுச்செங்கைரெண்டுமாறிமாறி சடாதாரதீட்சையினால்விபூதிசாற்றி, சலியாதேபிடரியின்கீழங்குல நாலிட்டு சாற்றடாவிபூதிதன்னை அய்யுமென்றே, மலவாசல்மேலேயங்குலம்பன்னிரண்டு வாய்ப்பாகவிட்டத்தின கிலியுமென்றே,விலகாதேவிபூதியிட்டுவிரலாற்றட்டுமீறவேசவ்வுமென்றுவிபூதிசாற்றே. (134)

பூசியேஇருகரமும்நீரில்தோய்த்து புனல்வாரிசிரசின்மேல்வட்டஞ்சுற்றி, வாசியோங்கயசாயநமாவென்றுதான் மறுபடியுமங்கத்தினியாசஞ்செய்து, தேசியேகரன்னியாசஞ்சிறக்கச்செய்து தேனுமுத்திரையாரெழுத்தில்செவித்துநீரை, யாசியேயாசமனமென்றேகொள்ள அப்பனே மூன்றுதிரமறிந்திடாயே. (195)

அறிந்தபடியெல்லாமானபின்பு அப்பனேபாவமெல்லா முச்சாடிக்க, பிரிந்தமதிக்கலையாலேமோகனத்தால் பேசாதேவாங்கிப்பின் கலையினாலே, முறிந்துச்சடானததாலேமுழுதும்போச்சுமோகனத்தால்வசியமெல்லாம்பின்கலையிற்பூரி, செறிந்தபின்புவறுமையொடுசத்துருவையகலாங் திடமாகநீர்வாரிமாரணஞ்செய்யே. (196)

மாரணமாம்நந்திபிலேமாடமொட்டுவாகானவழைப்பினால்பாக்சியங்களெல்லாஞ், சரணமென்றேகாத்திருக்கும்மோகனஞ் செய்தண்ணீரைவாரிவிருதாம்புரோட்சித்து, கிரணமெல்லாம்நிறைந்துநின்றசூனியபூசைகெடியாகப்பின்கலையில்மயேஸ்வரனார்தீட்சைபிரணவங்கொண்டாகராவென்றுவோதிபிறகுசிவாநந்திதன்னைப்பேணிப்பாரே. (197)

பாரப்பாமறுபடிதான் சிவபூசைசெய்வாய் பண்பாகத்தேவிதன்னைப்பூசைசெய்வாய்,சேரப்பாகணபதியுஞ்சுப்பிரமண்ணியன்தெளிவானசண்டேசன்வடுகன்பூசை, யேரப்பாநித்தியகன்மங்காலசந்தியாசசுஇப்படியேயனுஷ்டானமாலையினுஞ்செய்வாய் ஆரப்பாசிவ

ண்ணைப்போல் அனுஷ்டானமார்க்கமடைப்பிலா துரைத்தல்செய்யா
ரெந்நூலைப்பாரே. (198)

. . எந்நூல்தான்கடைக்காண்டமைந்நூற்றுக்குள் இந்தவகையனு
ஷ்டானபூசைமார்க்கம் சொன்னபடிசீஷருக்குஉபதேசஞ்சொல்சுரு
க்கடாசீஷரைத்தான்வரவழைத்து பொன்னோடுவெள்ளியோடுபுஷ
ப்பத்தோடுபுகழாசஓமகுண்டத்தடுக்கவைத்துநின்னயமாய்தெண்ட
நிட்டுநிற்கச்சொல்லி நிமலகும்பக்குடநீரைப்புரோட்சிப்பாயே. ()

புரோட்.சித்துச்சாம்பிராணித் தயிலந்தன்னைபுதல்வனேயென்
றேசொல்புருவமய்யத்தே புரோட்சித்து மனமடாமூலந்தன்னில்பூ
ட்டடாகந்திருசூட்சந்தன்னை புரோட்சித்துநீர்த்தாரை யூற்றதா
ணபொருளேயோவி யுடன்மூன்றுங்கேளு புரோட்சித்தசெத்தமவ
ண்தந்தபின்புபுகழாகச்சிவசூட்சங்காதிலோதே. (200)

காதிலுரையுபதேசஞ்சத்திசூட்சங்காலானபூரணத்தின்சூட்ச
ஞ்செப்பி நீதியிதின்பிறகுவனுஷ்டானநிலைபெற்றால்நீதமாமலையுறு
ந்தீட்சைவைத்து சாதகமாயதின்பிறகுரவியின்தீட்சைதப்பாமல்மூ
ன்றுவகைதீட்சையோதி சோதிஒத்தசடாதாரதீட்சையோதுசுகமா
கப்பராபரத்தின்தீட்சைசெப்பே. (311)

செப்புகிறேன்மவுனமென்றவாலைதீட்சை செய்தபின்புவனுஷ்
டாங்கவாலைதீட்சைசெப்பினார்மச்சமுனிஞானநூற்றில்தீட்சையிது
வறிந்துகொண்டேசீஷர்கோதுசெப்பினேன்சத்தியுடதீட்சையோ
து சிவத்தினிடதசதீட்சைபிறகுஓது செப்பினேனதின்பிறகுசமாதி
தீட்சைசேரவேமண்டலத்தில்சேரஓதே. (212)

ஓதவேபுழுக்குளவியாம்போல்வாழு முத்தமனேகுருவினிடநி
ன்றுபற்று சாதனையாய்தசதீட்சையாலேகேளு சத்தியுடன்நாற்பத்
துமுக்கோணபூசை யாதாரவாய்மண்டலத்தில்நாலுபூசையண்டாண்
டம்ஓமகுண்டந்தன்னைக்கேளு வேதமுதனெறியஷ்டகர்மப்பூசைவி
ளங்கவேமண்டலந்தான் தன்முன்செய்யே. (213)

செய்யபபாசிவபூசைமானதமாம்பூசைதிருவளருங்கும்பகுடம்நி
த்தியபூசை செய்யப்பாமறுநாளுஞ்சுத்தஞ்செய்து திடமாகநிர்மாலி
யமெல்லாம்வாங்கி செய்யப்பாகரணமெல்லாமிப்படியேநன்றாய்சீஷ
ருக்குத்தீட்சைஎல்லாஞ்செப்புமட்டும் செய்யடாசீஷர்முதற்குரு
வோடாறுந் திரமாகமண்டலந்தான்விரதங்காரே (214)

காரப்பாஇப்படியேமண்டலத்தினுள்ளேகாணமாம்ஞானகுரு
தீட்சையோதஏரப்பாமுப்பத்துரெண்டுதீட்சை யென்காரணமெண
மாலையெல்லாங்கேளுசாரப்பாநவபாசங்காதிற்செப்பிசாத்தடாபின

பல்லோதீட்சைஎல்லாஞ், சேரப்பாகித்தியமொருதீட்சையாகச்சே விக்கிலுபதேசஞ் செப்பிடாயே.

செப்புகிறேன்சீஷரைத்தான்சேர்க்குஞ்சேதிதெளிந்துபார்சா தியெல்லாம்நாலேசாதி செப்புகிறேன் பிரமனென்றும் க்ஷத்திரிய னென்றுஞ்செய்யதோர்செட்டியென்றுஞ்சூத்திரன்தானென்று,செ ப்புகிறேன்வேதனென்றால்சாஸ்த்திரததில்மாய்வான்திடமாகநிரந்த ரமேகுருவாமென்பார்,செப்புகிறேன்ராசனென்றால்குருவைக்காரா ன் திருவேடந்தன்னைப்பழிப்பான் குருவாரென்றே. (206)

என்றதொருவணிகனென்றால் காசுகள்ள னென்குருவாரென் றொருநாள்சோறுபோடான் அன்றியொருபணங்கேட்கில்லோபஞ் சொல்வான் ஞானமிந்தமூவருக்குவாய்க்காதப்பா,வென்றியுலகத்தி லேபதினெண்சாதிவெவ்வேறேகுலபேதங்கோடிசாதி,கண்டானசா தியெல்லாம்நால்வர்னத்துள்கண்டறியவேணுமப்பாசீஷர்காணே.

காணப்பா புத்திகெட்டமடையருண்டு கனமனைவிதாய்தந்தை சுற்றத்தோரை பூணப்பாவைத்ததற்குமொன்றாய்பின்பு புகழானதி ருவேடந் தரித்தபேர்க்கு வேணப்பாவேணபடி தூஷிப்பான்கேள் மேல்வரம்புகீழ்வரம்புஎண்ணிச்சேரான்ஆணப்பா ஆணவத்தால்கெ ட்டார்கோடி அறைந்தேனுனிந்தவகையறியத்தானே. (208)

தானென்றதீட்சைவைப்பதாரையென்றால் தாய்தந்தைதனைத் தொழுதான்விரதங்கொண்டோன் கானென்றசிவனடியார் தனக்கன் பாகி கால்பூசியன்னமிட்டோனிரக்கமுள்ளோன் தேனென்றமொழி யுடையோன்மனதிறப்போன் சிவபூசைமறவாதசிந்தையுள்ளோ னன்றாயிப்படியே தீட்சைசொன்னேன் நம்போலச் சீஷர்வர்க்கம் நல்கிடிரே. (209)

நல்லதொருசீஷனுக்குஒன்றேபுத்திநலமுள்ளோன்சொல்லெ ல்லாமவன்றனக்கு வேறல்லவேஇதையறிந்து தீட்சையோத வப்ப னேயிருவர்க்குஞ்சொற்கங்கிட்டும் வல்லமையாங்காரணமாங் குரு வைக்கண்டால் மக்களேஇருபதமுங்கட்டிக்கொண்டு மெல்லவேதெ ண்டனிட்டுதீட்சைகேளுவேதாந்தஞானமெல்லாங் கைக்குள்ளாமே.

கைக்குள்ளாஞ்சீஷருக்குத்தீட்சையோதிக காதலாயில்லத்துக் கனுப்பும்போது மெய்க்குள்ளாங்குருசூட்சங்காதிற்செப்பி விளங்க வேதானனுப்பியோமகுண்டஞ் செய்க்குள்ளாஞ்சகலமெல்லா முச் சாடித்து தேவியுடசூட்சத்தால்குருவுஞ்சென்றார் பொய்க்குள்ளாங் காரியகுருபூலோகத்தில் புகட்டியேபணம்பறிப்பார்யொய்யாப்போ ச்சே. (211)

போச்சப்பாகுறிதாட்டார்வாசியோகம்புகட்டுவதார்சிவயோகி
சிததர்சொல்வார், ஆச்சடாளஎந்நூலேசொல்லவேணு மாரப்பாஅப்
படிதான்சொல்லக்காணேன், வாச்சப்பாஉங்களுக்குவாசிப்பார்க்க
மகத்தானநந்தியொளிகாணவேண்டு, யேச்சப்பாபின்கலையி லொங்
சிங்கென்றுவிரவியுரையுத்திநிலைவிரைத்துப்பாரே. (212)

சூரியயோகம்.

பாரப்பாவிருவிழியால்பார்த்துபார்த்து பால்போலாம்பத்து
நாள்பார்க்கும்போது, சாரப்பாமண்டலந்தான்தினமிரண்டுக டிகை
தப்பாதுதயமுதற்சார்வாய்பாரு, வேரப்பாகண்கூசாயோகம்பார்
க்கில் விதமாகுங்கடுப்பில்லைச்சிவயோகம்பார்க்கில், ஆரப்பா இந்த
முறையாருஞ்சொல்லார் ஆச்சரியமார்புறவேசூரியனுமே (213)

சூரியன்போல்வட்டமதாய்மார்பில்தோன்றி துடியாகமுதுப்
புறத்தேரவிதான்வீசும், வீரியந்தானிதுயோகஞ்சிவயோகத்தால்
விளங்கவேபங்குனிசித்திரையிற்பாரு, நேரியலாயிந்தமுறைசெய்த
பின்புநிலைநின்றயோகமென்று சொல்லக்கேளு, சீறியலாமிடகலையி
லொங்வங்கென்று பூரணசந்திரனைப்பாரே. (214)

சந்திரயோகம்.

சந்திரனைப்பார்ப்பதற்குவகையைக்கேளு சடலமதுபறப்பத்தே
சரிந்துகொண்டு, சிந்தையுறமல்லாந்துமதியைப்பாருசேர்ந்தநடுசா
மத்தில்செய்திசொன்னேன், உந்திபெருயோகமென்பார்கண்குளிர்
ச்சியாகும் ஓகோகோவிழியோடேயூடேருது, விந்திரவிபதினாறு
மாதம்பார்த்தால்யெண்சாணும்சாய்கையில்லைநிலைகாணுதே. (215)

காணுதேபோனுக்கால்பலனேதென்னில் கண்ணொளியில்விண்
ணொளிதான்காணுங்காணும் வாணுளுமழியாது நரைதிரைகளில்லை
வாசியுடயோகமெல்லாம்க்ஷணத்திலாசசுபூணுதேயிதைவிட்டுயோ
கம்பார்த்தால்பொய்யாச்சு வாசிமுதலவாதமமல்லாந்தோணுதுசு
ழிலையென்றமூலந்தன்னை சொக்கலாம்பெரியோர்கள்சொல்லார்
பாரே. (216)

சொல்லானவான்பொருள்தாள்சுழிலைநந்திதூண்டுகோல்குரு
வாகுமெந்நூல்பாரு, வெல்லாதேபோவதில்லைவேதாந்தத்தை மே
டடியாவிட்டாக்காலொன்றுமில்லை, கல்லாகுமுன்தேகம்,பொன்னும்
பின்பு கயிலாசதேகமதாநகற்பத்தாலே, யெல்லாரும்வழலைமுதற்க
ற்பஞ்சொல்வாரேனைப்போலேவெளியாகவியம்பிலாரே. (217)

அப்பியாசம்.

வெளியாகச்சொல்லுகிறேன்அப்பியாசமார்க்கமீறுகின்றவபா
ணத்தின்மூலஞ்சித்தியொளியாகப்பிரண்டையதின்கொழுந்தைவாங்

கியுத்தமனேஐப்பசியுங்கார்த்திகையுங்கொள்ளு தெளிவாருந்தோமூகத்தின்மூலஞ்சித்தி திடம்பெறவேயதோமுகத்தால் மேல்மூலஞ்சித்தி வளியோடுமேல்மூலமுகத்தைச்சொல்வேன் வாயுவொக்குங்குமிழம்பூத்துண்டந்தானே. (218)

துண்டத்திநாடேறுப்புரியஷ்டமெட்டுஞ்சுகமான கேசரியாம்புருவத்தின்கீழ் கண்டத்திநாடேறும்பூரணந்தானாலுங் கயிலாசந்தனில்முட்டிவெளியில்பாயும்பிண்டத்திநாடேறும்தெணமூலமட்டும்பேசாதே பன்னிரண்டின்கலையிற்பாய்ந்தே யண்டத்திநாடேறும்சவையெட்டு மதட்டியேகலையுந்தானளிக்குந்தானே. (219)

சோமுகாசனம்.

அளிக்குமடாசரிதையொடுகிரியைரெண்டுமரிதரிதுயோகத்திற்செல்லமாட்டார்,தெளிக்குமடாகோமுகாசனத்தைக்கேளுசிறக்கவேரெண்டுமுட்டுமொன்றாய்ச்சேருகளிக்குமடாகுதிரெண்டாலபானங்கார்க்கக்கட்டாகநெருங்கியேமூலம்பாரு வொளிக்குமடாபுருவமய்யச்சுழினைபாரு ஓகோகோவங்கென்றுவூணிப்பாரே. (220)

ஊணியேவாசிதன்னையூதும்போதுவுத்தமனேரவியொளிபோலொளித்தான்காணும்,பேணியேசிவயோகமார்தான்சொல்வார்பெரியோர்கள்சொல்லார்களரிதேயென்பார்தோணியேபார்ப்பதற்குளந்நூல்பாருசுசுமானசட்டைமுனிஞானம்பாரு ஆணியாய்மூன்றெழுத்துமோரெழுத்தாய்நின்றதறியார்களசவைமுதலறியார்காணே.

கண்ணறியார் மூக்கறியார் காதுங்கேளார்கருத்தைவைத்துச்சுழினையிலேமனத்தையூணார்,விண்ணறியார்சூட்சத்தைப் பெற்றாரில்லைவேதாந்தமவாய்ப்பேசசால்லைகக்குள்ளாமோ ஒண்ணறியார்மனத்தையங்கேயொண்ணக்கற்றானறவறியாமூதண்டலேகியந்தான் நண்ணறியார்தம்பத்தின்குளிகைசெய்யார் நாதவிந்துகளையறியார் சத்திதானே. (222)

சத்தியமாம்சத்தியுடபூசைசெய்தால் தாயங்கேவார்த்தைசொல்வாள்நந்திகாணு,முத்தியிதைவிட்டலைந்தமானபர்கோடிமோகமுற்றபெண்தேடியலைவார்கோடி, பத்திவைப்பார்பொன்வெள்ளிபொருளென்றெண்ணணிபாழ்மூன்றுந்தாண்டறியார்பரிபாஷாண்டிசித்திபெற்றதேதினால்மனத்தினாலேதெளிவானகண்ணாலேமூக்குநுனியாமே

மூக்குநுனிமீதிலேமனதைநாட்டிமூழுமோசம்வாராமல்வாசியூது, தாக்குமதிலறிவங்கேயேறிச்செல்லுந் தம்பனத்தின்குளிகையினால்வாகியுள்ளாம்நாக்குநுனிமேல்நோக்கிசாதகஞ்செய்ய நலமானவா

தபித்தஞ்சிரசேருது, சீக்காத்தேயொளிகாணவகையைக்கேளு செப்புறேன்தெளிவாகச் செப்புறேனே. (224)

செப்புகிறேன்திருவிளக்கொன்றெறியும்போது திரியொன்று தான்கொளுத்திவிளக்கமைத்துஒப்புகிறேன்புகைமேலாயொளியை ககாட்டயொளிதானேபுகையூடேவிளக்கிற்மசல்லுமப்புகிறேனிப்படியேசச்சிதானந்தி யருள்தானேசுழினை நந்திபிரகாசிக்குங் கொட்புகிறேன்விழியா தேயொளியைக்கண்டு கூறினேன்சிவயோகக் குறிப்பைத்தானே. (225)

குறிகாட்டுமென்பார்கள் சீஷர்கோடி குறிப்பாக நந்தியொளி சொல்லிவிட்டால்,நெறியில்லாகுருவென்றேநிஷேதஞ்சொல்வார்நிசமென்றகுருவென்னநீர்தானென்ன,அறிவில்லாச்சடங்களென்றசென்மமமபாரமுகானகுறிகாட்டிவாசிசொல்லும்பிரியமாஞ் சித்தரெல்லாபபிள்ளையாவார் பிள்ளைமனஞ்சோதித்துப் பேசுவாயே.

குளிகைமுறை.

பேசியேகுளிகைககு வயணங்கேளுபித்ததினால்பாஷாணம்பெண்ணைத்தள்ளு,வாசிமுதல்குளிகையாடுமவுனஞ்சொன்னால் மகத்தானகுருவென்றுதெண்டம்பண்ணு,ராசியொடுரத்தினங்கள்கைகலிந்து நங்குருவேதசதீட்சையோதென்றேசொல், தேசிகராயிருந்து கொண்டுவுபதேசித்தால்திங்களுலிற்குணங்கள்சேரக்காணே (272)

யோகத்திற்குமாதம்.

சேரவேசொல்லுகிறேன் சிங்கந்தன்னில் சிலைகோல்மீன்காளை நண்டுசுருவோடேழுங் சாரவேமாததால்தோஷமில்லை தனமேட மீனம்பெண் அவிட்டநட்சத்திரம், வாரமாங்குருமதியும் புகர்புந்தியோடு வளமானலக்கினங்கள்மீனமாகு மாரவேவில்லோடுதுலையுங் கன்னி யஞ்சுமேலக்கினமாமறிந்துகேளே. (228)

பட்சம்பார்க்க.

கேளப்பாவிதையெல்லாஞ்சித்தர்பாடா கெடியாகச்சொல்லிவிட்டேன்பக்கங்கேளு, வாளப்பாபஞ்சமியுஞ்சஷ்டியோடுவகையானசத்தமியுந்தசமிதானுமாளப்பாதிரிதிகையுஞ்சதுர்த்தியாகுமாறுவகைபட்சமுதலமுதயோகங் கேளப்பாவாராதுதீட்சைமுதற்பூசை குருபூசை சிவபூசை கூறநன்றே. (229)

நன்றானநாளோடுவாரமாதம் நலமானபக்கமொடுலககினமுஞ் சொன்னேன்சென்றுடுமிவ்வண்ணஞ்சென்மிக்குங்காலங்தெளிவாகப்

பிறந்தாளிதுக்குள்ளாகி, யொன்ருகிமனமாகுமவன்யோகியாவானு
ழிகற்பஞ்சனமாகும்ஞானியாவான், வென்றியுள்ளகிரகத்தின் சார
ங்கேளுவியாழம்வெள்ளிபுதனென்றேதீட்சையாமே. (230)

இராசியறிய.

ஆமப்பாவாக்கிலேயிருந்தாலும்போது மஞ்சுமேசுத்தமாயிரு
க்கவேணுநாமப்பாதீட்சைக்குஇதுவெல்லாம்பார்த்துநாட்டுவாய்சி
ஷருக்கிராசிகேட்டு, தாமப்பாசொன்னதெல்லாந்தப்பாமல்கண்டா
ல்சாதகமாய்பிள்ளையென்று தயவாய்ச்சேருஓமப்பா கிரகங்களராசி
நட்புவுச்சமாகேந்திரத்திலிருக்கைபாரே. (231)

பாரப்பாவறிந்தவகைராசியோர்கள்பணமில்லைப்பொய்க்களவு
பாசாங்குண்டா, நேரப்பாகுருவுக்குமுதல்களிந்து நிட்டூரம்பிரரோ
டேசொல்லிநிற்பான் காரப்பாவென்ருலும்பற்றமாட்டான்காதில்
மெத்தவுலுத்தரைநீசேர்க்கவேண்டாஞ், சேரப்பா வாமனத்தில்பூ
சைசெய்வார்தேவர்போல்மைதனத்திற்செல்லுவானே. (232)

சொல்லுகிறசிஷறைக்கையணைக்கவேணும் திரமானகுருவெ
ன்பானுலகமாடுசொல்லுகிறேனுபதேசமென்பார்கோடிதூண்டியே
காட்டுதற்குக்குறியைக்காணுர்வெல்லுநிறேன்சிவபூசைமேருச்செய்
தார்விளங்கவேசேகண்டிமணியினேரை யல்லுகிறேன்பணம்பறிக்க
ப்பெண்டுபிள்ளைவாழ ஆத்தியேசிஷருக்கஞ்செழுத்தென்பாரே.

அஞ்செழுத்துமாரெழுத்துமெட்டெழுத்துமென்பா னரகரா
செத்தெழுத்தைஉபதேசிப்பான் வஞ்சங்களில்லையவன்குருநானெ
ன்றேமாய்கையினுலழிந்துநிற்பான்மனமொன்ருகாண் தஞ்சமெனு
மவவயிற்றுப்பிழைப்புக்காகத் தயவுசொல்லும் சீஷருக்குப்பணங்
கள்போச்சு பஞ்சமாபாதங்கள்மிகுந்துப்போச்சுபாவியிலேகொடும்
பாவிகெடுத்தான்பாழே. 234

பாழானதன்னேடேபோச்சுதில்லைபாரிலுள்ளபேர்களையுங்கெ
டுத்தான்பாவிகோளானுலிதுவோகேள்நரகமெய்தகுரு வன்றுஉப
தேசம்பெற்றபேருவாளான வாழ்வரெல்லாமிப்படியே கெட்டாரள
வற்றஆசையினுற்பிறப்புள்ளானுர் தேளானபிறப்பேது இறப்பே
தென்ருல் செப்புகிறேன் பொய்குருவேதெளிந்துவாவே.

தெளிந்துவந்தேன்காரிய குருவென்றேஎண்ணி திரும்பினேன்
காரணமேஎன்குருவே அய்யா ஒளிந்துவந்தனெளிகாட்டிக்கு பிழைச்
சொல்லுமெருமொழியாமவுனமென்றபொருளைசொல்லுமளிந்து
வந்தேன எம்மிடத்தேயாளய்க்கொள்ள அரகராபரவெளியிலொளி

யெனக்கு களிந்துவிடுங்காயத்தைச்சூட்சமாகக் கருணை தருமென்று ருவேகடாட்சிப்பீரே. (236)

கடாட்சிக்கவேணுமென்றால் சொல்லக்கேளுகயிலா சசட்டமுனிஞானம்பாரு, கடாட்சிக்குமூன்றெழுத்துமவுனஞ்செ ன்றால் கைமுறையாய்ச்சொல்லவில்லை சொல்லக்கேளு கடாட்சித்தாரெந்தனுக்குப்போகநாதர்கருவென்னவென்றுக்கால்வாலைவாலை கடாட்சித்தமவுனமடா மூன்றெழுத்துங்கேளு கண்ணடிக்கக்கண்டேனான் மகாரநதானே. 237

மகாரமென்றால் மூன்றெழுத்துமவுன்வாலை வாய்மூடல்மவுனமென்றேநீயிராதேமகாரமொடகாரமொடுகாரங்கூட்டிமவுனமென்றவாலையதாம்நந்திமூலம் மகாரமெண்ணிலொடுக்கமென்னலுங்காரந்தானவளமானரவிவட்டமானவாறு,மகாரமதுவிந்துவிலேநாதங்கூடிமவுனமாயிருந்தநந்திமூலங்காணே. 238

மூலமென்றாலபானத்தின் மூலமல்லமூர்க்கமயேஸ்பரக்கண்டமூல'மல்ல,மூலமென்றால்பராபரத்தின்மூலமல்லமுகலாடச்சக்கரத்தின்மூலமல்லமூலமென்றால் வசிகொண்டநந்திமூலமூக்குநுனிபுருவம யத்திடைகீழ்ப்பாரு, மூலமென்றால்மவுனமங்கேவிந்துவங்கேமூன்றெழுத்துமொன்றான ஓங்காரத்தே. 239

ஓங்காரநாதமங்கேயகாரமெங்கேயுகாரமங்கேமகாரமங்கேயொளியுமங்கே,ஓங்காரசம்பு வங்கேகேசரியுமங்கேயுன் மனையாளிருந்தங்கேயொளியுமங்கே ஓங்காரவட்டமங்கேறீங்கார மங்கே ஓடுகிறவசவையங்கேஐம்பூதமஙகே ஓங்காரத்துள்ளமர்ந்தபூரணந்தானங்கேயுத்தமனேபிடரிஎன்ற கண்டந்தானே. 240

கண்டமென்பார்சிவமென்பார்சதமாயென்பார்கலையாமலிடக்கலையிற்பூரியென்பார குண்டலியாய்நின்றபொருட்கணேசனென்பார்குருவிருந்தவிடமென்பார்பிங்கலைதானென்பார்பிண்டத்துக்குற்பத்தியதுதானென்பார்பிரணவங்கள்நிறைந்திருந்தசூடசமென்பார், அண்டமென்பாவட்சியமா ரேசியென்பாராதியந்தகும்மதமாஞ்சுழினைதானே. 241

தானென்றசுழினைதானூர்தான்சொல்வார்சாதகமாயெந்தனிடநூல்தான்சொல்லுங்கானென்றஅஞ்செழுத்துமிதுக்குள்ளாச்சுகைமுறைகள்பாடவென்றுலொப்பனையோவல்லை,வானென்றவேதாந்தகுருசொல்லக்கேட்டு வானகலாகலையுள்ளசித்தர்சொன்னார்,ஏனென்றால்கயிலாசங்கொள்ளைபோகுமென்றெவர்க்குட்சொல்வார்கள் சித்தர்தானே. 242

சித்தர்மொழிபேசவென்றால்வெகுநாட்செல்லுஞ் சித்தரிடங்
காத்திருந்துவெகுநாட்சென்று,சித்தரங்கேதீட்சையுபதேசமெல்லா
ஞ்செப்பக்கேட்டுத்தமர் தான்தெளிந்துகொண்டு, சித்தாந்தக்கிரிகை
விதம்விட்டுப்போட்டுதேசங்கள்தனிலிருப்பார் கோடிக்கொன்றால்,
சித்தர்போலேயிருப்பார்தெரியாதார்போல செகத்திலேவிசாரித்து
தீட்சைகேளே. (243)

தீட்சையிலேமவுனமென்றதீட்சைசொன்னால் சீஷனுக்குபாவ
ம்போம்புண்ணியமாச்சு, தீட்சைவைத்தகுருவுக்குஞ்சொற்கமாச்சு
சென்மசாபல்லியசிந்தைதெளியவாச்சு, தீட்சைவைக்கக்குருவினரு
ள்வாய்க்கவேணுஞ்செப்புமென்றாற் குருநாதன்செப்பமாட்டார் தீ
ட்சைவைக்கமனதுவரவுபசாரஞ்செய் தீவுவர்க்கங்கேட்டதெல்லா
ஞ் சிரக்கவீயே. (244)

ஈயப்பாகோடிதனங்கேட்டாலுந்தா னெடுத்தேநீகொடுத்துவி
டுமனம்வைப்பார்பார், நீயப்பாதேடும்பொருள் தனங்கள்ரத்திநிலே
யானசொற்கபதங்காட்டுமோசொல்,தாயப்பாபிள்ளையப்பாபிழைக்க
ச்சொன்னேந்தனந்தேடிப்புதைக்காமல்பரமுண்டாமோ, காயப்பாப
ழுத்தாக்கால்ரசனையாகுங்கனியாமல்வெம்பினால்நாதந்தானே.(245)

தானென்றபுவனைத்தாய்தனக்கும்பூசை தனங்காலிடக்காலிற்றி
ரிபுரையின்பூசை,வாமென்றவலக்காலிற்புவனைபூசைவளமானசத்தி
யுடபாதபூசை, நானன்றாய்ச்சொல்லுகிறேன்கைவண்ணந்தான் நாற்
பத்துமுக்கோணஞ்சண்முகமாம்பூசை,தேனென்றமொழியுடையதே
விபூசைசேரவேயறுகோணத்தீர்க்கங்கேளே. (246)

தீர்க்கமாய்நாற்பத்து மூன்றுகோணந் திடமாகசொல்லுகிறே
னன்றாய்க்கேளு கார்க்கவேயறுகோணங்கைவண்ணந்தான்கைமுறை
யாயதின்மேலேமுக்கோணந்தொட்டு,சேர்க்கவேயறுகோணந்திரவி
ட்டுசொல்லவேநடுக்கோணத்துள்ளேகேளு, பார்க்கவேவிந்திட்டுஉ
ள்முக்கோணம் பாங்கானநாற்பத்துமுக்கோணமாச்சே. (247)

ஆச்சப்பாவிதினுள்ளே றீங்காரமிட்டு அப்பனே அடுத்தவறு
கோணத்துள்ளே, வாச்சப்பாசடாதாரதீட்சைதன்னைவரைந்தெழு
தியிதின்மேலே மூப்பத்தாறுகோணம் பேச்சப்பாமேலானசண்முக
த்தைத்தொட்டுபிலக்கவேமுக்கோணந்தோறுங்கேளு, நீச்சப்பாசிவ
சத்திதீட்சைதன்னைநேயமாய்க்கைமுறையாய்நிறையத்தாக்கே. ()

தாக்கானபதினாலுகோணத்துள்ளே தயவானஅஷ்டகர்மவாலே
தீட்சை,நோக்கானயஷ்டசித்திமூலங்கூட்டுலோகமென்றபுவனையுட

சக்கரந்தானுச்சு,வாக்காதிதிரிபுரைச்குமிதுவேசக்கரம்வாசமாய்த்த
ங்கமொருபலத்தகட்டி நாற்பத்துமுக்கோணத்தையறைந்தேனன்
சித்தியடாவருமைதானே, (249

அருவுருவாம்நின்றதிந்தச்சக்கரத்தின்மேலே ஆதியாமிதினை
ட்டுவிதின்பேர்கேளு,திருவுருவாம்பதினாறுஇதழும்போட்டுதெளிந்
ததின்மேலிருபத்தஞ்சிதழும்போடு, அருவுருவாமன்பத்தோரட்சர
த்தைமாட்டுவாகாகவிதின்மேலேரெண்டுபிரகாரந்தருவுருவாய்ச்சதி
ரமாய்மூன்றுவரைவட்டுதப்பாமல்நால்வாசல்தானும்போடே.(250)

போடப்பாஉள்வீதிக்குள்ளேகேளுபுகழானவஷ்டபாலகர்தான
பீசம், சூடப்பாஅஷ்டபெந்தபீசம்போடுசுகமானமறுவீதிக்குள்ளே
சேளு, நாடப்பாதேவியுடபூசைமார்க்கம்நன்றாகச்சொல்லினேனயந்
துபாரு, ஈடாகவென்போலவெவருஞ்சொல்லாரெந்நூல்போலெந
நூலுமிதுசொல்லாதே. (251)

சொல்லுவாய்நால்வாசல்தோறுங்கேளுசேரவேதுவாரபாலக
ர்தான்பீசம், வெல்லுவாய்க்கோடிச்கம்பம்நந்திபீசமீறுமலொவ்வொ
ன்றுமுக்கோணங்கள்,வல்லமையாமொன்றுபோலெல்லாங்கீடுவரை
ந்தெழுதுநாற்பத்துமுக்கோணந்தானே,சொல்லுவேன்பூசைவிதிகே
ளுகேளுசுருக்கடாபாதத்தின்பூசைதானே. (252)

பூசைதனக்கன்பானபொற்சிலேபோற்பெண்ணை புகழானநாற்
காலிபலகைமீது, லாசனம்மெத்தையொருகளைத்துவைத்து ஆயிகா
யென்றதாய்பதத்தைக்குறட்டின்மேல்வைத்து, நேசமாய்பாதத்து
ள்மெத்தைபோட்டுநிறையவேயபிஷேகஞ்செய்தபின்பு, வாசமாய்வி
பூதியோடுசந்தனமுஞ்சாற்றுவளமாகச்செம்பரத்தம்பூவுஞ்சாற்றே

சாற்றடாதாய்தனக்குஆபரணமெல்லாந் தரிக்கழுத்தில்கண்ட
சரம்போட்டுக்காறை,சாற்றடாசூரியன்போல்ரத்தினகொம்புசதிரா
னதலைமுக்காதில்பொற்றோடப்பா, சாற்றடாகிரீடமுடியரைநாண்பூ
ண்டுதருவானதாய்பதத்திற்கொலுசுபூட்டி,சாற்றடாநூபுரங்களெல்
லாமிட்டுசாரவேசிறுசைக்குக்கடையம்போடே. (254

பூட்டுவாய்பொற்கடகம் பொற்சரிகைமுன்கைக்குபுகழானதங்க
த்தினவிரலாழிதன்னை, பூட்டுவாய்பாதவிரற்கெல்லாம்பொன்னைப்பூ
ட்டுவாய்ஆபரணமெல்லாஞ்செய்து, பூட்டுவாய்சூழினையிலேநந்திகு
ட்சம்பூபோதித்துதாய்மனத்தைநிலக்கப்பண்ணிபூட்டுவாயகுருசூட்
சங்குருநாதன்தான்பொற்றகட்டின்சக்கரத்தைப் புகழ்ந்துவைமே

வைையப்பாபாதத்தின்படமேலேயா வளமாகச்சக்கரத்தினபிஷே
கஞ்செய்து, வையப்பாசந்தனம்விபூதிசாற்றிவாசமாய்ஞானமொடுக

ண்படுத்திவையப்பாசிவந்தபுஷ்பமெல்லாஞ்சாற்றிவளமாகசெண்பகப்பூமாலைசாற்றி வைப்பப்பாசக்கரத்தின்பாதபூசை மநத்தானமானதமாம் பூசைபண்ணே. (256)

பண்ணப்பா தூபமொடுதீபங்காட்டிபரமானம்பால்பழங்கள்ரசவர்க்கங்கள்நண்ணப்பாபலகாரம்பெரும்படைப்பாயன்னம்நலமாகப்பொங்கியேபொரித்துவைத்து,பெண்ணப்பாநெய்வேத்தியமெல்லாஞ்செய்துவியல்பானமணியோசைசங்கநாதங்,கண்ணப்பாஜேகண்டிநாதவோசை கியானமுடநீயிருந்துகளிகொள்வாயே. (257)

களிகொண்ட ஆசையடாசுத்திவாங்கி கருணை பெறவென்றேதான்தாய்கைக்கீந்து நெளிசொண்டகும்பபயோதரத்தில்வைத்துநேசமாய்பூசித்துகையில்வாங்கி,விளிகொண்டபுருவமய்யமொளிக்குள்காட்டிவேதாந்தக்குருநாதன்தாய்கைக்கீந்து,ஒளிகொண்டமவுனமுடன்தாய்தான்கொண்ட தன்சேஷங்குருநாதன்கரத்தில்வாங்கே. (258)

வாங்கியேகுருநாதன்கொண்ட சேடமகத்தானசிஷருர்க்குக்கரத்திலீவாய், பாங்கானபிள்ளைகள்தான்கொண்டபின்புபதியாகத்துளசிபத்திரங்கையிலீந்து,தேங்காமல்தின்றிரக்கமுத்தியாகும் தேவிதனக்கன்பானபாதபூசை,ஓங்கியேபின்பெல்லாமுச்சாடித்து உத்தமனேநிர்மாலிய மொழியப்பாரே. (259)

ஒழிந்தபின்பு தன்னைமுதற்பிள்ளையெல்லாம்லோகோகோதாய்முதலாயபசிகளாறி,தெளிந்தபின்புசிவரோககுருநாதன் தான்செபிக்கலாஞ்சாம்பிராணித்திலதஞ்சாத்தி,யளிந்தபின்பு களபசுகந்தாதியிந்துயவரவற்குத்தாம்பூலந்தன்னையீந்து,சுளிந்தகும்பமவுனமென்றகூட்சந்தன்னிற் சொற்குருவின்பீடமென்பற்றச்சொல்லே. (260)

சொல்லானமவுனமுற்றுல்சிஷ்ரெல்லாஞ்சொற்கபதமோட்சகதிபெறுவாரய்யாசெல்லானயோனிறைலெழுவகையின்தோற்றஞ்செப்புகிறேனென்முகத்தெளிந்துகேளு, கல்லானமலைபாவைதாபரங்கள்கானங்களாவனசாதிமிருகசாதி,வல்லாசைமூத்திரத்தில்வாழுஞ்சாதிவகையெல்லாம் பிறந்திறந்தவரிசைகேளே. (261)

வரிசையாய்நவலோசம்நவரத்தினங்கள் வாகானசரக்குகள்பாஷாணங்கள் வரிசையாய்மனத்தாலேபொறியினலேலூமென்றபிராணவந்தான்கோடிபிறப்பாச்சு,பிரியமாய் துக்கத்துக்கேவித்துத் தோன்றிபிலத்துதடாவுன் பிறப்புபிறப்புங்கோடி,பரிசிக்கவாரலாஞ்சித்தராலாம் பஞ்சபாதகம்விளைந்தகளையைப்பாரே. (262)

களையானசிவகளைதீபம்போலேகண்டுதடாவெண்ணைதிரிமாண்டபோது,களையானசிவகளையெங்கேபோச்சு கனலொளியின்பூரணங்

தானெங்கேபோச்சு, களையானகதலி குலைசாயும்போது காரணமாய்
முன்போலேபின்புடாமே,களையானசிவகளைபக்கத்தேதான் கணைவெ
டித்தகதையாச்சுசீவன்காணே. (263)

காணப்பா இப்படியேபிறப்பிறப்புமார்க்கங்கண்டறியார் சாஸ்
திரங்கள்சொல்லாதையா தோணப்பாவேதாந்தஞ்சொல்லிவிட்டே
ன் சொன்னதொருபாடலெல்லாஞ்சத்தியவாக்குபூணப்பாசெவிகே
ட்டுங்கண்தான்கண்டும்புகழானவாக்கிலேமொழிந்தபேச்சை,வீணப்
பாமனத்தாலுமறிவினாலும்விளங்காதபஞ்சபாதகத்துள்ளாச்சே.

ஆச்சப்பா பஞ்சமாபாதகந்தா னப்பனே கோடிசென்மமாகிப்
போகும்பேச்சப்பாவாசையெல்லாமளவற்றகர்மம் பெருகியேயது
வதுவேசமுத்திரமாச்சு,நீச்சப்பாசமுத்திரத்தை நீஞ்சப்போமோ
நிலையில்லைகரையில்லைமாயையாட்டு,மூச்சப்பாவற்றிடத்தேக்ஷணத்
திற்சித்திமுழுப்பாவம்பஞ்சபாதகங்கள்போமே. (265)

பாவவழி.

பாதகங்கள்போமென்னிற்பாவமென்னபாமானவென்குருவே
யருள்செய்வீர்,சூதகமாம்நாதத்துள் விந்துபூத்திசுகம்போலேயிருந்
து தடாவதுவேபாவம்பேதையரைப்பெண்டுவைத்துமைதனமேசெ
ய்து பிறந்தாயேயவள்வயிற்றுட்சென்மித்தேதான், மாதாவேயென்
தாயேகொடும்பாவிநீதான்மகவாகப்பிறப்பட்டால்ஞானமாமே. ()

ஞானமாமென்றீரேமலடுமெத்தநாட்டிடீரிது வெல்லா ஞானந்
தானோ, தானமாம்நெல்லுக்குள்பதர்போனுக்கால்சாயுச்சிய பதமங்
கேகிட்டிப்போச்சோ,வேனமாய்க்கோடானுகோடிசென்மமெடுத்த
ல்லோ இதுமலடுவென்றுலேது,கூனராய்குருடராம்செவிகேளாரா
ய் கூறுகெட்டவுலுத்தராய்க் கசடராச்சே. (267)

உலுததராயீயராய்குணமில்லாராய் ஊமைகளாய் முடவராய்
நொண்டியாகி, பிலுத்தராய்கைமுறிந்தசப்பாணியாகி பேதித்தமன
தாகிப்பெண்ணோசைக்குள்ளாய்குலுத்திரமேபடைத்தனெஞ்சவஞ்
சராகிகூறுகெட்டபிறப்பாச்சுகொடுமாபாவம்,விலுத்தங்கே குறிநா
தத்துள்ளேபுக்கில்விட்டகுறையிப்படியே துக்குங்காணே. (268)

விட்டகுறையொழிவதெப்போபாதங்கள் மேலானபாவமதுஒ
ழிவதெப்போ, திட்டமுடனென்குருவேசொல்லவேணுஞ் சிறுபிள்
ளாய் சொல்லுகிறேன்கேளுகேளு வஷடகர்மசிவயோகக்குருவைக்
காருவாண்டுபன்னிரண்டாகிலருளிச்செய்வார்செட்டிகள்போல்திரி
யாதேகுருவைக்காருதிரமாகச்சோதிப்பாய்சிஷர்க்காயே. (269)

சிஷனுமெனத்தேர்ந்தால் மவுனஞ்சொல்வார் சிற்றெறும்புவூறையிலேகற்குழிந்தாப்போலே, பாசமங்கேளைவக்களைவக்கப் பாவமெல்லாம்பர்வதம்போல்பஞ்சுவைத்துவனுவளவுதீயை, நேசமுடன்வைத்தகதைபோலேயாச்சு நிலைத்துநின்றகுருவுக்குமனங்கோணலாகா, வேசைமனம்போலாகியலையாதேநீ வேதாந்தகுருபதத்தை மேவுமேவே (272)

மேவவேதசதீட்சையுபதேசங்கேளு தேதாந்தசத்தியுடபூசை சேளு மேவவேயஷ்டகர்மமறுவகையுங்கேளுவிசுத்தியென்றசுழிமுனையினுட்டங்கேளு, மேவவேசிவபூசைமாக்கங்கேளுமேலாகத்திரியாதேதன்னைக்கேளு, மேவவேதலைவனைக்கேள்புவனைக்கேள்வெளியானபூரணத்தினிலையுங்கேளே. (271)

நிலவரமாயிருந்தவகையெல்லாந்தானேநேசமாய்ச்சொன்னக்கால்சித்தனுவாய்தலைவனுநீயுமப்போதென்னைக்காண்பாய்சமுசாரமாயை யெல்லாந்தவறுண்டேபோ, மூலமெழுகாயுள்ளமெல்லாமுருக்கிக்காருவுத்ததொருசீஷனென்றே குருநாதன்தா, னலையாமலாத்தினம்போலறிவைச்சொல்லி யந்தரமாமறிவதனையறிவிப்பாரே.

அஷ்டகர்மம்.

அந்தரமாஞ்சுழினையிலேநந்திவாழ்க்கையாதாரவானந்தருபங்காணுஞ், சுந்தரமாமஷ்டகர்மஞ்சித்தியாகுந் தொழிலானமாந்திரிகஞ்சித்தியாகுஞ், சிந்தையுமோபராபரத்திற்சித்தியாகுந்தேவியுடதசதீட்சைசித்தியாகும், வந்ததொருவணிமாவுங்கிரிமாவோடுவளமானலகுமாவுமகிமாவோடே. (273)

வசீகரசித்தி.

மகிமாவுபிருத்தியொடுபிருகாமியந்தானும் வசியதோடீசுரத்தோடெட்டுஞ்சித்தி, சுகிமாவுமிவர்களுடவேவலாகுஞ் சொல்லுவேனஷ்டகர்மக்கைமுறைதான்கேளு, முகியானவசீகரத்தின் சித்திகேளுமூர்த்தியாம்வில்லைமாப்பலகைமீதின்மகிழவேவசிமநய்வென்றே சொல்லவாச்சுதடாவிருப்பத்தைஞ்சறையுளாமே. (274)

ஆமப்பாரேகைதானாறுகீறி யப்பனேஆறுவரைகுறுக்கேகீறி நாமப்பாஇருபத்தஞ்சறைக்குளெல்லாநாட்டடாஇருபத்தைந்தட்சரத்தை, ஓமப்பாவரைதோறுமெழுத்துக்கெல்லா ஓமென்றேபிரணவத்தைச்சுற்றிக்காட்டி, தாமப்பாமேல்ரேகை சூலங்கீறி தப்பாமலிருபத்துநாலுசூலத்துக்கும், வேமப்பாஸ்ரீயென்றுமேலேகட்டி விளங்கவேஹுங்காரமீறப்பூசே. (275)

மீறவேமுல்லைப்பூதன்னைச்சாற்றிவித்தையெல்லாஞ்சீரணித்து அவ்வையாலே, கூறவேவெளியொளியாய்ப்பிரணமுன்னாக கூவுதற்குவசிநமயவென்றுவோதி தேறவேகிழக்குமுகமாயிருந்துசேவிப்பாயாயிரத்தெண்ணூறுவேறத்தான், மாறவேருத்திராட்சமணிபதினாறுக்கும்வாகாகமுகமணிதான்குளிகைகட்டே. (276)

கட்டப்பாரசகுளிகைவசிகரயாங்குளிகைகண்டவுடனஷ்டகர்மஞ்சித்தியாகும்,விட்டப்பாசொல்லதேவசிகரமேசித்திமேவானவசியத்துளெட்டுமாடுங், கொட்டப்ப தேளென்றால் நேரஞ்செல்லுங்கொடுஞ்சுறுககுளிகையுடமார்க்கந்தானும்அட்டசித்திகைக்குள்ளாங்காமமெட்டும் அசஸ்தியருக்குச்சித்தியடாஅறிந்துபாரே. (277)

மாரணம்,

அறிந்துபார்மாரணத்தின் கர்மஞ்சொன்னேன்அத்திமரப்பலகையிலேசக்கரத்தைக்கீறி, செறிந்துபார்நபவசிபென்றுன்னிட்டுதிடமாகமுன்போலேகைமுறையாய்ச்செய்து,வெறிந்துபார்ஐங்காயம்மேலேபூகிவெகுசுறுக்காவெறுக்கம்பூமாலைசாற்றி, முறிந்துவிடுதென்கிழக்குமூலைபார்த்திருந்துமூன்றுபத்துநாபிமரம்ணிதான்செய்யே. (278)

பேதனம்.

செய்யப்பாபதினாறுமணிதான்மூர்க்கங் .திடமாகரசகுளிமுகமணியாய்க்கட்டிமெய்யப்பாவாலையுடன்மநயவசியென்றுவெற்றியேயாயிரத்தெட்டுருவிற்சித்தி,வையப்பாபேதனத்தின்கர்மங்கேளுவாகானத்தில்லைமரப்பலகைமீதி, லுய்யப்பாசக்கரத்தை நன்றாய்க்கீறி லுத்தமனே ஐங்காயமுணப்பூசே. (279)

ஊணவேவசிநமயவென்றுள்ளிட்டுவுலவாட்டு திருவாத்திப்பூவைச்சாற்றி, தோணவேதென்முகமாயிருந்துக்கொண்டுசுகமாகவாலையுடன்மசியமவென்று, நாணவேயெட்டிமர மணிதான் செய்துநலமாகப்பதினாறுமணிக்குங்கேளு, பூணவேபேதனமாம்ரசகுளிகைசட்டு புகழாகவாயிரத்தெண்ணூறுவிற்சித்தே (280)

ஸ்தமபனம்.

சித்தானஸ்தம்பத்தின்கர்மங்கேளு சீராகவாலிமாப்பலகைமீதின், முத்தாகும்யவசிமநவென்றறையிலிட்டு மூலமுதலகைமுறையாய்தெளிந்துகீறுபத்தானஐங்காயமேலேபூசி பரிவாக வெள்ளலறப்பூவைச்சாற்றி, கொத்தாகவாலையுடன்யவசிமநவென்றுகூறுவாய்தென்மேல் மூலைநோக்கே. (281)

வித்து வேஷணம்.

நோக்கியேதாமரைக்காய்மணிபதினாறுக்குமருவுரசத்தம்பனத்
தின்குளிகைமுகமணியாய்,தக்கியேபாயிரத்தெட்டுவிற்சித்திதப்பா
துவித்துவேஷணத்தைக்கேளு. பாக்கியமாய்பாதரிகைப்பலகைமீதி
ற்பண்பாகயமவசியென்றறையுள்ளிட்டு, ஆக்கியேஐங்காயமேலேபு
சிஅப்பனேசெவ்வலரிப்பூவைசாற்றே. (282

சாற்றியேமேல்முகமாயிருந்துகொண்டுதயவாகவாலையுடன்யம
வசியென்று, போற்றியேயிலந்தைமணிபதினாறுக்குபூட்டுவாரசகு
ளிகைமுகமணியாய், தோற்றியேசகலமெல்லாம்வித்துவேஷிக்குஞ்
செப்புவாயிரத்தெண்ணூறுவிற்சித்தி, யேற்றியேசகலவுச்சாடனத்
தைக்கேளுஇதமானபலாப்பலகைஇணங்கிச்செய்யே. (283)

உச்சாடனம்.

இணங்கியேபலகைசெய்வாயகலநீளம் ஏகசமனங்குலமோ நா
லாகத்தான்,பனைக்கவேஇருபத்தஞ்சறையுங்கீறி பத்தியாயசிமநவ
வென்றுள்ளிட்டு, வனைக்கவேஐங்காயமேலேபூசியப்பனேகாட்டுமல்
லிமலரைச்சாற்றி, பினைக்கவேவாலையுடன்யசிமநவவென்னபெருவா
ழ்வுநிதிக்கோணமூலைப்பாரே. (254)

பாரப்பாவய்வான மூலைநோக்கி பதறுதேதுசிமணிபதினாறுக்
கும், நேரப்பாரசகுளிகைமுகமணியாய்க்கட்டிநிலவாரமாயாயிரத்தெ
ண்ணூறுவிற்சித்தி, காரப்பாதூபமொடுதீபந்தானுங்கற்பூராலாத்
தியொடுகாட்டாய்ச்செய்து, சேரப்பாவஷ்டகர்மஞ்சித்தியாகச்செ
ப்புகிறேன்குருநாதன்திரத்தைக்கேளே. (255)

திறமானதங்கரவிக்கடகம்போடு சேர்ந்தபவித்திரம்போடுவிர
லாழிபோடுவறமானபாதரட்சைகுறடுபோடுவப்பனேவஷ்டாங்கவ
ழிகள்லூணு, நிறமானவாறுகட்டிக்கவசம்போடுநேசமாயுட்கழுத்தி
ல்ரசமணியைக்கட்டு, மறவாதேகணுக்காலிற்கொலுசுபோடுவாசமா
யிருகாமுமணிகள்கட்டே. (256)

கட்டியேகாஷாயங்கவிசனரேபூண்டுகரமீதில்ருத்திராட்சமணிக
ள்பூண்டு,கிட்டிஞசனமறையிற்றரித்துக்கொண்டுகிருபைபெறபுலித்
தோலின்மேலிருந்து, வட்டிவாய்பரமவாசத்திருந்துஅகாரமுதலு
காரபிரளயத்திருந்து,எட்டுவகைகாமமெல்லாம்நன்றாய்ச்சேயெளித
ல்லசித்தருக்கென்றெடுத்தவாறே. (287)

மோகனம்.

வாறுனமோனத்தின்கர்மங்கேளுவாகானவாலிமரப்பலகைமீதி
ல், கூறுனஇருபத்தஞ்சறையுங்கீறிகொண்டதிலேநயவசிமவென்று

ள்ளிட்டு,பேருதலைவங்காயமேலேபூசிபித்ததாஞ்செம்பரத்தம்பூவைச்சாற்றி, வீருனவாலையுடனஞ்சுங்கூட்டிமிளகுமணிபதினாறில்விரும்பவோதே. (288)

ஓதடாரசகுளிகை மணியாய்க்கட்டி யுத்தமனேயாயிரத்தெண்ணூறுவிற்சித்தி, யேதடாமவன்றுக்காலொன்றுமில்லைஇலங்குருநாதன்மொழிபற்றவேணும்,ஆதரவாயணைப்பதற்குங்கர்மங்கேளுஅப்பனேவெள்ளைநாவல்பலகைமீதிற்,போதமெல்லாம்நிறைந்தசியமவநவென்றுபூட்டியேஐங்காயமேலேபூசே. (289)

பூசியேதாழம்பூமலரைச்சாற்றிபுகழாய்லும் ஆம்ஔளவும்சியமவநவென்று, ஈசானமுகநோக்கியிருந்துகொண்டுவிச்சைபெறப்படிகமணிபதினாறுக்கும்வாசமாய், ரசகுளிகைமுகமணியாய்க்கட்டிவழங்கவேயாயிரத்தெண்ணூறுவிற்சித்தி, பூசையிதுவல்லோவொளியைக்காட்டும்பூட்டெல்லாமிதுபூட்டுத்திறந்திட்டேனே. (290)

திறந்திட்டேன்சீஷருக்கு இப்படியேசெப்பு செத்தபிணமானாலுந்திரும்பிபேசும், மறந்திட்டேனென்னாதேமக்கள்வேண்டில்வழங்கவேயஷ்டகர்மங்கை முறைபாய்சொல்லு, பிறந்திட்டார்பிள்ளைகளேயுங்களுக்குப்புத்திபேசுகிறேன்முப்பத்திரெண்டுறுப்புங், கறந்திட்டபடியாகசென்மித்தாக்காற் காலனுக்குமுயிர்கொடுக்கக் காட்டொணாதே. (291)

ஒண்ணானமனமல்லோபிலங்கவேணு முற்றகுருதெரிசனையைப்பெறவேவேணுங், கண்ணாலேயொளிரல்லோகாணவேணுங்கற்பமுண்டால்சாகாமலிருக்கவேணும், பண்ணானவெந்நூலைப்படிக்கவேணும்பார்மகனேஞானமெல்லாம்நன்றாய்த்தோணு, முண்ணாதவமிர்தமல்லோவுண்ணவேணுமுற்றகுருநாதனுடவுண்மைகேளே. (292)

உண்மையென்றபொருளுரைக்கச்சொல்லக்கேளு வுதிரமெனுஞ்சீவகலைதன்னைச்சொல்வோர், வெண்மையென்றவிந்துதன்னுமகாரபீடம்வேதாந்தச்சிவனிருந்தார்சுழினைக்குள்ளே, கண்மையென்றகண்ணுடமகாரபீடங்கருத்துரவேஉகாரமது கண்ணிற்றென்றுந், தண்மையென்றகுருபதந்தான்ரவியொளியைக்காணுஞ் சாதகமாய்ப்பிள்ளைகளேசாதிப்பீரே. (294)

யோகவகை.

சாதிக்கும்யோகத்தின்வகையைக்கேளு தப்பாமற்சொல்லுகிறேனப்பியாசிக்கவோதிக்கும்பாலன்னமொருபோதுண்டுவுத்தமனேமலசலங்கள்வாறபோதுபேதிக்கும்போமலத்தையபானவாய்வால்பிலக்கவேயிடுக்காதேயமுரிதானுஞ், சோதிக்கும்பாய்படுக்கை யிடக்கைதலைகீழாய்துயிலுவாயிழிக்காலுமடக்காதென்னே. (294)

என்னவேவிந்துதனையிகழவேண்டாம் எடுத்துக்கெகழல்லாமா சைபண்ணவேண்டாம், பின்னமாயபினிகள்ளுகொள்ளவேண்டாம் பேரானகற்பங்கள்கொள்ளும்போது, கன்னவே திருமந்திரங்கொள் ளவேண்டாம்கடும்புகையாய்க்கஞ்சாவைகுடிக்கவேண்டாம்,மென்ன வேகற்பமுதல்யோகம்ரெண்டுமேரு துபுத்தியினுற்றேருவாயே. ()

சரியை.

புத்திதானிப்படியேகடைந்துகொண்டாற்போ தகமாய்யோகசித் திகைகுள்ளாச்சு, பத்தியிந்தச்சரிதையொடுகிரிகையோகம்பரமான ஞானமொடுநாலுங்கேளு, வத்தியிந்தச்சரிதையுடன்குணத்தைக்கே ளுவப்பனேதேகமாம்நாதத்தாலே, சுத்தியிந்தவாய்வாகும்விசையி னுலேதொல்லுலகமுண்டாக்குசரிதைவாழ்வே. (296)

கிரியையோகம்ஞானம்.

சரிதையிலேகிறிகையுடன்குணத்தைக்கேளுதருவானவிந்துவி னுற்றேவும்றி, சரியையிலேசலராசிலிங்கபீடஞ்சரியையிலேயோகத் தின்குறியைக்கேளு, சரிதையாம்விந்துவடனுதங்கூடிதத்துவமெல் லாம்பிறந்தநாடியாலே, சரிதையிலேஞானத்தின்கருவைக்கேளு த ருவுள்ளத்தேயமர்ந்தகணேசன்தானே. (297)

கணபதியேபஞ்சபூதத்தின்கீழாய்கெடியாகப்பிறப்பிறப்பாய்வ ளர்ந்தஞானி, கணபதியேபெண்பிள்ளையாண்பிள்ளையென்றுகீழ்வா சல்புக்கியேயண்டபிண்டமானுர்கணபதியேயானிரண்டும்வினைதான் ரெண்டும்கிருபையுற்றபூரணமாககண்டோரில்லை, கணபதியேதாபர முஞ்சங்கத்தோடுகெடியாமிந்நூல்விரதமேழுந்தானே. (298)

தானென்றசரிதையிலேநால்விதமுஞ்சொன்னேன்தப்பாமல்கி ரிகையுடவிபரங்கேளு, வானென்றவல்லலையாஞ்சத்திநாதமகத்தா னவிந்துடனேகூடும்போது, தேனென்றருசிபோலேசடலந்தூக்கிசி வபடமாருதமாந்தியிலேறும், கானென்றசாமீபங்கருணையென்றுக ண்டுசொன்னேன்கிரிகையுடயோகங்கேளே. (299)

கேளப்பாதசநாதவாய்வுக்கெல்லாங் கிருபையென்றவாதியெ ன்றேகிண்டிப்பார்க்கும்வாளபபாதசகர்ரியமென்றேவாழும்வாசனை யாங்கிறிகையில்ஞானங்கேளு,வாளப்பாவட்சரங்கள்தன்னைப்பற்றி யாசையாயிரண்டிலுந்தானறியப்போகும்வேளப்பாகுறிகையிலேமு க்குணமுஞ்சொன்னேன்கிரிகையுடயோகங்கேளே. (300)

விளம்புகிறேன்றவிமதியுஞ் சுழினைக்குள்ளாய்விண்ணுட்டங்க ண்ணுட்டம்விசையினுட்டம், விளம்புகிறேனறிவாலேநாடிமூன்றும்

விழும்பியேசெட்டுப்போல்வாசியோகம்விளம்புகிறேன்யோகத்தில் ஞானங்கேளுவேதாந்தநதியல்லோமூலத்தீயில், விளம்புகிறேன்தச நாடிகடந்தயோகதவமுன்மூக்குநுனிமேவிப்பாரே. (301)

மேவினேன்யோகத்திலிருகுணமுஞ்சொன்னேன் வெளியொளி யாய்முப்புரமும்புத்தினூடே, மேவினேன்மண்டலங்கள் மூன்றினு லேவேதத்தினந்தமங்கே நடனமங்கே, மேவினேன்புருவமையத்தம ர்வாசலங்கேமெய்ஞ்ஞான மென்பதங்கேயதிலேபுக்கி, மேவினேன் மெய்ஞ்ஞானநாடிவாய்வால்விந்துவினால்பூரணமேஞானமானே. ()

ஆமப்பா தசகாரியந்தூலநாடி யாசையாம்பசுபதிபாசத்தோடு, தாமப்பாமூன்றுவகை மும்மூன்றுச்சு சாதகமாய்கூடினபின்னொன் றுய்ப்போச்சு,வோமப்பா தசகாரியமுற்றும்பாருவொளியாவதிதுக் கல்லோதசதீட்சைசொன்னேன், நாமப்பாவிதுவெல்லாஞ்சுத்தியா கநாட்டினேன்சாபங்கள்நிவிர்த்திசெய்யே. (303)

சாபநிவிர்த்தி.

செய்யப்பாவகஸ்தியர்சாபந்தன்னை தீர்ப்பதற்குவகைசொல் வேன்கேளுகேளு,மெய்யப்பாஓம்ஔவும்உவ்வுட்கூடிவிளங்கவேவக ஸ்தியசாபம்நசிநசியென்றுய்யப்பாபன்னீராயிரமுருவேறித்தானோ ம்நமசிவாயமென்றேயோதினாலுந்,தொய்யப்பாசொற்கபதமுண்டா மப்பா துடியானநவசித்தாள்சாபங்கேளே. (304)

கேளப்பாபிரணவமாம்பரைவாலை தானுங்கெலிக்கவேசிவாயந மாநவவர்த்தர்சாபம், வாளப்பாநசிநசியென்றுரைப்பாய்முன்போல் வாச்சுதடாமந்திரமெல்லாம்சித்தியாகு,நாளப்பாவேழுவகைசாபந் தீர்க்கநாட்டினேன்செச்சாபநிவிர்த்திகேளு, தேளப்பாகொட்டுதல் போல்சாபமெல்லாந் தீபபொரியைப்பஞ்சில்வைத்தகதைபோலாச் சே. (305)

ஆமப்பாஓம்சீயும்செச்சாபம்நசிநசி யப்பனேமுன்போலேயரு விலேற்று, வோமப்பாபோகர்சாபம்நிவிர்த்திகேளுஓசிவயசுக்ரசுக்ர சாபம்நசிநசியென்றோது, நாமப்பாமுன்போலேசேவிப்பாய்பின்நா ன்முகப்பிரமசாபம்நிவர்த்திகேளு, தாமப்பாஓங்சங்வங்பிரமதேவர் சாபம்நசிநசியென்றுதாக்கிடாயே. (306)

தாக்கவேஅரிசாபம்நிவிர்த்திகேளு தயவாகஓம்அங்சங்வங்கெ ன்றேதா, ஞக்கவேவிஷ்ணுசாபம்நசிநசியென்றேகட்டியேசேவிக்கச் சித்தியாகும், போக்கியேருத்திரன்சாபத்தைநீக்கிப்புகலுவேனுலெ ழுத்துஞ்சாத்தியங் கொண்டோது, ஏற்கவேநசிநசியென்றோதும் பேதுளாடுத்ததொருமூலியெல்லாஞ்சித்தியாமே. (307(

சித்தியாம்வாதமொருவாசிமூலந் தெய்வமாமந்திரவஷ்டகர்மந் தானுஞ், சித்தியாங்கற்பங்கள்குளிகையோகஞ்செடத்தினுள்ளேபஞ்சகர்த்தாளாதியந்தஞ், சித்தியாம்நந்தியொடுமனமுந்தேறுந்தீட்சைமுதலனுஷ்டானஞ்சிவபூசைதானுஞ், சித்தியாஞ் சக்கரங்கள்மானதமாம்பூசைதெகதீட்சைகவனமுதற்சிக்கும்பாரே. (308)

சிக்கவேமயேஸ்வரத்தின்சாபம்நீக்கசெப்பினேனைலெழுத்துஞ் சாத்தியங்கொண்டோது, சிக்கவேநசிநசியென்றன்பாயோதுதேறவேசதாசிவத்தின்சாபம்நீக்கி,சிக்கவேசாத்தியத்தால்முன்போலோது திடமாகநவசாபமுருவையேற்றி, சிக்கவேலட்சத்தெண்ணாயிரத்தில்தெளிவாகுமொளிபெறலாஞ்செயங்கண்டேரே. (309)

கண்டேனானிப்படியேசாபம்நீக்கிகைகண்டபடிசொன்னேன்கனவில்லாமல், விண்டேனானுங்களுக்காயெந்தன்மக்காள் விண்ணொளியைக்கண்ணொளியால்மேவிப்பார்த்துக், கொண்டேனானலடசயத்தின்நந்திபேசகுண்டலித்தாய்கண்டத்தில்கூர்ந்துபார்த்து,வண்டமுற்பதமளவுமளித்தாள்கன்னி யாசைவைத்தாள்மோசம்வைத்தேனாண்டோனே. (310)

ஆண்டிருந்தமவுனத்தைச்சுழினையுள்ளேயாடுகிறவழிமார்க்கம்வாசிபார்த்தேன், பூண்டிருந்தேன் மனதையங்கே ஓட்டிப்பார்த்தேன் புருவமய்யத்தகர்திறந்துபோனேன்மேலே, தாண்டிடும்போதறுசமையஞ்சுற்றிக்கண்டேன்சஞ்சரிக்கமாட்டாமற்றவறவந்தேன், தாண்டினேன்விளக்கொளியைசூட்சங்கண்டேன் சொற்கபதங்கைகொண்டேன்றுயற்வென்றேனே, (311)

வென்றேநான்சரிகை முதற்கிரிகைரெண்டும் வெட்டினேன் திரோதாயிமாயையெல்லாஞ், சென்றேநான்மேருவிலேகேசரியைக்கண்டுதெளிந்தேநான் மனந்தன்னையறிவிலூட்டி, ஒன்றேநானென்றபொருட்சம்புகாத மோகோகோமூன்றுமொன்றாயூணிப்பாரு, மென்றேநானுங்களுக்குவித்தைகாட்டியென்னசொல்வேனிதனிடவியல்புதானே. (312)

தானென்றஞானமடாசூத்திரத்தின்தான்சாதிதனக்கல்லோமவுனத்தின்வினையாம்பத்துங், காணென்றயோகமெல்லாம்கைக்குள்ளாகுங்கண்ணாட்டஞ்சுழினையிலேகாந்திகாண்பான், வானென்றவுலகமெல்லாமயக்கமென்றமவுனமென்றவாலேதன்னை வணங்கிசெய்யே,தேனென்றபூசையுமோகித்தியாகுந்தேறுவான்சூத்திரன்தொட்டேறுவானே. (313)

ஏறுவான்வணிகனென்றால்யோகத்தேதானெளிதல்ல வென்றேதான்மவுனத்தையூணி,கூறுவான்ராசரிஷிக்கிரிகைமேலேகொண்

டேறிச்சரிதையிலேபிரமகுலமானன், மீறுவான்பிரமப்பட்டங்கேயா கிவிருதாகவடியறிந்துமுடிகண்டோர்க்கு, ஆறுவான்கடிகையொன் றும்பிரமரிஷியாகுமாதியென்றயோகமடாபிரமந்தானே. (314)

பிரமரிஷியென்பதற்குஆராலாகும்பிதற்றுதேசூத்திரனுஞ்சா திக்காகும், பிரமரிஷியென்றுமனம்பேணியேறும்பிள்ளைகளைச்சேகரி க்கமனதுபூணும்,பிரமரிஷீயானேனேனெங்கள்குலமெல்லாம்பேரப் பாநந்திமுதச்சித்தரெல்லாம்,பிரமரிஷியானவர்கள்நாலாஞ்சாதிபெ றுநாலாம்பதங்கொண்டுபிறந்தோங்காணே, (315)

காணப்பாகோடானகோடிசாதிகண்டதிலேயாயிரத்தொன்று குசூத்திரன், பூணப்பாவறிவாலேசாதிகண்டுபோதியப்பாதசதீட் சைசொன்னாற்பத்து,மூணப்பாதசமெங்குமூலகமாடுவுரையறியாவு லுத்தருக்குந்தீட்சையோத, வாணப்பாபேணப்பாரெண்டுங்கண்டுவெ திந்தோதுமவுனத்தையறியத்தானே. (316)

அறிவானவானென்றுலாணேசொல்லா யப்பனேபெண்ணென் றுல்பெண்ணேசொல்லாய்,குறியானபெண்தானிரண்டுங்கண்டுகொ ங்கணரேயென்குருவேசொல்லவேணு, நெறியானநால்தனிலேயோ ர்ந்துசொல்லுநிறையானசோதிரிஷிநூலைப்பாரு,சிறுவோர்களான வொளிகண்டுதீட்சைசெப்பவல்லோமனதுரைக்குந்தீர்க்கமாமே. ()

தீர்க்கமிந்தக்குறியறிந்துகுறியைக்காடடுசேய்தனக்குபழுதுவ ராதப்பாகேளு,பார்க்கவிந்தப்பெண்யோனிசெனித்தபேர்க்குபார்ம கனேபேதையென்றபுத்தியாகுங், கார்க்கவிந்துகுறியறிந்துதீட்சை வைப்பாய்கைமறந்துமாண்டவர்கள்கோடாகோடி, ஏற்கவிந்தப்படி யறிந்துசுழினைக்காட்டியேறுவான்வாசியின்மேலேறுவானே. ()

ஏறுதற்குத்தூலமென்றுஞ்சூட்சமென்று மியல்பான மூலமெ ன்றுமூன்றுயோனிதேறுதற்குமூன்றுவகையோனிதன்னை,செப்பும ய்யாவென்குருவேசொல்லவேணுங்,கூறுதற்குவனுபோகவிந்துநா தங்கூடியேசென்மித்தமூலமாகும்ஏறுதற்கு, யோனிதன்னையறியார் லோகர்மேலானதூலமென்றயோனிதானே. (319)

தானென்றதூலமென்றும் யோனிதன்னைச்சாற்றுகிறேன்சொ ல்லக்கேள்பூமிதன்னில், கானென்றபூமிசென்மம்பிறக்குமன்றுகாரிய குருசோதிரிஷிசாஸ்த்திரத்தில், தேனென்றநாயோனிலக்கினங்கள் றுசிசெப்பியேசாதகந்தான்கூட்டச்செய்வார், கோனென்றவிதுதா னேதூலயோனி கூறுகெட்டநால்யோனியிதுதான்பாரே (320)

சூட்சயோனி.

பாரப்பாசூட்சமென்றயோனிதன்னை பண்பாகச்சிரசுதயமான போது,சாரப்பாராசியொடுலக்கினங்கள்தருவானநாற்கரணயோகி

ணிசூட்சம் வாரப்பா இந்தவகையோனியாகவளமான சூட்சாதிசூட்சமூலஞ் சேரப்பாவிந்தங்கேசெனிக்கும்போது செப்புகிறேன்மகத தானயோனிகாணே. (321)

காணவேபோகாது சூட்சாதிசூட்சங்கருணைவைத்துஎன்குருவேசொல்லவேணும் தோணவேகுருவாகச்சொல்வேன்கேள் தேன்றவேபிறந்தநாள்யோனிதொட்டு பூணவேமுந்நாறுநாளிற்றுனே புகழாகவெண்ணிப்பாரன்றைக்கேதா ணுணப்பாவன்னைக்கிராசிநாளிலக்கணங்கள் யோனிமுதல்நாட்டிப்பாரே. (322)

பாரப்பாபாசுபதினத்திற்பஞ்சாங்கத்தை பண்பாகசோதிரிஷிநூலைப்பாரு நேரப்பாசிரசுதயந்தன்னைதொட்டுநிலவரமாய்ச்சொலக்கேள்நாதவிந்து, சாரப்பாசென்மாந்திரந்தன்னைக்காண சாற்றினேன்பதினெண்ணுயிரங்கடிகையாகுஞ்சேரப்பாசென்மாந்திரயோனிபார்க்க தினவாரநட்சத்திரயோனிபாரே. (323)

யோனியிந்தசூட்சாதிமூலஞ்சென்மம்யோகம்போல் சொல்லிவிட்டேன்சூத்திரமேனியிந்தநல்லவகையறிந்துசீடர்க்கோதுமேதினியின்குருக்களைப்போல்விள்ளாதேநீ ஞானியிந்த முறைமைகண்டேநாலாம்பாதம் நாட்டுவாய்சாயுச்சியசாதிசூத்திரன்மோனமென்றமவுனமவள்தனக்குச்சித்தி முப்பாமேகைவண்ணமுத்தியாமே.

முத்தியென்றமூன்றுவகைதீயைச்சொல்லு முப்பாழின்வகைசொல்லுமுடிவைச்சொல்லு, புத்திகெட்டமாணுககாள்சொல்லக்கேளுபுகலாதேயாருக்குமவுனமூலப், பத்தியென்றகுண்டலியாஞ்சுழினைநந்தி தற்பரமாம்பின்கலையேசித்தனந்தி, பத்தியென்றயிடகலையேசச்சுதானந்தி பாரிதுவேமுப்பாழா முத்தியாகுஞ், சுத்தியென்றலகிரியொடுகுளிகைபோட்டுசூட்சாதிமூலத்தேதுறந்திட்டேனே

துறந்திட்டசூட்சமென்ற மூலமென்னதூலமென்னகுளிகையிலேமூன்றுசொல்லு, துறந்திட்டதென்குருவேகாரணந்தான் துகைப்பேச்சால்சொன்னுக்கால்வகைதோணுது, துறந்திட்டேனுங்களுக்குத்தாய்சொல்லக்கேளுசூட்சமென்ற குளிகையதாஞ்சுழினைநந்தி, துறந்திட்டேன்பின்கலைரவியினந்திதோன்றிய தோர்கமலினியாங்குளிகைதானே. (326)

தானென்றமதிநந்தியிடைக்கு தடையற்றசொரூபமென்றகுளிகையாகு, மானென்றமூன்றுலேவாசியோகம்வைப்பறிந்துகுறிகாட்டிதீட்சையாலே, கானென்றகுருவின்மொழிதப்பாவண்ணங்கைமுறையாய்அமாவாசைமட்டும்பாரு, பானென்றசயப்பில்வந்துபிட்சையேற்பான் பஞ்சிட்டேவேநாம்வைத்தபாங்குமாச்சே. (327)

பாங்கானலயம்பென்னபிட்சையென்ன பரமதிருமூலருடபே
ராற்சொல்லும், சாங்கமாய்ச்சொல்லக்கேள் மாணுக்காளேசட்கோ
ணவதனமடாவுள்முக்கோணம், ஓங்காரங்குடியிருந்தமவுனநந்தியுத்
தமனேகுண்டலியாஞ்சத்திபீட, மாங்காரலாடக்கண்வேதாந்தந்தா
னறிவானகுருவங்கேயரிதுதானே. (328)

அரிதப்பாசொல்வதற்குச் சித்தர்சொல்லார்ஆச்சரியஞ்சிவன்
சொல்லார்மூவர்சொல்லார், அரிதப்பாரிஷிசொல்லார்பெரியோர்
சொல்லார்அரகராசெவியினிடமறிந்துப்பாருஅரிதப்பாமூக்குநுனி
வாயுவாச்சு அந்தவிழி நந்திகண்டதேயுவாச்சு, அறிதப்பாவாயுள்
ளேயப்புமாச்சு அப்பனேபிரிதிவிதானறியக்கேளே. (329)

கேளப்பாபிறிதிவிபிரமபீடம் கேசமென்றே புகல்வார்சொல்
லாரய்யா, வாளப்பாசிவப்பிரமமென்பார் வாகானபுருவமய்யத்தடி
யைக்காட்டார், நாளப்பாகோடிசான்றுநவில்வார்கேளு நாட்டாத
குருவாலேசிஷர்மாண்டார், ஆளப்பாசொல்லக்கேள்லாடநேத்திர
மடிவானபிறிதிவியின்பிரமங்காணே. (330)

காணப்பாசட்கோணசூட்சஞ்சொன்னேன் கண்டுசொன்னேன்
சுயம்பிதுதான்சொல்லக்கேளு, பூணப்பாநந்தியிலேபலிகொண்டே
தான்புகழானதிரிகோணசுழினைமீதிற், பேணப்பாபிட்சைதனைஎடு
த்தபின்பு பிலத்துநான்மேலாறுங்காணவேண்டி, தோணவேமலவா
சல்மூலாதாரஞ் சோதித்தேன்குண்டலியைச் சோதித்தேனே.

சோதியென்றகலையாலேமூலாதாரந்துடிகண்ணகஞ்சனமாலா
ளமயேச, னீதியுடனிவ்வோர்கள்சுவாதிஷ்டானம்நிலையானமணிபூ
ரகமனுகதம்விசுத்தி, வாதியென்றகண்டமென்பாரவர்கள்தாமும் வ
ழியோடேயறுசபையும்வாசிடார்த்தே, னுகியென்றசுழினையாலாறு
ங்கண்டேனப்பனேமேலாறுமளந்திட்டேனே (332)

அளந்திட்டேனுக்கினையின்சதா நந்திபார்வை யண்டமென்ற
சுழினைபின்மேற்புருவமய்யத், துளந்திட்டேன்கால்தலையாயுய்த்து
ப்பார்த்தேன்ஒளிபெற்றசித்தர்கள்தான்மறப்பையெல்லாங், களந்
திட்டேன்பொறியஞ்சும் புலன்கொள்ளாமற் காலொடுதலையறிந்து
மேலேபார்த்தேன், விளந்திட்டேன்ஞானமெல்லாமொளியாய்க்க
ண்டேன் வேதாந்தபூரணத்தைமேவினேனே. (333)

மேவியதோர்பூரணத்தின்கரைகொண்டோரார் மெய்க்குளிந்த
புரியஷ்டம்வினைதவிந்தை, கூவியதோர்சபையேழுங்குடியாய்நின்
றுகுடிலமாய்பூரணத்தைமதியிலாட்டி சாவித்துக்கொத்தவண்ணம்
நாலும்பாழாய்ச்சடலமல்லோதீயில்வந்துசாம்பலாச்சு,பாவிகாளித்
தனையுமாருஞ்சொல்வார் பஞ்சமலங்கொண்டிருந்தபருவங்காணே.

பரிசமென்னசடலமென்பாருடலமென்பார் பாழ்நாற்றக்கட்டையென்பார்கேளுமென்பார், பிரிசாமன்சத்தியென்பார்சூட்சங்காணார்பேய்மக்காளசீவகலைநாதமீடம், வருஷமென்னஒன்றுமேலேதாயார்யோனிமாதவிடைரத்தமெல்லாமர்தந்தோறுந், தெரிசனையாசீவசுத்திபட்சமொன்று செங்கமலமலர்ந்திருக்குஞ்சேர்வார்விந்தே. ()

விந்துபுகுமேருகரமேவிக்கூடி விசையானபூரகத்தால்வாயுவேகந், தெந்தனமாய்ப்போகாதுமாதம்பத்தில் திரட்டியிடுமுறுப்போடுபத்துவங்கள், வந்துபுகுஞ்சபையேழுமாதாவுக்குள் மாயையுடனேசென்றூர்க்கர்த்தாபீடமுந்தனக்கித்தனையறியவுரையச்செய்தேனேகோகோவிந்துசிவன்தலைவனுமே

தலைவனுமென்மதற்குநாதவிந்து தமர்வாசலடுத்திருக்குஞ்சுழினையோரம் நிலையிதாமென்றுசொல்லாரிஷிகள்சித்தர்நேசமுறக்கால்விள்ளார்வாசிபார்க்கவலைவதேனிச்சடலமாகாதென்பாரத்துவிதமாய்ப்போனாலேதுண்டாகு, மூலவசாயேதாலுமொன்றைநாடியொன்றைவிட்டுதர்க்கங்கள்பேசுவாரே. (337)

பேசியென்னபேசாமல்வந்ததென்னபெற்றபேர்விட்டகுறைஇல்லாவிட்டால், வாசியென்னயோகமென்னமவுனமென்ன மானென்னபெண்டென்னமக்களென்ன, நாசியென்னமூக்குநுனிநடுத்தானென்னநாதமென்னஒன்றுமில்லையென்பார்மாடுதோசியவளசெனிக்கும்போதமைத்தநாதம் விந்துவுட்புகுந்தவேளைதானே. (338)

வேளையிலேவிட்டகுறையுண்டானுக்கால் வேதாந்தகந்திதனைக்குறியில்சாட்டி,சாலையமாய்ப்போகாமலதன்னைக்காட்டிசச்சிதானந்தவெளிரவியைக்காட்டி, கோளைஎல்லாங்கக்கவைத்துத்தமரைக்காட்டுகூர்பார்க்கத் தொடுகுறியாஞ் சுழினைகாட்டித் தாளைநினைவாய்திறந்துவமுதமூட்டிசாதிக்கயோகத்தின்வகையைச்சொல்லே. ()

சொல்லப்பாஓங்காரசூட்சந்தன்னைசூரியன்போல்வட்டமதாயிருக்குமென்று,சொல்லப்பாவென்னைப்போலாருஞ்சொல்லார்சுகமாகவுங்களுக்கேசொன்னேனப்பா, சொல்லப்பாவதனவட்சமுடசூட்சந்தான்தொடுகுறிபோற்சண்முகமாமறுகோணத்தை, சொல்லப்பாவினுள்ளேமுக்கோணத்தைதுண்டமெனுங்கண்ட நுனிசொர்க்கந்தானே. (340)

சொர்க்கபதமாகியிந்த வெளியொளியைக்கண்டார் தூண்டிட்டகுருந்தனையேசூட்சஞ்செய்து, சொக்கர்பதந்தனைப்பாருவாசியோகஞ்சூடடப்பாகுளிகைபோலகிரிகொண்டு, சொக்கர்மதந்தெரிசனையாமாடுங்கூத்து தொடுக்குறியாய் நடனமிட்டேன் கூத்துங்காணுஞ்,

சொர்க்கபதங்குருவுனக்குவருளிச்செய்தால்துரியப்போய்காயமெல்லாஞ்சொர்னமாமே. (341)

சொர்னமேதேடுதற்குவாதமுத்திதொடுகுறிப்புப்பாம்வழலைசூட்சங்கண்டார்,சொர்னமேகொடுக்குமடாசதாசிவத்தின்வைப்புதொட்டேரக்கற்பரஞ்செயநீராகிற், சொர்ணமடாநீறுமதிற்சூதம்நீறுந்துரிசிவெள்ளைபாறையுப்புசுனனததாட்டு,சொர்னமாஞ்சுன்னத்திற்றனுப்பாற்கூடன் சுரோணிதமாம்பூநீறுவூசிநீரே. (342)

ஊசிநீருப்போட்டேமுப்பூவாச்சுவுயிராகுங்கற்பூரமுண்டால்வாதி, வாசியோகத்தினிலேயமுர்தங்கொள்போல்வழலைமூன்றேவாங்கவன்னந்தன்னையாசியாமன்னபேதியுப்பாம்வண்ணமமிர்தமாமிதையுண்ணவழலையமுர்தங், தேசியாங்குருவண்டுபுழுகும்பட்டார்சித்திபெற்றவழலையுப்புச் சுண்ணமாமே. (343)

ஆமப்பாவீரமிடுவழலைவீரம் அண்டரண்டங்கடந்தாடும்வாதஞானி, காமப்பால்பச்சையொடுபவளஞ்சேர்ந்தால்கண்விழித்துமூடுமுன்னேநவலோகம்பொன்னாங், தாமப்பாரசதங்கபற்பமாகுஞ்சாதித்துக்கடுகளவாய்க்கொண்டுதேறுவோமப்பா தேகமெல்லாந்தங்கமாகுமுத்தமனே சுன்னத்தினுப்புவேகம்நாமப்பாசுழினையில்நந்தியொட்டாம்நங்குருவாம் நாலாப்பென்னுகுங்காணே. (344)

காணவேசண்முகமாந் தேவரெல்லாங் கைமுறையாய்ரோமரிசிசட்டவடநாதர்,பூணவேதவறுமல்சூட்சஞ்சொன்னார்புகழாகமனமுரைக்கவட்சயத்தைச்சொன்னார்தோணவேசகலசித்திகைக்குள்ளாகுந்தொட்டேறத்திருமூலநாயன்தானே, பேணவேஐந்நூற்றில்ஞானஞ்சொன்னார்பிழைப்பதற்புக்கைமுறைக்கென்னூல்பாரே. (345)

பஞ்சமலம்,

பாரப்பாமஞ்சமலஞ்சொல்லக்கேளுபரிவானபிரிதிவியுமப்புந்தேயும், நேரப்பாவாயுவுடனாகாசமஞ்சுமிறுத்துநின்றபொறிகேளுநாசிவாய்கண்,சாரப்பாமெய்யோடுகாற்றையறியலாச்சுதன்றுலபபுன்கேளுசத்தமொடுபரிசஞ்,சேரப்பாரூபரசசூட்சந்தேகந்தெளிவானகெந்தமொடுமஞ்சும்பாரே. (346)

பூதம்பெயர்,

ஆச்சப்பாபூதத்தின்பேரைக்கேளு அப்பனேபிரமனொடுமாலுருத்திரன், வாச்சப்பாபரமேஸ்பரனுஞ் சதாசிவனுங்கூடிமகத்தானசிவபஞ்சபூதமாச்சு,நீச்சப்பாவிவர்களுடகமலங்கேளுநிறையானமுதல்சபையினிதழ்தானாறுமூச்சப்பாரண்டானசபையிற்கேளுமுக்கியமுள்ளபத்திதழாமூன்றிற்கேளே. (347)

மூன்றானசபைதனிலேயிதழ்பன்னிரண்டுமோர்க்கநாலாஞ்சபையிலீரெட்டாகு, நீண்டானசபை அஞ்சிலிதழ்தானிரண்டு நிஷ்டையாஞ்சடத்தினிதந்தானேசொன்னேன், நான்றியசக்கரத்தினியல்புகேளுவுத்தமனேமுதற்றானங்கோணம்நாலுங், தாங்கியே ரெண்டாந்தானத்தைக்கேளுநாகரிகமானபிறைகோணந்தானே. (348)

தானானமூன்றுந்தானங்கேளுதடையில்லாமுக்கோணந்தன்னைப்பாரு, தேனானநாலாந்தானத்தைக்கேளு சிறப்பானவறுகோணஞ்சென்றுகாணுங், கோனானவஞ்சாந்தானத்தைக்கேளுகுளிர்ந்தமதிப்பிறைகோணமிதினோடஞ்சு, வானானவந்தந்தசக்கரத்தைச்சொன்னேன்வாளுமட்சரம்நமசிவாயமென்னே. (349)

என்னவேபுரியஷ்டபஞ்சபூகமிதினோடேநாதவிந்துசத்திஒன்று, நன்னவேபுரியஷ்டமெட்டுமாச்சு நலமானபூரணத்தின்மார்க்கங்கேளு,பன்னவேஒளிப்பாழும்வெளியின்பாழும்பாங்கானவெளிப்பானிறகுணத்தின்பாழு முன்னவேசிவகளையதினாலாட்ட முற்பனங்கேளவத்தையஞ்சுமூணிப்பாரே. (350)

ஊணவேலாடமதிற்சாக்கிரந்தானென்றுஉத்தமனேகண்டத்தில்சொற்பனந்தானென்றுபூணவேமார்பின்கீழ்கழுத்தில்ஒன்றுபுதல்வனேயுந்தியிலேதுரியம்ஒன்று, வீணாகத்தணடினிலேதுரியாதீதம்விளங்கவே சுவாதிஷ்டானததிற்பாருகாணுதமணிபூரகத்தின்மோனங்காத்தசங்காரமநாகதத்தின்மேலே. (351)

மேலானவிசுத்திவளிமார்க்கம் விண்ணுமாக்கினையும்புருவமய்யமாகுமப்பா, காலானதவ்விடத்தேசுழினையாகும் கண்ணாடியாளிகண்டால்மோட்சமாச்சு, சேலானகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணுதீட்சைவைக்கும்வேளைவந்தால்மவுனஞ்சொல்வார், மாலானமாயையறுமாசைவிட்டு மாண்டாலுங்குருவிடத்திற்சேர்க்கங்காணே. ()

சொர்க்கபதங்காண்பதற்குவழியேசொல்லுஞ் சுழினையென்றமூக்குநுனிபிரகாசிக்கும் தர்க்கமிதிற்செய்யாதேகண்டுஞ்சாதேசலியாதேமெலியாதேசாபியாதே, கர்க்கமென்றநக்கிஷங்களஷ்டகர்மம்கடினமென்றுபோகாதேசாகாதேகேள்,வர்க்கமென்றகுலவர்க்கம்நானென்னாதே மனம்புத்தி ஆங்காரமாளவேவாதே. (353)

ஓதப்பாமவுனத்தால்வாசிகொண்டுவுண்மையுள்ளவுன்பாசமொழிந்துபோச்சு, ஓதப்பாகவலைஎல்லாமெங்கேபோச்சுவிகடம்விட்டுபரங்கனிலேசொல்லலாச்சு, சூதப்பாமிகப்படைத்தசிந்தையோர்க்குசொல்லாதேசூட்சத்தைச்சொன்னாலேதோஷம், போதப்பாக்ஷணத்திலேரவியினாட்டம் பூட்டியேதெரிசிக்கப்போதிப்பாயே. (354)

போதிப்பாய்முக்குணமும்பூண்டுபார்த்துபுத்தியுள்ளமனம்பா
ர்த்துபொருளைக்காட்டி,சாதிக்கவகைசொல்லும்வாசியோகஞ்சாதி
த்தால்தசதீட்சைசாரச்சொல்லும் வாதிக்கமென்பதெல்லாம்லலா
டமீதேயங்கென்றுவறிவங்சேநந்தியாகு மேதுக்குஇத்தனையும்கற்க
ப்போமேஎன்றிருந்தாலொன்றுமில்லைபிளப்பந்தானே. (355)

இளப்பமென்பதொக்கென்பார் தூய்மை என்பாரிதுவல்லோச
டவமென்பார்வந்தானென்பார் வளப்பமென்றதூலத்தை மாயச்செ
ய்துவழியோடே ஒளிகண்டசூட்சமாகா, ரளப்பமென்றஞேயத்தை
த்தள்ளமாட்டார், ஆதியந்தந்தனையுரைத்துநிலைக்கமாட்டார்குளப்
பமென்றதினேதாயிமாயைபூண்டு கூறுகெட்டார்ஞானத்தின்குறி
யற்றாரே. (356)

குறியற்றபசுவினிடகோலங்கேளு கோடானகோடிசென்மமெ
டுத்தேயாடுங்குறியற்றகுண்டலியிறகிணேசனாத்மாக்கொடும்பஞ்ச
மாபூததேவதைக்கீழாய், குறியற்றுவபானவாயடுக்கினின்றால் ருத்
திரமாய்க்குடியிருந்தான்மாயைமூடி குறியற்றகுணத்தாலே யாசா
பாசங்கொண்டாட்டமனந்தவரைகோடியாமே. (357)

கோடியென்றாலத்தமதிலிலக்கமில்லைகொடியபஞ்ச பாதகந்தா
ன்விளைந்தபாத மாடியதோர்கூத்தெல்லாஞ் சொல்லக்கேளுவப்ப
னேதேவரோமேற்காதாமும், நாடியதோர்மானிடமாய்மிருகமாதிந
யில்வளரூர்வனமாய்ப்பறவையாகி வாடியதோரூர்வனமாய்மரங்களா
திகிமலைகல்லாய்மணியுண்டாய்வகுத்தவாறே. (358)

வகுத்திட்டநவலோகரத்தினங்கள் வாடையுற்றபரிமளங்கள்ம
லர்சுகந்தந் தொடுத்திட்டவிதுகளிலேமனத்தின்பாசந்துடர்ந்தேறி
ச்சொல்லுமதிலாகைபூண்டு பகுத்திட்டயோனியொடுதீனியாலும்
பசியிறந்துபோவதெல்லாம்பிறப்பேதய்யா மகத்துவந்தானிவ்வா
சைபதியின்மூன்றால் மவுனமென்றஓங்காரவட்டங்காட்டே. (359)

வட்டத்திற்சூட்சாதிசூட்சங்காட்டுமகாரமென்பார்அகாரஉகா
ரத்தையுள்ளேஎட்டிரண்டேழ்பார் தமிழிலக்கம்பத்தியிதுவல்லோ
பாரவெளிக்குளேறுமார்க்க மஷ்டகர்மங்குளிகைகொண்டுசித்தியாக்
கிபதினாலேபதியறிந்து அதுவுமாளுந் திட்டமுடன்பரத்தினிலே
மனதுமீளுந் தெளிவானாலறிவேறுஞ் செப்பினேனே. (360)

செப்பினார்கும்பமுனிதீட்சைபாரு தெளிவாகும்மச்சமுனிஞா
னம்பாரு ஒப்பானசட்டைமுனிதீட்சைபாரு ஓகோகோநந்தியுடதீ
ட்சைபாரு நப்பிரேறனால்வருட ஞானம்பார்த்தால் நகராதுவறிவங்
கேபரத்தில்மீளுந் தப்பத்திலேயேதுமில்லைசடாதாரத்தின் சக்கர
த்தின்மவுனசத்தி பூசைகேளே. (361)

கேளப்பாவருகோணமூனமுக்கோண கெடியானதூலமிதிற்சூட்சங்கேளு நாளப்பாமேற்கோணத்துள்ளே கேளுநல்லதொருபிறைகோணம்பாரபீடம் வேளப்பாவிட்டகளைமேற்கோணந்தன்னில்விந்திட்டுவதினுள்ளே முக்கோணந்தான் வாளப்பாஓங்காரங்களோசன்பீசம்வாய்ப்பானதிடகலைக்கோணம்பாரே. (362

பாரப்பாவிதனுள்ளேநாற்கோணந்தான் பண்பாகசிஷ்டிக்கும்பிரமபீடஞ் சேரப்பாநாகரத்தின்மேலாய்நின்றல் திடமாகக்கீழ்கோணஞ்செப்பக்கேளு நேரப்பாவிதனுள்ளே மதிகோணத்துநிசமாகலட்சிமிக்குமாலின்பீடங் காரப்பாமகாரமதின்மேலே நின்றல்கருத்துறவேபின்கலைக்கீழ்கோணந்தானே. (363)

தாமென்றகோணத்துவிந்துக்குள்ளால்சாத்தடா திரிகோணத்துள்ளேகேளு வாமென்றசங்காரருத்திரபீடம்வளமாநிஞ்சிகாரமிதின்மேலேநின்றல்கோமென்றபின்கலைமேற்கோணத்துள்ளேகுறிப்பாகவிந்திட்டுறுதுக்குள்கேளு தேமென்றவறுகோணம் சரவணபவாவென்றுதேறிதுக்குள்விந்திட்டுசூத்திரஞ்சாத்தே. (364)

சாத்தடா சாயுச்சியஞ்சூத்திரனுக்காகுந் தருவானவேதாந்தஞானமாகுந் தேத்தடாசூத்திரனேதேகந்தன்னைசித்தமயேஸ்பரபூசைசிறக்கும்வேத மாற்றடாகருவியெல்லாம்வகாரமன்றி மற்றொன்றுமில்லையடாமனத்திற்காணு வாத்தடாவறுகோணத்துள்ளேகேளுவப்பனேகுண்டலியாம்விந்துள்ளாச்சே. (365)

ஆச்சப்பாவிதுக்குள்ளேமுக்ககோணந்தானுச்சரியம்ரிங்காரமகாரபீடம் மூச்சப்பாமவுனமென்றசத்திவாலைமோகனசௌசத்தியிருந்தாள்பாரு நீச்சப்பாயிவளதனையேபூசைபண்ணு நிலையானசடாதாரதீட்சையாலே வாச்சப்பாபோச்சுதுனக்கின்பசித்தி மாயையெல்லாந்தவருண்டுமவுனமாமே. (366)

ஆமப்பாசூரியன்போல் வட்டமிட்டுவதின்மேலேயிதழெட்டிலஷ்டசத்திபீசந்தாமப்பாயிதின்மேலேசதுரரேகைதப்பாமல்மூன்றுவகைரெண்டாம்வீதி வாமப்ப மவுனவீதிக்குள்ளேகேளு மகத்தானயஷ்டபெலிஅஷ்டநாகம் ஓமப்பாவயிரவர்கள்கீரியப்பால் உத்தமனேயிவர்களுடபீசமபோடே. (367

போடப்பாமறுவீதிக்குள்ளேகேளு புகழானதேவரொடுரிஷிகள்பீசங், தேடப்பாநால்வாசல்தோறுங்கேளு திறமானதுவாரபாலாள்வீசந்தா, நடப்பாசந்நிதியிற்கொடிககம்பம்பீசம் நாட்படாந்தியுடபீசந்தாறுஞ், சூடப்பாகௌசத்திதீட்சையாலே சுகமானபானத்தில் தோன்றிடாயே. (368)

தோன்றிடுவாய்மவுனத்தில் மானதாம்பூசைசுகமாகவபிஷேக
மெல்லாஞ்செய்து வூன்றவஸ்திராபரனஞ்சாத்தி வுத்தமனேசுகந்த
பரிமளங்களசாற்றி, என்றதொருதூபமொடுதீபங்காட்டியின்பமுற
நெய்வேத்தியஞ்செய்தபின்பு கான்றமனமொருமித்தபேர்க்குஞா
னக்காட்சியருளும்பரையேஅம்மாவென்னே. (369)

அம்மனேமாதாவேதாயேதேவி அண்டமேபிண்டமேயாதியா
ன, அம்மனேயந்தரியேஅருள்மெய்ஞ்ஞான வற்புதமேநிற்குணமே
யளவில்லாத, அம்மனேயுமையவளேபார்வதியேகெவுரி ஆரணங்
கேபூரணியேஞானமிறும், அம்மனேதிரோதாயிநீலிசூலி, அகளங்க
மாயியிந்திரசாலித்தாயே. (370)

தாயேபராபரயே சர்வசத்தி சங்கரியே சுந்தரியேதாண்டவஞ்
செய்மாயேகிர்பாகரியேமானேதேனே மானனேயேபேதையே பே
தும்பைப்பெண்ணே, ஆயியே மங்கையே மடந்தைஎன்னு மரிவை
யேதெரிவையே பேரிளம்பெண்ணை, காரியேநற்கனியாங்கண்ணே
மின்னேகாரிகையேமாலினியேகமலவாழ்வே. (371)

கமலியேவாணியேகபாலியான கற்பகமேநற்கனியே கருத்து
ள்ளான, விமலியேகாரணியேவேதத்தாயேவிளக்கொளியேரவியொ
ளியேகாந்திமீறும், அமலையேமதியொளியேமூப்பாழாளே வப்புற
த்தேநின்றதொருசுடரேசோதி, நிமலையேநிட்கலமேவடிவொப்பிலா
நேமியேகாமியேநேரியேயென்னே. (372)

நெறியானவைம்பொறியேபுலநெஞ்சான நெஞ்சியேவஞ்சியே
நிஷ்டைபூருங, குறியானசுழிமுனையேபின்கலையேயின்பக் கொழுங்
தானவிடகலையேகுண்டலியேதிரும், வெறியானலாகிரியேவமூர்த
ம்நின்றவிண்ணொளியேகண்ணொளியேவிசையபூவே, அறிவானதூ
லமே சூட்சமூலமண்டபகிரண்டமேயாத்தாளென்னே (373)

ஆத்தாளேஅம்பிகையேபானந்தாயி அஷ்டசத்திவஷ்டதுர்க்
கியஷ்டபாலி, பூத்தாளேபே தகமே நின்றவேத பொர்கிழமேகக்
கிழமேயப்பொருளேயாவி காத்தாளேமெய்ப்புடலைக்கருவேநந்தி
நாமியேவாமியேயோமரூபி, யேய்த்தாளேசற்பணியேதேவதேவி
யிந்திராணிநற்சத்தி யிருளேபெண்ணே. (374)

இருளானமாயையுற்றமனிதவாழ்வேமேகமே சாசிதானந்தித்
தாயே, யுருளானசகடமேயூர்வனவேதேறே யுத்தமியே நந்திவாழு
மூர்வனவேதானில். மருளானமிருகமேதாபரமேயெண்ணைவானவே
பறப்பனவேமேருவேசொற்சத்தி, திருவானபஞ்சசத்தி பஞ்சபூத
தெய்வமேசிவசிவனேசிவமேஎன்னே. (375)

சிவமானவச்சீலேயட ங்குங்கூடே கேகமேநவத்துவாரச்சடமே காயம். பவமானபா தகமேபுண்ணியஞானபக்குவமேலலாடமேபிரம வாழ்வே, தவவானபேரின்பமுத்தியான சந்தியேமுத்தியேகருவே சீவன், தவமானதொக்குடம்பேசுக்குலமேஞான சத்துருவேயித்து ருவே தர்மியென்ன. (376)

தர்மியேரக்ஷிமனமேநவசித்தபதி தன்மனமேயொண்ணுதித்த ழைத்தாயம்மாவெர்மியேசராசரமேமேலேகீழேவிளங்குநாலானவ ளேசாத்திரங்கள்பொங்கி, கர்மியேகாமகலேகூடேவிடே சாந்தியே தீப்புகையேகனலேபாணி,வர்மியேபூமியேவளியேசத்தமானிடமே சங்கமெல்லாமனமாமில்லே. (377)

இல்லென்றுமாடமென்றுமிரவியென்றுமிறப்பதற்கும்பிறப்ப தற்குமுயிராய்ரெண்டும்நல்லென்றும்வானென்றுங்கடலென்றுந்தா ன்கனிந்த சுவைபாறுவகைரசமுமாகி சொல்லென்றும் நாவென்றுந் தோத்திரமேயென்றுந்துரியாதீதத்தின்வரைசாக்கிரமென்றும்வெ ல்லென்றுங்கொல்லென்னும்வதியாமென்றும்வெட்டவெளியாயிரு ந்தவேருயென்னே. 378

வேருகிமண்டலந்தான்மூன்றுமாகிவேருகித்தூராகிவித்துமா சிமாருகிக்கொம்பாகித்தருளுமாகி மலராகிப்பிஞ்சாகிகாய்ப்பழமு மாகி நீருகிநீறுமுன்பேசுக்காணுகிநிஷ்டையுமாய்நித்தியமாயோகமா கிப்பேருகிப்பேறன்றிபித்துமாகிபித்தாகிபிறப்புமாய்பிணியுமாமே

பிணியுமாய்வறுமையுமாய்க்கலியுமாகி பேதலிப்பாய்மனமுமா கிப்புந்தியாகி மணியுமாயோசையுமாயுண்ணுக்காகிவழலேயாய்வாத மாய்வாயுவாகி தணியுமாயுயர்ச்சியுமாய்த்தத்துவங்களாகி தானெ ன்றுந்நலேயென்றுமறிவதாகிய ணுவுமாய்மேருவுமாயணுவுளணுவா கியந்தரமாய்ச்சொற்கமாய்நரகமாயே. 380

நரகமாய்க்கிருமிபாயிரதமாகிநவலோகம்பொன்னேடுவெள்ளி யாகி தவமானநவரத்தினமணிகளாகிசாலோகசாமீபசாருபமாகிதி ரமானசாயுச்சியபதமுமாகி செடியாகிப்பூடாகிச்சேறுமாகிபரமாகி ச்சீவனுமாய்நாரியாகிப்பற்றமாய்ச்சிற்றமாய்ப்பகலுமாயே. 381

பகலாகிராவுமாகிமதியுமாகி பல்லாயிரங்கோடியண்டமாகிச்சு கமாகித்துக்கமுமாயாவுமாகித் துடக்காகிதுடக்கற்றசோதியாகியி கமாகிப்பரமோட்சசத்தியுமாகி யின்பமதாய்த்துன்பமுமாயெல்லா மாகிச்சகமாகிக்கொடுப்பதற்குவன்புமாகி தாயாகிமகவாகித்தந்தை யுமாயே. 382

தந்தையாயாணுகிப்பெண்ணுமாகி தாரகத்தி னலியாகிப்பெலி யுமாகி விந்தையாய்ப்பெருமையாய்ச்சிறுமையாகி மேதினியெல்லாம்

நீயாய்காணுமாகிசிந்தையாயுன்மனதாயென்மனமுமாகித்தெளிவாகித்தெளிவில்லாச்சென்மமாகி யெந்தையாய்ச்சத்தாகிசித்துமாகியேகமாநந்தியென்றுபோற்றே. 383

போற்றுவதுந்தானுகிப் பொருளுந்தானுய்புரியஷ்டபூரணமாயெட்டுநாலா யேத்துவதுமனத்துள்ளாய்கணவாம்மூக்காயிருசெவியாய்த்தூலமொடுசூட்சமாகிமற்றுவதுசூட்சாதிமூலசூட்சம்மவுனமாய்க்கெவுனமாய்வளர்பிறையாய்த்தேய்ந்தே மாற்றுவித்திற்பாசம்வைத்தும்ஞானம்வைத்துமாளுவதுந்தாளுவதுந்தாய்நீ யென்னே.

நீயாணுயண்டமுதற்பதமெண்பதுந்தானிலைத்துனின்றுயுயிர்க்குயிராயெங்குந்தானேநீயாணுநவக்கிரகம்வாரமேழும்நேசமாயிராசியொடு பன்னிரண்டும் நீயாணுநட்சத்திர மிருபத்தேழும் நேசமாய்ப்பட்சமொடுகரணயோக நீயாணுய்நால்வேதமாறுசாத்திரம்நிலையானபதினெண்புராணமென்னே. 385

என்றுலகம்பிறக்கவெண்ணெண்கலைக்கியானந்தாமிப்படியேசற்பன்னபாஷைகளோர்கோடி என்றுசொல்லக்கோடியென்று லக்கோவில்லையெடுத்தெடுத்தசாஸ்திரமோலக்கோவில்லை யென்றுநான்பார்ப்பதற்குக்காலமில்லை யிமையோட்டிவிழிக்குமுன்னேபடைத்தழித்தாயம்மாயென்றுனையேதோத்தரிக்கமந்திரந்தான் லக்கமில்லைக்கரைகண்டோரில்லைதானே. 386

தானென்றமந்திரங்களெல்லாம்நீதான்சரிதைநீகிரிகைநீயோகம்நீயே தானென்றஞானம்நீஞானந்தமென்னும் சனிப்பிக்குமோங்காரங்கடந்தாய்நீயே வானென்றமதியமூர்தமுண்ணநீயே மவுனம்நீயொளியும்நீமாய்கைநீயே கோனென்றபிரமநீயரசநீயேகுறிபார்க்குஞ்செட்டிநீசூத்திரநீயே. 387

சூத்திரநீயதிலிருந்தகுருவும்நீயே தோத்தரிக்கநாவுநீருசியும்நீயேகோத்திரநீகுலங்கள்நீகுன்றும்நீயே கோடானகோடிசெந்தும்பரிசம்நீயே பாத்திருந்தயுட்புகுந்தேவிந்தும்நீயே பாவம்நீபுண்ணியம்நீபாசம்நீயே சாத்திரம்நீசமுத்திரம்நீபூமிநீயேசாலோகசாமீபசாரூபம்நீயே. 378

சாரூபசாயுச்சியபதமும்நீயே தற்பரைநீசிற்பரைநீயென்தாயும்நீயே மேருவெனுமண்டம்நீபிண்டம்நீயேவிளக்கொளிநீதீபமும் நீவெளியும்நீயே வேருநீநடுவும்நீமுதலும்நீயே விண்ணொளிநீகண்ணொளிநீவிண்ணும்நீயே போரும்நீசேனைநீகலாபம்நீயே புத்தியும்சித்தமும்நீமனமும்நீயே. 389

மனத்துள்ளேதத்துவங்களெடுக்கும்நீயேவாலைநீநாடிநீயங்கநீயே தினத்துள்ளேஒடுங்குகின்றவாவிநீயே தேசமென்றபதமெல்லாம்வாழ்க்கைநீயே தனத்துள்ளேயொடுங்கும்நீயாமளையும்நீயேகாமனைநீதன்பதத்தின்புவனைநீயே மினத்துள்ளே திரிபுரைநீயதன்வாழ்க்கையிமயபஞ்சசத்திநீயேகம்நீயே. 390

ஏகமென்றமவுனசத்திசுழினைநீயேயிடையோடுபின்கலைநீவாசிநீயேமோகமென்றயிந்திராணிரம்பைநீயே மூவுலகமயக்கமுறுவசியம்நீயே ஆகமென்றவசியம்நீயழைப்பும்நீயேயாதிவிததுவேஷணமுச்சாடனமும்நீயே தேகமென்றமாரணம்நீதம்பனமுநீயே சிததானவேதனம்நீபேதனமும்நீயே. 391

பேதனமோரெட்டுவகைசத்திநீயேபிள்ளைநீயன்னைநீபேதைநீயே பாதமும்நீமுடியும்நீநடுவும்நீயே பத்தியும்நீயாட்கொள்ளும்பரையும்நீயே சாதகமாய்வாசியுடகருவும்நீயே சாதித்துமேலேற்றும்றிவும்நீயேபோதமும்நீநாதமும்நீபோரும்நீயேபூரணானந்தசிவயோகம்நீயே, 392

சிவயோகரிஷிகளுடமனமும்நீயே தெளிவுநீயளிவுநீதளிரும்நீயேஅவயோகசமுசாரவாழ்க்கைநீயே யடைக்கலம்நீநட்பனறிபுகையும்நீயே தவமீறுங்காரணம்நீகாரியமும்நீயே சச்சிதானந்தவெளித்தாயும்நீயே சவமாகப்போனபின்புசடலந்தியாய் சாம்பலாம்நீற்றிவிட்டதருவும்நீயே. 393

தருவும்நீசவையும்நீதாசம்நீயே சாலநீகாலநீவருடநீயேகருவும்நீயருவும்நீகடையும்நீயேகனமென்றும்பாக்கியம்நீவறுமைநீயே குருவும்சிஷனும்நீசமானம்நீயே கொண்டதொருகோலம்நீகூற்றும்நீயே அருவும்நீயுருவும்நீயைங்காயத்ததை அதிரூபச்சுடராக்குமாத்தாணீயே. 393

நீயென்றும்நானென்றும்வேறில்லாதநிட்களமேவடிவுநின்றநேமியோமி மாயென்றுமவுனத்துள்ளாயியென்றும்வங்கென்றும்சிங்கென்றும்உங்கென்றுந்தான் சீயென்றும்நாயென்றும்கடையேயென்றுந்தீயென்றுங்குண்டலியாந்தேவியென்றுந்தாயென்றுஞ்சேயென்றுந்தந்தையென்றுஞ்சாத்தரிது எத்தனையோவுன்பேர்தானே. 395

உன்னுடையபேரேதுவேதுங்காணேன் லோகத்தோரிஷிகள்சித்தர்மவுனமென்பார் என்னுடையபிறப்பிறப்பிலேதுங்காணேனேதையானெடுத்துரைப்பேன்மகாரமென்றுதன்னுடையநாமமென்பார்ரோங்காரமென்பார்சகாரமென்றசத்தியென்பா ரிஷிதானென்பார்மின்னலுடையகாந்தியென்பார திருட்சமென்பார் வேதாந்தப்பிரணவமேயென்றுபோற்றே. 396

போற்றியவள்கால்பிடிக்கத் தூங்குவான்பார் பொன்னுருக்குமொளிபோலேமேலேவீசும் போற்றியவள்கொலுவிருந்தமவுனபீடம்பூணுதற்குசுழினையோகண்ணோட்டம்பார் போற்றியேயவள்மனதுமுன்மனதுநேராய் பூரணமாங்கேதுவென்றும்ராகுவென்றும் போற்றியவள்கண்டத்திலாபரணம்பூண்டாள புருவமையத்தாயாரைப்பூசிப்பாரே. 397

பூசித்தேயிப்படியேதோத்திரஞ்செய்வாய்பூரணத்தேகேசரத்தேவார்த்தைசொல்வாள் ஆசித்தேகன்னியுடமாதந்தன்னிலப்பனேநவராத்திரியன்றைக்கேதான் பாசித்தேதசமியெட்டுந்தேவிபூசைபண்பாகச்செய்திடிலோர்மவுனந்தங்கும்வாசித்தர்மைந்தாகேள் வாமபூசைமகத்தானபூசையிலேதெரிசிப்பாரே. 398

தெரிசனைபெற்றேயருளச்சிவனைக்காண்பாய்தெளிவாகுஞ்சுழிமுனையிலேரவிபோற்காணும் பரிசிக்கவிதுதானேபரமோட்சமாகும் பாதகம்போம்பாவம்போம் தர்மியாவான வாசிக்குமதியமுர்தஞ்சிந்துசிந்துமனத்திலேயிதுவல்லாமடக்கம்பாரு குருவுக்குங்குருவான ஞானமாவான் கூறுவாய்சீஷருக்குகுருவைத்தானே. 398

குருகாட்டிக்குருவிருந்தசூட்சதேகங் கூறுகின்றகுருவைப்போற்குருத்தியானக் குருகாட்டித்தொனிகண்டால் சீஷன்தானேகோடிதனமீந்தாலும்பரத்திற்சேர்ப்பான்குருகாட்டிசுழினைரவிவன்னிமதிமூன்றுங் கூர்ந்துநின்றவொளிபோலேவெளியைக்கண்டால் குருகாட்டிக்குருவினிழறனையேபூட்டுக் கொண்டவளேசொற்கபதங்கொண்டானெனனே. 400

சொற்கபதமாவாதென்னகுருவேசொல்லுஞ்சொல்லக்கேள்சுழினையடாநந்திபீடஞ் சொற்க்கபதந்துரியமதுவெளியைக்கண்டால் சொல்லுகிறகுருவதிலேயதிசூட்சந்தான்சொர்க்கமது சிவலோகந்தன்னையப்பாசொல்லுகின்றகடையேனைசூட்சமதேகஞ் சொற்கதிற்சிறந்தல்லோகுருவுந்தானாய்சுடரொளியைக்கண்டுடனேசூட்சமாமே.

ஆமப்பாசூட்சமாயிருந்தசத்தியருவுமில்லையுருவு மில்லையம்மாவென்றேநேமப்பாசடாதாரதேவிப்பூசை நேசித்தேன்பூசித்தேன்நினைவாய்க்காணும் வாமப்பாதேவிபிரசன்னமாவாள் மவுனமென்றசுழினையிலேவணங்கிப்பாரு தாமப்பாகேட்டதெலலாமிந்தாவென்பான்தந்தபின்புசுழினைவிட்டனுப்புவாயே. 402

வாயாரமனதாரவொருமைகொண்டு வசீகரஉச்சாடந்தான்மவுனங்கூர்ந்து தாயாரைசசேகரத்தேசாரசசெப்பித் தன்னுடையசீஷருக்குத்தன்னைக்காட்டி காயாதபழமாகச்சிவனைக்காட்டி கருத்தறவேசிவசூட்சங்காதிற்செப்பி சேயாகக்குருவகாத்தேவிசூட்சஞ்செப்பியேயனுஷ்டானஞ்செப்புவாயே, 403

செப்பிடவே தீட்சையெல்லாங் கைக்குள்ளாகுந் தீர்ந்தபின்பு தேவியுடனிர்மாலியங்களொப்பிடவேசண்டேசர்பூசைசெய்துவுத்தமனைதன்னைமுதற்பெண்கள்பிள்ளை, வைப்பிடவேகுருசேஷங் கொண்டபோதில் மகாகோடிபாவமெல்லாஞ் சொல்லக்கேளு, மெய்ப்பிடவே மேருவைப்போலுயர்ந்த பஞ்சில்மிளகளவுநெருப்பிட்டகதை போலாச்சே. (404)

ஆச்சப்பா விதுவல்லோ சிவயோகமார்க்க மறியார்களுலகத்தோர்ஞானப்பேயர், மூச்சப்பாவற்றவிடங்காணார்பாவிமூடருமாவெறிவில்லாக்காயக்கூடும், பேச்சப்பா தர்க்கமிட்டுசமையமெல்லாம்பேய்க்கூத்தாயலைவார்கள் மவுனந்தோணார், வாச்சப்பாகுருவந்து வுபதேசித்து மவுனத்தைப்பார்த்தறியார்மாயைதானே. (405)

தானென்றகூற்றனுயிர்கொள்வானென்பார் சாருமுன்னேகர்மங்கள்செவோமென்பார்கானென்றவுயிர்போகிறபாவபுண்ணியங் கையோடேவருமென்பார்பாவமீறில், மானென்ற நரகத்தேமாட்டுமென்பார் மகத்தானபுண்ணியமேமுகுந்துநின்றால், கோனென்றசொர்க்கபதமுண்டாமென்பார் கூறானவிருவினையின்பயன்காணாரே.(406

பயனாவதேதென்றால்முந்நூல்சொல்லும் பார்மகனேதிருமூலர்பாடல்சொல்லுஞ் செயலாவதேதுமில்லைசுழினைநாட்டஞ்சிவனிருக்கும்பீடமதுசொர்க்கமேரு, வயணமது ஆர்சொல்வார்சித்தர்சொல்வார்மாநிலத்தில்சித்தாந்தக்குருவேசொல்வார், நயமானவென்குருவேநந்திபீடம் நாலானபதமதுவே பிரமந்தானே. (407)

பிர்மமென்றவரப்பிர்மம்புருவமையம்பிதற்றுதேயெவ்விடத்துமொளிகளில்லை, பிர்மமென்றதிதுதானேவொருமனதாய்நில்லும்பின்னுமில்லைமுன்னுமில்லைவுற்றுப்பார்க்க, பிர்மமென்றகண்ணாட்டமெங்கேபாயும்பேச்சநிறுற்காண்புதில்லையுற்றுப்பார்க்கில்பிர்மமென்றலலாடங் கண்ணொளியைக்கண்டால் பிலத்துதடா பிராணியென்றவாயுத்தானே. (408)

வாய்வேதான்பிராணனென்றீரய்யரேநீர்வகுத்துரைத்துமென்குருவேமூலர்பேர்பேர், வாய்வானபூரணந்தான்சிவகலைமார்க்கம் வளமானநாலினுடவிபரத்துள்ளாம்வாய்வானசூட்சமொன்றுபுருவமையத்தில்வளர்ந்த கொலுபீடமங்கே-யருபியாகும் வாய்வானதிதுதானேசிவகலையென்றீர்வழிமார்க்கம்வேறென்றீர்பிராணன்தானே.

பிராணன்தானிருப்பதுவேமெய்தான்சொன்னீர் பேசாமற்றூங்கையிலேசொற்பனத்தில்வைத்த, பிராணன்தானிங்கிருக்கவடியேன்தானே பேறெழப்பாய்க்கயிலைக்குப்போனேனய்யா பிராணன்தா

ன்சுகதுக்கங்கொண்டேயோடிப்பின்னொருவன்வந்தங்கே தேகந்தட்
ட, பிராணன்தானாவதுவும் இரண்டேயாச்சோ பெருஞ்சித்தாவெ
ன்குருவேயருள்செய்வீரே. (410)

அருளென்றமானைக்காள் சொல்லக்கேளு ஆத்மாதான்சுழினை
யென்றபுருவமையத்துட்பெர்ருளென்ற நாதாந்த விந்துக்குள்ளா
ய்ப்போதமென்றபூரணநதாவதிக்குவாறு விருளென்றவைம்பொறி
யுமதிலேபுக்கி விதத்திலேதசநாதங்கரணத்தோடே மருளென்ற
பித்தத்திலலாடமீதுவசனிக்குங்கண்டுஞ்சுஞ்செவிகேளாதே.(411)

கேளாதுநாலங்கோசனைதோறு கெடியானவாக்கிருணங்கோ
ணங்தோறு,கோளானபரிசமதுமரம்போலேதான்கொண்டிருக்குமி
தினாலேபிராணன்போமோ தேளானமனத்தாலேபொறியஞ்சாலே
திரமானதுட்சூட்சம்புலன்களாலே தாளானவவத்தையினாற்சொற்
பனங்கண்டோற்றுவிக்குஞ்சன்னியினாற்காணலாச்சே. (412)

ஆச்சப்பாவிதனாலேநினைவுள்ளாதியந்தந்தப்பொறிநினைவால
திலும்புக்கிபோச்சாப்பாசாக்கிரத்தோரணநாடிப் பூண்டதினால்சீவ
னைபூரணந்தான் பேச்சப்பா விரண்டாகக்கனவிற்கண்டாய் பேய்மக்
காளுங்களைத்தானென்னசொல்வேன்வாச்சப்பாவெங்கெங்குஞ் சீவ
னென்றுமயங்காதேயறிவுகுருவாகக்காணே. 413

அறிவுகுருவாமென்றீரார் தான்சொல்வா ரய்யரே கொங்கண
ரேயென்னசொல்வேனறிவுகுருவாமென்றுரைப்பால்சிந்தை யாவதற்
குமுறவுண்டோவரத்தினிற்கு மறிவுகுருவான செயல்சொல்லவே
ணுமடிக்கடியேபேசுகிறேனெண்ணவேண்டாம் மறிவுகுருவான செ
யலுரைக்கிறேன்கேளப்பனே யொன்றுமனதாகாணே. 414

காணப்பாமனமொன்றாற்பொறிபாயாமல் கயிலாசநந்தியுறுஞ்
சுழினைத்தன்னிற் பூணப்பாவிழியிரண்டும் பூட்டிப்பார்க்கிற் போத
மென்னறிவாச்சுமனத்தினுண்மை வீணப்பாபொறியானபுலன்வா
ய்வாலேவேகாங்கம் புக்காமற்பாவமாகும் தோணப்பாரெண்டறிய
ச்சொன்னேன்சேனு சுகதுக்கமிதனாலே சொல்லலாமே. 415

சொல்லக்கேள்சண்கண்டுசெவிதானகேட்டுந் துண்டமுறக்கெ
ந்தங்கள்வாசமோந்து மல்லக்சேணுவாசையானவாறுமப்பமேனமன
த்தியானமானவாறும்வெல்லக்கேள்சிற்றின்பக்கிறிகைவாழ்வும்வே
தாந்தமனத்தோர்க்குவொழியுஞ்சொறுஞ்செல்லக்கேளவத்தையினா
ல்விசுத்திபுள்ளே யென்றிருக்கும்பாவசிந்தைதெளிந்துகாணே. 416

தெளிந்துகொள்ளவாராரைக்கொங்கணரே அய்யா திருமூலர்பே
ரனுக்குச்சீஷர்மூர்த்தியளிந்துவிடுங்காயத்தையும்மைப்போலே யா

யிரத்தெண்மாற்றுவர்ணமாகச்செய்வார், களிந்துவிடும்வாசிதனைக்க
ட்டுமார்க்கங்கைமுறைதானார்க்குவருங்குறியைக்காட்ட, களிந்துவி
டும்பிள்ளைகளையுயரவேத்துஞ்சத்துருவேயுபதேசஞ்சாத்துவீரே.()

சாத்துரேன்வாசியுபகருவைக்கேளு தற்பரமாஞ்சுழினையிலே
மனத்தையூணி, நேத்திரமேபிரியாமலோர்ந்துபார்க்க நிலையற்றபுரிய
ஷ்டமுள்ளாய்நிற்கு, மாத்துரேன்பூரணந்தானாலுந்தானேவப்பனே
வோடோடியுள்ளேபாயு, மாத்துறேன்பூரணத்தைமவுனந்தாக்கி வ
ரிசையாய்நாலுமங்கேமுப்பாய்பாரே. (418)

பாருநீயிப்படியேவாசியோகம் பார்க்கையிலேமவுனமதுபிலக்
குஞ்சித்தங், காருநீசூடுகொண்டலுள்ளங்காக்குங் கலசப்பால்நெய்
யுடனேசசந்துபூசு, சேருநீகொடுப்பைபிளியாரைவெந்தசிறப்பாக
மிகுசாறுகக்கொள்ளு, சாருநீகடுமநல்லிவேம்புமஞ்சள் சாதிக்காய்
மிளகோஷ்டந்தன்னைவாங்கே. (419)

வாங்கியேயமுரியினா லரைத்துக்கொண்டுவையாவின்பாலிலே
கரைத்துக்கொண்டு, தாககியேபட்சமதில்முழுகுவாய்நீதனியாவின்
நெய்முழுகுவாரந்தோறும், தோக்கியேபசும்பயறுவெந்நீரோடுசிரசி
லேசீரைவிடுசுழினைபாரு, பாங்காகக்கண்மூடிப்பாருபாரு பார்க்கை
யிலேயிருகண்ணும்பஞ்சுகேளே. (420)

கேளப்பாகையிலேவிழியூணியசைத்து கேசரியில்மனமோட்டி
யாட்டிப்பாரு,நாளப்பாவக்கினிபோல்முருக்கம்பூப்போல்நயனத்தி
ற்காணுமடாசொற்கமோட்சம், வாளப்பாவிதுவல்லோகருணைவீடு
வாச்சுதாவுந்தனுக்குமைந்தாகேளு, கேளப்பாகோபமென்றதீயைநீ
ற்றுங்கொடும்பாவந்தனையறுக்குங்கெதிகொள்வாயே, (421)

கெதியென்றபரகெதிதானிதுதான்மைந்தாகனலொளிபோ லிப்
படிதான்காணவேணும், பதியென்றசேதியொன்று சொல்லக்கேளு
பகலவன்தானுதிக்குமுன்னேசுத்திசெய்து, விதியென்றபிரமலாடத்
தைநோக்கிவிளங்கவேசூரியனைக்கண்ணுறப்பார்த்து,துதியென்றபின்
புசுழுமுனைக்கண்ணாடிதொடுகுறிபோலலாடத்தில்மனதையூணே.()

ஊணியேகாந்தனில்விபூதிவாங்கி ஓகோகோபூசையிலே கனற்
போல்காந்தி, தோணியேமாதளம்பூபோலேகாணுஞ் சொர்கபதமு
ண்டாச்சுபாவம்போச்சு, நாணியேபாகங்களெல்லாம்போச்சு நா
னென்றவாணவம்போய்சித்தனாவாய்,வாணியேசொயமபாடுமணித்
தாயங்கேவார்த்தைசொல்வாள்நந்தியிடம்வாழென்பாளே. (423)

வாளுகிறேஞ்சித்தரொடுரிஷிகளெல்லாமகத்தான்கற்பூரதீபம்
போலே, வாளுகிறேங்காயத்தையொளிபோலாக்கிவப்பனே கருவி

டையுஞ்சொல்லக்கேளு, தானாகிறோமென்றெண்ணிச் சலியாதே ணீசந்திரனுஞ் சூரியனுஞ்சரீரமேவ, ணீனாகிறோஞ்சுழினையிலே அங் சங்கென்றுநேர்முகமா யரசனங்கேயோடும்போதே (424)

ஓடுகிறவேளைக்கண்டுராக்காலத்தே யுத்தமனேதீபம்போல்கற் பூரத்தி, னாடுசிறவொளிக்காட்டியொளியைப்பாரு நாளுன்குதிங்க ளிலேதேகமெல்லாஞ் சூடுகிறசெம்பரத்தம் பூபோலாகுந் துடியா னவிளக்கொளியிற்சாய்கையில்லை சாடுகிறமண்டலமே பார்க்கும் போது தன்வயிற்றேபுடைகிளம்பிவொளிகண்டோமே. (425)

ஒளிகண்டோம்ராக்காலம் நாளொன்றுக்கு வற்பனமாய்க்கடி கைரெண்டுதீபம்பார்த்து வொளிகண்டோம்பன்புசேர்சுழினைமே லேவேதாந்தலலாடவழியொளிகண்ணாட்டாம் விளிகண்டோம்பரத் தினுடவிசாலங்கண்டோம்மெய்க்குள்ளேதத்துவங்களெல்லாங்கண் டோங் களிகண்டோம்பூரணத்திலூஞ்சலாடி கயிலாசத்தேகமாயிரு ந்திட்டோமே. (426)

இருந்திட்டோமிப்படியேகோடியூழியெங்களுக்குக்கடிகையொ ன்றுமுக்காலாச்சு வருந்திட்டோஞ்சூட்சமென்றகுளிகைதன்னை வ குத்துரைத்தேன்தீபமதிரவியோடுமூன்று விருந்திட்டோம்பூரணத் துக்கலவிப்பாடு விளம்பரிதுமூன்றுவகைகுளிகைசூட்சம்மருந்திட் டோமதுதானேயேதுமில்லை வப்பனேகுளிகையிந்தவாட்டம்பாரே

ஆட்டமென்றசூட்சத்தின்குளிகை சொன்னேனாதித்தன்கமலி னியாககுளிகைசொன்னே, னோட்டமென்றசந்திரகலை விளங்கவாழு மொளியவேசொரூபமணிகுளிகைசொன்னே, னாட்டமென்றகண்ணா முக்குளிகைகண்டேன்ரசமானவமூர்தமெல்லாமுண்ணப்பெற்றேன் கூட்டமென்றபிள்ளையந்நூற்றைம்பத்தேழ்வர்கொள்கிறாரிந்திரவி சுடரிம்மூன்றே. (428)

சுடர்காட்டியதிலிருந்தவொளியைக்காட்டி சொற்கபதமேலோ னரவியைக்காட்டிபிடர்காட்டிபிடரியென்றசுழினைக்கண்டம்பேரொ ளியைமனத்தாணிப் பிறையைக்காட்டிபடர்காட்டிமதிக்கொழுந்தி ன்பாதங்காட்டி பரிசுபெற்றவாதியந்தம்நடுவுஞ்சொன்னே னிடர்கா ட்டிக்கால்தலையாஞ்சிவயோகத்தையிடகலையிலிருத்தி நன்றாயூதென் றேனே. (429)

நன்றாகயிவ்வளவுஞ்சொன்னீரய்யா நாயேனையெந்நாளுந்தான் றற்காக்க வென்றேதாள்மனதுவைத்தீர்மூலயோக வேதாந்தச்சி ரோமணியேகுருவேஐயா யொன்றானவைந்நூற்றைப்பத்தெண்பி ள்ளையோமுடிந்துபோகாமல்வலிதுகொண்டு சென்றேனான்வளர்த் தெடுத்தஞானபோதசிவசிவாவென்றெனக்குதீட்சைவையே. (430)

வையென்றுய்தீட்சைகளைச் சொல்லவேதான்வாய்ப்பேச்சோ
வெளிதாச்சோமவுனஞானத், தையென்றுநிருத்தமிட்சவனைக்காட்
டத்தங்கமொருமலைபோலேகுவித்தாலுந்தான்,மெய்யென்றரசவாத
ஞ்சத்திபேதிவேதிக்கவகையெல்லாஞ்சொன்னாலுந்தான், ஐயமென்
றபிரமரொடுக்ஷத்திரியர்வணிகர் ஆசைவைப்பரல்லாதுவன்பிலா
ரே. (431)

அன்பானபிள்ளையெந்தே பிள்ளைசொல்லு மய்யரேவென்குரு
வேயறியவேணும்,பொன்போலப்புத்தியுள்ளசீஷாகேளுபுகலுகிறே
ன்சூத்திரக்தீட்சைசொல்வோ, மென்போலேசறுவமெல்லாமறி
யவாளாவெண்ணினார்சொல்லக்கேளுதான்சூத்திரன், தன்போலக்
குருச்சாய்கைநிழல்போல்சொல்வான் தனங்கோடிவீவதற்கு மன
மொன்றுனே. (432)

மனமொன்றுனுயிரெல்லாம் நாமேயென்பான்மற்றுமுள்ளதா
வரமுநானேயென்பான், தனமென்றமுதலெல்லாமாசைபோரான்ச
ற்குருவைகாத்திருக்கச்சலியனய்யா, நினவென்றுலறிவிலேபத்திநிச
மென்பான்நிற்குணமாப்பரவெளியைத் தெளிந்துபார்ப்பான், சின
மென்றகோபமொருநாளுமில்லான் திருவேடச்சித்தர்களைப்பழித்தி
ட்டான்காண். (433)

காணப்பாதாய்தந்தைதாரம்பிள்ளை காதலுறமனம்வையான்சி
வாலயங்கள்பாரான்; பேணப்பாவலஞ்சுற்றுன்மாய்கையில்லான்
பிரதாபப்பேச்சுரையான்மவுனியாவான், தோணப்பாதீனியுடவா
சைகொள்ளான் தோகையர்கள்தோல்யோனி யாசைகொள்ளான்,
பூணப்பாபொன்னாசைதன்னையேலான்போச்சற்றவிரதங்களனுஷ்டி
ப்பானே. (434)

அனுஷ்டியான்கொக்கோகமதனசாஸ்திர மளவற்றநால்வேத
ஞ்சிப்பிசாஸ்திர, மனுஷ்டியான்பரதமொடுவைத்தியசாஸ்திர மப்ப
னேமாந்தரிகங்கெணித்தசாஸ்த்திர, மனுஷ்டியான்ஆறுவகைத்தொ
ழிலுங்கல்லான் நலமானசிலதீர்த்தமப்பேதென்பா, னனுஷ்டியான
ண்டபகிரண்டமெல்லாமாசையுற்றமாய்கைஎன்பானனபதன்தானே

தானென்றவாணுவத்தை நந்திமூட்டி தானெரிப்பான்வாயி
னுற்சிவயோகத்தால், மானென்றமகமாயிவாமதேவிமாதாவைப்பூசி
க்ககருமந்தப்பான்,தேனென்றவெண்ணுமலசரியுண்ணதெளிவானசி
ந்தைபெற்றேமென்னூன்கும்பிட்டுங, கானென்றசெங்கையோன்கற
பங்கொள்ளான்கர்மமானதன்மையுள்ளார்னசெயலைப்பாரே. 436)

செயலானமகாராசபிரமரிஷியாவான் சித்தர்களெல்லாமகிழச்சி
த்தனுவான், நயமானசாயுச்யபதமாம்ஞானநாலானபூரணத்தின்சூத்
திரயோனி,மயமானசூத்திரனேமவுனஞானிமற்றுள்ளமுச்சாதிசரி

தைவாழ்கை, மியல்பானசிவரூபந்தன்னைக்காணு ணிகத்திலேகுரு வென்றேயிருப்பார்காணே. (437)

காணப்பா சொல்லக்கேள் லோகவாக்கியக் காரியகுருவாயிருப் பார்தீட்சைசொல்வார், பூணவேசேகண்டிமணியிேைசபொற்றவ மூசசங்கமொடு தொனிகளார்ப்பதோணவேஓமகுண்டம்கர்மப்பூசை சொல்லிமெத்தச்செய்திடுவார்கருவில்லாமல், வேணபடிதீட்சையி லுங்கருவில்லாமல்வெள்ளிசெய்யுங்கைமுறையில்கருவில்லாதே. ()

கருவென்னவென் குருவேசொல்லவேணுங் கைமுறையில்கரு வென்னசொல்லவேணுங், திருவென்னுந்தீட்சைகருசொல்லவேணு ஞ்செப்பக்கேள்மாணுக்காள்குறியைச்சொல்வேன், குருவென்னும்ப ரம்பராநந்திமோனங் குருகொண்ட சுழினையிலேகூர்ந்துபாரு தரு வென்றுங்கைமுறையிற்கருவைக்கேளுசத்தியங்கமேவதற்குத்தங்கந் தானே (439)

தங்கமன்றிக்கைமுறையைப் பணங்கள்காசு தான்வைத்தேதீட் சைசெய்வார்சத்தியில்லை, அங்களுக்காய்சொல்லிவிட்டேன்தீட்சை மூலமொருகோடித்தனமீந்துஞ்சொல்லாரய்யா, சங்கையுடன்சற்கு ருவையடுத்துக்காருசாடங்கள்தனையழித்துசாபஞ்சொல்வார், மங் கையரைச்சேராதேமயலாகாதேமாண்டிடவோ பித்திசொன்னேன் வாழென்றேனே. (440)

வாளுகிறகாரணமாஞ்சீஷர்தன்னை மகத்தானகுருமார்க்கஞ்செ ய்யவேண்டி, வாளுகிறகுருவெங்கேசமாதிதீட்சையடக்கியேபிர்மவ ழிலிங்கமாகி, நீளுகிறசீஷருக்குக்கையைக்கார்க்கநேமநிஷ்டையபிஷே கம்பட்டங்கட்டு, சூளுகிறகாரணமாயாகசாலைதோன்றவேகட்டுநெடு ங்குன்றஞ்செய்யே. (441)

செய்யப்பாசீஷருக்குப்பட்டங்கட்ட தீட்சையிலே முப்பத்து ரெண்டுஞ்செப்பி வையப்பாதங்கரவிக்கடகம்போடு, வாகானதங்கர விப்பவுத்திரம்போடு, மெய்யப்பாதங்கரவிக்கொலுசுபோடுவிளங்க வேயஷ்டகர்மமணிகள்பூணு, தையப்பாருத்திராட்சவாகுமாலைதன் மணியைபத்தாறுகோர்வைதானே. (442)

கோர்வையிலேமுகமணிக்குக்குளிகைகேளு கொத்தாகக்சரமெ ட்டுங்கூறக்கேளு, சேர்க்கையிலேயிடைக்கிடையிற்பவளஞ்சேரு சிற ப்பாகாகுஞ்சரங்கொத்தொன்றுக்கு, பார்க்கையிலே நூற்றெட்டு மணிதான்கோர்வைபண்பாகக்குளிகையெட்டுமுகத்திற்சேரு, வேர்க் கையிலேமணிகட்டுப்பன்னிரண்டுவிடைக்கிடையிற்றங்கரவிக் குளி கைசேரே. (443)

சேரப்பாதங்கரவிக்குளிகைதானேசித்திசெய்யும்விராகனிடை மணியாய்சேரு, சேரப்பாவிரலாழிவட்டத்துள்ளேசிறக்கவேர்சக்கு

ளிகைதன்னை நன்றாட், பாரப்பா தங்கத்தாலணைத்துக்கட்டுபண்பாக
வுள்கட்டுருத்திராட்சங், நோரப்பா பருமணிபாய் முப்பத்திரண்டு
கோர்த்திடையில்துளசிமணிகோர்த்துப்போடே. (444)

போடந்தவிருகலைச்குகுளிகைசேரு புகழாகருத்திராட்சமாறு
கட்டி, நாடந்தபொன்னுலேகவசந்தானும் தங்கரவிக்கம்பிபிலேகோ
ர்த்துப்போட்டு, தேடந்நதிருமேனிக்கடுக்கனப்பாசிறப்பானருத்தி
ராட்சஞ்செட்டிலொன்று, கூடந்தாசகுளிகைகடுக்கனென்று கோ
ப்பானதங்கரவிகடுக்கனென்றே. (445)

கடுக்கனிலேமுச்சாடு காதில்போட்டுக்கம்மீதில்ருத்திராட்சங்
கோவையஞ்சு, வடுப்படாமணியாக நூற்றெட்டுஞ்சேர்வகையாகஅ
ஞ்சுவகைக்கோர்வைக்குந்தா, னெடுப்பாகமுகமணிக்குகுளிகைசேரு
விடைக்கிடையில்பணவிடையில்மணிதான்தங்கந், தொடுப்பாகதுள
சிமணிகோர்வைரெண்டு துலங்கவே நூற்றெட்டுஞ்சொல்லக்கேளே

கேளடாமுகபணிக்குகுளிகைசேருகெட்டியாயிடைக்கிடைக்கு
முத்துக்கோரு, வாளடா தங்கமொருபலத்தகட்டில் வளமாகநாற்ப
த்துமுக்கோணத்தை, நாளடாவரைநத்தலலாடமீதில் நந்திதிரு
மூலரென்றேபட்டங்கட்டுகோளடாவாராமல்ஓம்குண்டம்குறிப்பா
னபிறவிஎன்றுவளர்ப்பாயோம. மூளடாகும்பத்திற்குருவைத்தியா
னிமுத்திபெறவாறுதிசெய்பின்புதானே, (447)

தானென்றசீஷனங்கேதீர்த்தமாடி தன்காலிற்குரடிட்டுக் காஷா
யந்தான்மானென்றமெளபீனமாயரைக்குக்கட்டிமகத்தானபுலித்தோ
லைதரித்துக்கொண்டு, தேனென்றஓமகுண்டந்தன்னிற்சேர்ந்து தெ
ளிவாகதெண்டனிட்டுகுருவைநோக்கு, கோனென்றகும்பநீர் புரோ
ஷித்தேதான் குருநாதன்பதஞ்செனனிகொள்வாயாமே. (448)

ஆமப்பாநாற்காலிப்பலகைமீதிலப்பனேசீடனைத்தானிருக்கச்
சொல்லி, தாமப்பாசாம்பிராணிதூபம்போடு சகலவபிஷேகமெல்
லாந்தானேசெயது, வேமப்பாநெய்வேத்தியமெல்லாஞ்செய்துவே
கத்தில்னந்தமூர்த்திஎன்று, நாமப்பாநாமமெனவிபூதிசாத்திரசகு
ளிகைவிரலாழிதன்னைப்பூட்டே. (449)

தன்னையல்லோபோதித்துச்சிவனைநோக்கித் தருவாகவேசூட்
சந்தானைக்கொண்டு, பின்னையல்லோதூபமொடுதீபங்காட்டிபொற்
கப்பூரலாத்திதன்னைகாட்டி, சொன்னபுஷ்பந்தன்னைச்சாறறியுபசா
ரங்களசோடசங்கள்பதினாறுஞ்செய்தபின்பு, நன்னயமாய்சீஷரெல்
லாந்தெண்டஞ்செய்ய நந்தகுருவபிஷேகப்பட்டங்கட்டே. (450)

கட்டியதோர்சீஷர்தொழுங்குருநாதன்தான் கதிசீஷபிள்ளைகட்
குப்பூதிசாத்திநிட்டையனுஷ்டானவிதிசெய்யுங்காலம்நேராகச்சீஷ

ரெல்லாம்பொற்பூவைத்து, பட்டாபிஷேகமேபூண்டகுருவென்று
பாதமலர்தனிலேவீழ்ந்துமுத்திசேர்வார்திட்டமுடன்பின்பல்லோ
சீஷர்க்கெல்லாஞ்சிவனொளியைக்கண்ணுறவேதெரிசிப்பாரே. 451)

தெரிசிக்கதெரிசனைதான்சொல்லவேணுஞ்சிவமானகொங்கண
ரேகுருவேஐயர், பரிசிக்குமாணைக்காள்சொல்லக்கேளுபார்நந்திசுழி
னையிலேஉற்றுப்பாரு, பொருள்சிக்கும்பூரணத்தின்பெருமைகாணு
ம்பொன்னிருக்கும்வானமென்பூத்துகாணுமருள்சிக்குமோட்சகெ
திநாமேயாச்சுவானேடுமறுமைபுமொன்றாய்க்காணே. (452)

காணப்பாசேதியொன்றுசொல்லக்கேளு கங்கையொருபாத்தி
ரத்தில்விட்டுக்கொண்டு, பூணப்பாமங்கெனறேயவ்வுங்கூட்டிபுகழா
னகடிகைகொண்டுபூணப்பாரு தோணப்பாமண்டலத்தில்முகங்கா
ணுதுசுகமாகப்பதிறுமாதம்பார்த்தால்போணப்பாசடலமெல்லா
ஞ்சாய்கையிலலே பிலத்துதடாகாயத்தையொளிபாயாதே, (453)

ஒளிகாணவொளிபாயாதுடலமெல்லா மூக்தமனேசித்தமுறும்
பதவியாச்சு வெளிநிணவம்பரத்தேவெளியுமாச்சு வேதாந்தஞ்சித்
தாந்தம்வெளியாய்ப்போச்சு, களிகாணமூக்குநுனிமேலேகேளு கயி
லாசபாளிங்கிகாணலாச்சு, சுளிகாணபுருவமயத்தமதிலேமிச்சுகா
தீதச்சிலம்பொலியைக்காணலாச்சே. (454)

ஆச்சப்பாநால்வேதமாறுசாஸ்திரம் அப்பனேபதினெண்புரா
ணமெல்லாம்போச்சப்பாவறுபத்துநாற்கலைகியானந்தான்பொறி
யிடடபஞ்சுபோறபூதமெல்லாம், வாச்சப்பாசரசுவதிதோத்திரஞ்
செய்வாள்மகாலட்சுமியடப்பங்கட்டிநிற்பாள், பேச்சப்பாசீஷருக்கு
தீட்சையோதிபிலககவேநவசாயந்தீர்த்துச்சொல்லே. (455

சொல்லடாவதன்பிறகுஅஷ்டகர்மஞ் சுகமாகச்சித்திச்சாலனு
ஷ்டானத்தைச், சொல்லடாகாலைசந்திமாலைசந்திசுருக்கானசடாதா
ரதீட்சையோதி, சொல்லடாமேல்மூலவறுகோணத்தைச் சூட்சத்
தைப்பற்றின்பின் தூலத்தாறுஞ், சொல்லடாமவுனத்தால்பூசைசெ
ய்யத்தோன்றியபின்அஞ்சுவிததீட்சையோதே. (456)

ஓதப்பாபஞ்சபூதத்தின்வாழ்க்கையுத்தமனேசண்முகமாம்வத
னபூசை, ஓதப்பாவிதுவெல்லாஞ்சித்தர்சொல்லா ருங்களுக்காய்ச்
சொல்லிவிட்டேன்சித்தாப்போக, ஓதப்பாவதன்பிறகுதசமாந்தீட்
சையுரைத்தபின்புசூட்சத்தைப்பற்றச்சொல்லி, ஓதப்பாமூலத்தை
ப்பற்றச்சொல்லு வுணமையுடன்குருபதத்தைபூணச்சொல்லே. ()

சொல்லானசுழினையிலேகுருபாதந்தான்சூட்சமிது தூலமிதுமூ
லமிதுமூன்றும், வில்லான்தேவளைந்தம்புதைத்தாப்போல் வேதா

ந்தவெளியொளியைமேவிப்பார்க்க,வல்லாதேமனக்கண்ணாலலாடம்நோக்கவகைசொல்லிக்குளிகைதனைகையிலீந்து, வெல்லாதேபோவதில்லைவேதாந்தத்தை மேவியேபாராட்டால்சாம்பலாச்சே. 458

சாம்பலாபோகுமடாசடலந்தானுந் தையலார்மோகத்தால்சனங்களெல்லாம், வேம்பாகுசுழினைதனைப்பற்றினாக்கால்வீணானபெண்கள்மயல்வெந்துபோச்சு, சோம்பாதேகோபமெல்லாம்வெந்துபோச்சுசுழினையென்ற நந்திசிவன்தன்னைப்பார்த்து, தாம்பானதாயென்றவாமபூசை சாதித்தாய்தையல்மயல்தருகிப்போச்சே. 459

போமடாதிரோதாயிமாய்கையெல்லாம்புண்ணியரேயுங்களுக்குப்பூட்டுச்சொன்னே,னாமடாதிறவுகோல்சுழினைநந்திஅப்பனேசீஷருக்குச்சொல்லும்போ தாமடாசகலத்தினகலங்களை சாத்துகிறேன்சாணெட்டு நீளமீராதேமடாசிரசுமே கூடாரம்போலெண்டிசையும்விரித்துநன்றாயிருக்கச்சொல்லே. 460

இருக்கவேகுருநாதன்முன்பாய்த்தானேயிதமாகச்சீஷனைத்தானடுக்கவைத்து விருக்கவேயிடதுகுதிமூலத்தூட்டி யின்பமாய்வலமுமிடமிருக்கச்சொல்லி யிருக்கவேசத்திசிவமொன்றாயக்காணவேந்திழையார்நாதமதிற்கற்பூரமிட்டு, விருக்கவேசெவிநெஞ்சுகூடக்கூட்டியிருந்தபின்புநாலாநாள் சித்தியாமே. 461

சித்தியாந்தெளிவாகவிருத்துக்கொண்டு சேரதிலேசாம்பிராணித்தயிலம்நேராய்முத்தியாங்கோரோசினைகுங்குமப்பூமுழங்கவேகாற்படிக்குக்கழஞ்சிவீதம் சத்தியாந்திருமந்திரமெட்டுக்கொண்டு சாரவிடுதேனுமதிலெட்டுக்கொன்றுசுத்தியாகக்கோஷ்டமதுகழஞ்சுதன்னை சுகமாகப்பெண்முலைப்பால்விந்திலாட்டே. 462

ஆட்டுவாய்சீரிகட்டைத்துளசிச்சாற்றா லரைத்துநீயொருகழஞ்சுகூடப்போட்டு மூட்டுவாய்குழம்பாகத்தயிலந்தன்னைமுத்திபெறச்சித்திபெறநெத்திகண்ணில்தீட்டுவாய்திலதமங்கேயிட்டபின்புசிஷனுடவிருவிழியுஞ்சுழினைபார்க்க காட்டுவாய்குருநாதன்கடைக்கண்ணிற்றான்கைவிரலாலமிழ்த்தியேயழுத்துவாயே. 463

வாயப்பாசூரியன்போற்பிரகாசிக்கும்வட்டமாய்த்தோணுமடாமவுனந்தானும் நீயப்பாநானப்பாவென்பதில்லைநிசித்தவிடஞ்சிவயோகதெரிசித்தேதான் காயப்பாபழமாகவிராசனைப்போல்கனிந்துபத்திபெருகருணைமிகவுமுண்டாந் தாயப்பாவார்த்தைசொல்வாள்சொற்கமோட்சந்தான்லபிக்குங்குருநாதன்தன்னைப்போற்றே

போற்றென்றுவுபதேசம் வாலைதீட்சைபுரிவாகச்சொல்லியபி
ன்யோகசித்தி, முத்தென்றுமத்தியுடன்கடந்தஞான முடியடியாய்க்
கண்டபின்புமோட்சமாச்சுமற்றென்றுமில்லையப்பாயோகம்ஞானம்
மாச்சுதடாசிஷனுக்குமருவிப்பார்த்து சித்தென்றசித்தெல்லாம்வச
மாய்ப்போகுஞ்சிவயோகந்தன்னாலேதெளிந்துகாணே. 465

தெளிவானசீஷருக்குகுருநாதன்தான்திறமாசமாத்திரைக்கோ
ல்முச்சாணீந்தான் அளியாமல்யோகசாதனையில்வெட்டி வப்பனே
வெள்ளிகட்டும்பிரம்பிரேறடுபளிபாதவுப்புச ரஞ்சிவாக்கினைகருப
தமுடனேயெடுத்துப்பாதரெட்சை களியாமல்குறடீந்துவரைக்குக்
கட்ட காயசித்திஞானசித்திகருவைக்கேளே. 466

கருவானதேதென்றால் தங்கரைநாண்பூட்டி காயாசங்கவுசன
மேதரிக்கச்சொல்லு பெருவாழ்வுகண்டகோடாலியீந்தேபிரதாபச
சட்டைமுனிமக்களென்றார் இருவாவாவென்பார்கள்மடியில்வைத்
தேயென்குருவேசுத்தானந்தாவென்பார் குருவாகக்கம்பிளியின்ச
ட்டைபூண்டார்கொத்தடிமையாவார்கள்சித்தர்தானே. 467

தானென்றசடலமெல்லாம்நாற்றபாண்டந் தசைநரம்புமூளை
ரெத்தந்தண்ணீர்பாண்டங்காணென்றபுழுக்கூடுவெலும்புரோமங்கா
மமோர்பொய்க்கூட்டுக்கடாவீடுபாமென்றவொன்பதுதிட்டிப்பா
ழாம்பிற்றல்பாகாமிகவேபடைக்கும்விந்துநாதங்கோனென்றபஞ்ச
பாதகம்விளைக்குங்குலமானதாபரசங்கத்திற்றானே, 468

சங்கமென்றுலெழுதோற்றம்யோனிநாலு தாபரத்திநிலைபே
றுமாங்கள்பூடு வங்கமென்றகலக்காவேயவாசைக்கு மளவில்லைக்க
ரையிலலக்கணக்குமில்லை மாங்கதமலக்கூடுகாணத்திறட்டமாயை
யிலேயிசென்றிருக்குமந்தானப்பா வங்காரப்பெண்ணாசைதன்னைக்
கொண்டுமாளுகின்றகின்னாசைவைக்குங்காணே. 469

காண்டபூரவிச்சடலநம்பவேண்டாங்கடைகெட்டசென்மமிதுநம
னுக்கேது பேணப்பாவென்குருவேபோகாபிள்ளை பிறப்பிறப்போ
வில்லையென்றீர்நமனங்கேது மாணாக்காள்சொல்லக்கேள்விந்துநாத
ம்வாயுவுடன்வைத்திடும்போதழைத்தவாழ்க்கைதோணப்பாசொல்
லக்கேள்புரியஷ்டத்தால் சுகமாகசிவகளைவீணாய்ப்போமே. 470

வீணிலேப்போயங்கேசுழுத்திக்குள்ளாய் மேலானநந்தியுடநடி
ன்தான்காணும் யூணிலேகம விடத்தையுதரச்சொன்னீருத்தமனே
யென்குருவேசூட்சமென்னகாணிலேனென்றுயேசொல்லக்கேளுகா
லடாவிடகலைதான்மதிதோய்ந்தாப்போல் நாணிலேல்புருவமையக்
கூற்றனில்லை நாடினேன்சூட்சமதிலிறக்குந்தானே. 471

இறக்குமிடம்பிறக்குமிடஞ்சொன்னீரய்யா வெளிதல்லவென் குருநன்றாய்ச்சொன்னீர், மறக்குமிடமில்லையினியுன் பாதத்தைவாழ்த்தியெந்தன்சிரசுமேற்கொண்டேனய்யா, பிறக்குமிடமுன்வயிற்றில் பிறந்தேனையா 'போனநடைப்பிள்ளையென்றவாழ்த்திதிறக்குமுடமுபதேசஞ்செய்யவேணும் தேங்காயுந்தட்சணையுங்வைக்கிறேனே.

வைக்கிறேன்மேருப்போல்மலைகளெல்லாம் வாதத்தில்வேதையிடுஞ்சத்தபேதி, வைக்கிறேன்தாம்பிரமொடுநீர்பேதி வளமானகன்பேதிபரிசபேதி வைக்கிறேன்சிவபேதிவாயுபேதி மகத்தானரவிபேதிமதியின்பேதி, வைக்கிறேன்தவபேதியொன்பதையுமையாமவுனமென்றதீட்சைக்குதியானந்தான்காணே. (473)

காணவேவேதமுறைசொல்வேநன்றாய் கயிலாசவர்க்கமடாநாங்களெல்லாம், பூணவேயெங்களுக்குவேதமார்க்கம்பொலமாத்துவாபிரத்தந்நூறுவோடும், நாணவேநவபேதியிடுவோம்நாங்கள்நன்றான் மரந்தொட்டுசெடிபூமரங்கள், காளியுடசெந்தூரங்கோடிமட்டுங் கனகமாய்ச்செய்திடுவோமின்னங்கேளே. (474)

கேளப்பாபூமியோடுவந்தரத்தின்மட்டுஞ்செடியாகப்பொன்னாகிவிடுவோமாயை, வேளப்பாமனுக்காவென்னசொன்னாய்மெய்யாவிபொருள்மூன்றுங்கத்தனுசெய்தால், வாளப்பாவென்றுசொல்லிமவுனதீட்சைவைத்திடுவோந்தங்கத்தால்காப்புக்கட்டி, நாளப்பாவார்த்தையிட்டுக்காலம்போனால் நான்மவுனஞ்சொல்வதெப்போநாதவாழ்வே. (475)

நாதாந்தப்பேரொளியேகுருவேஐயா நந்தியருள்செய்வோர் தாரைவாங்கும் வேதாந்தப்பேரொளியேயாட்கொள்ளவேணும் விளங்கவேகடைப்பிள்ளையாகவாழ்வேன், போதாந்தநற்சிஷாசொல்லக்கேளு பூரணமதிபோலேகண்ணில்காணு, மாதாந்தமதின்கடிகைரண்டுகேளு மாதமொன்றுபதினாறுமாதங்காணே. (476)

பதினாறுமாதந்தானிரவிதன்னைப் பற்றவேயுதையத்தில்ரவியைப்பாரு, செதினாறும்பார்க்கையிலேமவுன்வீடு செகமெல்லாமடங்கவேவொளிதான்வீசுமதிகோடிவண்ணமடாமாதளம்பூவன்னமலரொக்குங்காந்தியங்கேமனங்கூசாதே விதினாறுகோடிபட்டம்பிரமமாகில்விளங்கக்கேளிப்பலன்தானேடியொன்றுச்சே. (477)

ஆச்சப்பாவிப்படியேமவுனமூலம்- மளவிட்டுக்கரைகண்டோரில்லையப்பாநீச்சப்பாமவுனத்தையாருஞ்சொல்லார்நீயெனக்குக்கடைப்பிள்ளையாகச்சொன்னேன் மூச்சப்பாவற்றித்திற்குளிகைபோட்டால்மூவுலகுமுருக்கம்பூவர்னமாகும் வாச்சப்பாஅகாரவுகாரத்தோடுமகாரசிவமாயிருந்தவஞ்சும்பாரே. (478)

அஞ்செழுத்துமூன்றெழுத்தி லடங்கிப்போச்சுவப்பனேமூன்
றெழுத்தும்யோகமாச்சு விஞ்சையிதுசாயுச்சியமிருந்தவீடுவிண்ணு
ட்டங்குடியிருச்குமில்லமாச்சு சஞ்சீவியுடற்கூடுவிட்டுப்பாயுஞ்சா
ரூபம்பெற்றிருந்தமவுனவாழ்க்கை தஞ்சமென்ற மூன்றெழுத்தின்
குறியைக்கேளுசாத்துகிறேனிடகலைஉகாரந்தானே. (479)

தானென்றபின்கலையகாரவீடுதாயிருந்தமகாரமடாசுழினைவீடு
காமென்றசுழினையின்மேற்புருவமையத்தே கண்ணொளியாய்விந்தி
னிடநாதங்காணுமானென்றவாமியடாபுருவமேலாய் வட்டங்கணுடி
விழிமருவிப்பார்க்கில் கோனென்றவட்டத்தில் நடுவேநின்றகுமரிய
வள்வாலைபடாசிறுபெண்காணே. (480)

சிறுபெண்போலேயிருப்பாளாத்தாள்பாருசெகமெல்லாமவளு
டையகூத்துகூத்து,வுருதியுடன்சொன்னீரேகொங்கணரேஜபாவுரு
வமோஅருவமோசொல்லவேணும் பொறுமைபுறிற்சுரூபமென்னி
ல்வடிவுசொல்லும் பூரணமேயென்குருவேபூணுவேனுன் வெறுமை
தனைத்தீர்த்தொளிக்கும்வுன்பீடம் வேதாந்தநிற்குணத்தைசொல்ல
க்கேளே. (481)

கேளப்பாவுருவமென்றாலழிந்துபோச்சு கிறிகையதுயோகிக்
குவெளியாய்க்காணும் வாளப்பாசொரூபமென்றால்லருணகாந்திம
வுனமென்றால்சுழினையிலேமனதூணிப்பாரு வேளப்பாநிற்குணமே
சுழினைநாடி மெய்யானநிருமலமேமூலசூட்ச மாளப்பாநிரஞ்சனமே
யொளிவுதேகமப்பனேகத்திநடுவோடும்பாரே. (482)

ஓடுகிறகத்தியது தூளாய்ப்போகு மோகோகோவேதாந்தஞா
னதேசம் நாடுதற்குபூரணத்தைநாடிநாடி நமனுனேன்சுழினையிலே
மாண்டுபோனுடுகிறகூத்தெல்லாம்பூரணத்தின்கூத்துவண்டாண்
டத்தடாகமட்டும்வளைத்தேயாடுதேடுகிறதெட்டெல்லாம்ஞானந்தெ
ட்டுசித்தமுறமவுனத்தின்மோட்சந்தானே. (483)

தானென்றமோட்சமதாஞ் சாயுச்சியத்திற் தானேநின்றவனே
யோகஞானி தேனென்றஞானியென்றால்சடலம்போனுன்சிவநிலையி
ல்நின்றிடுவான்பரத்திற்சேர்வான்நாமென்றபரகதிதான்பெற்றுரா
கில்கயிலாசங்குடியிருப்புகனகதேச மாமென்றயோகியென்றால்ச
டலம்பேணுவாய்வதனையுண்டிடுவானகற்பந்தானே. (484)

கற்பந்தானனந்தவகைக்கோடியாக கயிலைசத்தசாகரமுங்கரு
கிப்போவான் கற்பந்தானுதிதொட்டுவந்தமட்டும்கைமுறையாய்த்த
வருதுதினம்பாரய்யா கற்பந்தானவமிருத்துதனையகற்றிகைமுறை
யாயறுசுவையுந்தனித்துப்போட்டுகற்பந்தான்கொண்டோர்க்குகுரு
வைக்காத்து கமலிரெண்டுந்தோணுதுகருதுவானே. (485)

கருதியேவாலை முதலஞ்சுதீட்சை கட்டாகவுபதேசஞ்செப்பக்
கேட்டு குருவின்முற்சாய்கைபென்பார்வைத்துக்கொண்டோர்கற்ப
சித்தியோகசித்திஞானசித்திபெருவாழ்வுசித்தமெனப்பேருஞ்சொ
ல்வார்பிதற்றாதேகுருபதத்தைத்தொழுதுகர்க்கில் கருவிருந்தவிட
ங்காட்டிநாதங்காட்டிகயிலாசதேகமதாய்வாழென்பாரே. (486)

பாரப்பாகுருவுக்குச்சீஷன்தானே பாவங்கள்தனைவிளைத்தால்
நரகஞ்செல்வான் சேரப்பாகுருவுக்குச்சீஷன்தானேசெய்கருமந்த
னைவிளைத்தால்சொற்கமெய்தும் வாரப்பாகுருவுக்குச்சீஷன்தானே
வளமாகமனதுவரநடந்தானாகிற பேரப்பாகேட்டுடனேயெமதூதா
ள்தான் பின்பராதோடுவர்சாண்பேணுவாயே. (487)

பேணுவாய்காரணமாங்குருவைக்கண்டால் பிதற்றாமலொருமன
தாய்வாரம்வைத்து பூணுவாய்மோட்சபதந்தன்னைநீவர்பூதலத்தி
ன்மேல்வம்பாய்போகாதேநீ காணுவாய்ராசாக்கள்கருதிக்காத்தால்
காசினியெல்லாஞ்செழிக்குந்தேவநீதிதோணுவாய்தீட்சைபெற்றா
ல்ராசாக்கடானுஞ் சொற்கபதந்தனைச்சொல்வார்பாவம்போச்சே.

போச்சென்றுசொன்னீரே கொங்கணரேஅய்யர்புகழானநா
னுமொருராசபுத்திரன் ஏச்சென்றபாவமென்றாலிலக்கோவில்லைபி
டும்பனென்றகெடும்புத்திகணக்கோவில்லைவாச்சென்றபாவமெல்
லாமாளுமோதானசற்குருவேசிவகளைசொற்கமாமோகாச்சென்றசு
ழினையிலேலங்கிக்காணிற்கரைகொள்ளாப்பாவமெல்லாங்கழன்றுபோ
மே. (489)

போமப்பாராசாவைநம்பினபேர்கோடிபுகழாகவவரவரேசெய்
பாவங்க, ளாமப்பாராச்சியங்கள்செய்பாவங்களப்பனேவிதுவல்லா
மிலக்கில்லாமல்தாமப்பாராசாவினிடத்திற்சாருந்தவறுண்டோபோ
வதுதானருமைமெத்த வேமப்பாசுழிமுனையிற்காந்திபெற்றால்செ
றும்பாழாய்ப்போகுமடாபாவந்தானே. (490)

தானென்றகொடும்பாவந்தீர்க்குமாசான்தருமத்தின்வழிசொல்
லிதருணைவைப்பான், ஊமென்றமந்திரமேயுபதேசித்து யுண்மையு
டன்சுழினையிலேயிருக்குமென்று, கோனென்றசிவரூபங்கண்ணாற்
காட்டிகோபமென்றமுனைபோக்கியாசைபோக்கி, ஆனென்றவாணு
வங்களதன்னைப்போக்கி நாடுவார்குருநாதன்மோட்சந்தானே (491)

நாடுகின்றசுழிமுனையிற்குறியுஞ்சொன்னேன்நடுவானபுருவம
ய்யஒளியுஞ்சொன்னேன், தேடுகின்றசித்தாந்தகிரிகைசொன்னேன்
திருட்டுவித்தைக்குருக்களிடதிறமுஞ்சொன்னேன், பாடுகிறவேதா
ந்தப்பண்புசொன்னேன் பரஞானமுத்திரையும் பலமாய்ச்சொன்
னேன், ஆடுகிறபுரியஷ்டக் கருத்துஞ்சொன்னேனாதாரமாறுமுத
ற்பரஞ்சொன்னேனே. (492)

பரமானலலாடத்தின்போதஞ்சொன்னேன்பசுபதிபரஞ்சொன்னேன்தசகாரியமுஞ்சொன்னேன், திறமானயோகத்தின்மாத்திரைகள்சொன்னேன் தேவியுடபூசைவிதிகற்பஞ்சொன்னேன், சரமானவிடகலையும்பின்கலையுஞ்சொன்னேன் தலைக்ழாய்க்கொண்டிருந்தமூலஞ்சொன்னேன், புரமானமுப்புறமும்பாமுஞ்சொன்னேன்பூரணத்தினிலைசொன்னேன்பொருட்சொன்னேனே. (493)

பொருளோடுஅருள்சொன்னேனுருவஞ்சொன்னேன்போதத்தின்சொரூபமொடுஅருவுஞ்சொன்னேன் : திருவானமகாரத்தின்மவுனஞ்சொன்னேன் சிவனோடுசத்திபிரகாரஞ்சொன்னேன், கருவானசண்ணூட்ட மனக்கண்சொனனேன் கண்ணொளியால்விண்ணொளியக்காணச்சொன்னே, னிருவினையாம்பிறப்பிறப்பு மார்க்கஞ்சொன்னேன்யோகமொடுபரஞ்சொன்னேன்ரவிசொன்னேனே. (494)

ரவியோகமதியோகமொளியின்யோகம் நந்தியோகமிதுநாலுகன்றாய்ச்சொன்னேன், தவியாமறச்சடலத்தின்சாய்கைசொன்னேன்சரிதையொடுகிரிகைரெண்டுந்தள்ளச்சொன்னேன், சிவமானதீட்சையிலேல்மூலசூட்சஞ்செப்பினேன் தூலமொடுவட்சரங்கள், அவ்வானகாரியச்குருக்களையுஞ்சொன்னே னஷ்டகர்மஞ்சித்திசொன்னேனகஞ்சொன்னேனே. (495)

அகமானசூட்சமமாங்தேகஞ்சொன்னேனழியாதமுத்திசொன்னேன்சீடர்சொர்க்கச், சுகமாகசாயுச்சிய சூத்திரஞ்சொன்னேன்தோணவேநட்சத்திரராசிசொன்னேன், பகமானவாமத்தின்தேவிபூசைபதமானநாற்பத்துமுக்கோணஞ்சொன்னேன், மகாரமொக்குங்குண்டலித்தாயோமஞ்சொன்னேன் மலியாகக்கலியினிடவளஞ்சொன்னேனே. (496)

வளமானதீட்சைவைக்கவிரதமெல்லாமவுனம்போலொளியாமல்வெளியாய்ச்சொன்னே, னுளமானதிச்சத்திநாமஞ்சொன்னேனுரைக்கவேநாதவிடைலகிரிசொன்னேன், விளமானகுருவுக்குலட்சணமுஞ்சொன்னேன் விருதானகோபங்கள்தள்ளச்சொன்னேன், நளமானமுக்குளிகைமூலஞ்சொன்னேன்சாதனைக்கும் விரதமொடுநாள்சொன்னேனே. (497)

நாளொடுலக்கினங்கள்பட்சஞ்சொன்னேனுடவேயனுஷ்டானவிதிகள்சொன்னேன், வாழவேகுருசூட்சமார்க்கஞ்சொன்னேன்வதனததில்லாதாரமாறுஞ்சொன்னேன் வேளாணசுபம்பினிலேபிட்சையேறறவேதத்தின்சங்கரணவேடஞ்சொன்னேன், பாழானதத்துவங்களறியச்சொன்னேன்பஞ்சபாதகபாவம்பலஞ்சொன்னேனே ()

பலமானபுண்ணியத்தின்சொற்கஞ்சொன்னேன் பாழானநரகத்தின்வகையுஞ்சொன்னே, னலமானசிதம்பரத்தின்பூசைசொன்னேஞடாதசிஷனிடகுணமுஞ்சொன்னேன், புலனைகமூலருடபூசைசொன்னேன் புகழ்பெறவேசாபங்களநிவர்த்திசொன்னே னலையாமலப்பியாசமார்க்கஞ் சொன்னேனப்பனேபாசம் விட்டகுறைசொன்னேனே. (499)

விட்டகுறைபாலேதான்தேவிதோத்திரம் விளம்பினேன்பொறிபுலன்கள்கரணவாயு, பட்டணமாமண்டலங்களண்டபிண்டம்பரமபதம்பெறவேண்டிச்சொன்னேனையா நிஷ்டையெல்லாமொன்றானஏகவஸ்துநெடுமோனட்சரமேமவுனபீடம். வட்டமதென்றேறெழுத்தைபறியசொன்னேன்மகத்தானரவிவட்டமானவாறே. (500)

வாறானசாஸ்திரத்திலாறுகாண்டம் வகையாகக்குறுக்கியதில்மூன்றுகாண்டங், கூறானகடைக்காண்டமிந்தஞானங் கொட்டினேனைந்நூறுசிஷர்க்காக, வீறானநடுக்காண்டம் நூறுசொன்னேன்வேதையிட்டுமுதற்காண்டமந்நூறுசொன்னேன், தாறானமுத்தருக்குமூன்றுசூஸ்திரந் தப்பாமற்சோடசமுங்தெளிந்துமுற்றே. (501)

கடைக்காண்டம்-500-முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

கடைக்காண்டம்-நூ.

பொருளடக்கவகராதி.

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அட்சரமுறை	7	நாற்பத்துமுக்கோணம்	4
அனுஷ்டானநிலை	31	பரிகலசேடங்கொள்ள	11
அங்கநியாசம்	32	பஞ்சதீட்சை	25
அப்பியாசம்	36	பட்சம்பார்க்க	38
அஷ்டகர்மம்	45	பஞ்சமலம்	56
இராசியறிய	39	பாவவழி	44
உச்சாடனம்	47	பிரமதேவர்பூசை	15
கணபதிபூசை	12	பூசிக்குமுறை	8
கரநியாசம்	32	பூதப்பெயர்	56
காப்பு	3	பேதனம்	46
கிரியையோகஞானம்	49	மவுனநிலை	3
குளிகைமுறை	38	மகேஸ்வரபூசை	17
கோமுகாசனம்	37	மவுனபூசை	17
சண்டிகேசர்பூசை	15	மானதபூசை	14
சதாசிவபூசை	18	மாரணம்	46
சடாதாரதீட்சை	26	மூலாதாரநிலை	24
சத்திசூட்சம்	27	மோகனம்	47
சந்திரயோகம்	36	யாகசாலைகட்டுமுறை	28
சரியை	49	யோகநிலமை	13
சாபநிவர்த்தி	50	யோகக்குறி	21
சிதம்பரபூசை	20	யோகத்திற்குபத்தியம்	22
சிவதீட்சை	24	யோகத்திற்குமாதம்	38
சுப்பிரமண்ணியர்பூசை	14	யோகவகை	48
சூரியயோகம்	36	ருத்திரபூசை	16
சூட்சயோனி	52	வடுகன்பூசை	12
தட்சணாமூர்த்திபூசை	14	வசிகரசித்தி	45
தீட்சைமுறை	6	விஷ்ணுபூசை	16
தேவிபூசைமகிமை	3	வித்வேஷணம்	47
நந்திபூசை	13	ஸ்தம்பனம்	46

பொருளடக்கவகராதி-முற்றிற்று.

வாருங்கள் ! வந்துபாருங்கள் !! களிகூருங்கள் !!!

சந்தோஷங் கொண்டாடுங்கள் !!!!

சாரதா புத்தகசாலை.

நண்பர்களே ! கவனியுங்கள். கவனியுங்கள்.

நமது புத்தகசாலையில் நவீன நாவல்கள், நாடகங்கள், கதைகள், புராணங்கள், காவியங்கள், கீர்த்தனைகள், சரித்திரங்கள், டிராமாக்கள், விலாசங்கள், வைத்தியங்கள், சோதிடங்கள், வேதாந்தம், சித்தாந்தம், ஸ்கூல்புத்தக தினுசுகள், தமிழ், தெலுங்கு, இங்கிலீஷ், ஓக்கப்பிலேரிகளும், கெடியாரம் எலக்டிரிக் பொன் கெடியாரம் எலக்டிரிக் பொன் ஜர்மன்ஸில்வர் இமிடேஷன் ஆபரணங்கள் கூந்தல்வளரும் பரிமளதைலம் ரப்பர்ஸ்டாம்புகள் முதலிய சாமான்கள் விலைசகாயமாய் விற்கப்படும்நேரிலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். வெளியூர் ஆர்டர்களை கவனித்து வி. பி. மூலமாய் அனுப்பப்படும். வேண்டிய கனவான்கள் கீழ்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எமது கம்பெனி கேட்லாக்கு வேண்டியவர்கள் ½ அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பி இனமாக பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

எமது விலாசம்,

T. சாரதா புத்தகசாலை, அதிபர்

த. துரைசாமி முதலியார்

நெ. 23 பாளையப்பன் தெரு மிண்ட்போஸ்டு மதராஸ்.